

63.

W. Sjoberg,
Folkvisor, sånglekar,
dansmelodier och barn
visor fr. Replot.

171 pag.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING TILL SAMLING 63. Replot, Solv, Bergö,
Malax, Petalax.
Mikrofilm K 27. Wilhelm Sjöberg, 1897

Folkvisor (ord och melodi)

1. Ack kom, kom kamrater (Re)	s. 4
2. Resan till Amerika: Vi sålde våra hemman(Re)	5-9
3. Jungfrun och bergakungen: Och jungfrun hon skulle sig till vake stugan gå (Re)	9-11
4. Första gången här i världen	" 11-12
5. Vi bor så långt, så långt	" 12
6. Sjömans sång: Så tog vi oss en hyra	" 13-14
7. Mitt hjärta: Å mitt hjärta he gi jo	" 14
8. Afskeds sång: Det faller mig så tungt	" 14
9. Flicka lilla: Kära hjärtandes flicka	" 14
10. Skeppet Albertina: Skeppet står byggder	" 15-16
11. Profeten Jona: Och Jona han var ju	" 16
12. Ensammen jag diktade	" 16
13. Fångvisa: Det löster mig att sjunga	" 17
14. Jag mins den tid när jag förläfvad var	" 18-19
15. Det var en lördagsafton jag väntade	" 19
16. Tiggargossen: En gosse omkring åtta år	" 10-21
17. Gubben som reste efter höj och halm: En gammal man tog sig ett qvinno kön	" 21
18. Skräddaregesäln: En visa vill jag sjunga allt om en faslig händelse	" 22
19. Fru Signild: Den fromma fru Signild	" 22
20. Flickorna låfven: Du säger att du älskar	" 23-24
21. Wispermön: Det hviskar i den stilla dalen	" 24-25
22. Den moderlöse: En tid har jag lefvat	" 25
23. Pigan i hagen: Det stod en pige uti en hage	" 26
24. Hur kan man öfvergifva ett så rikemans barn	" 27
25. Mossos Maja: Å känner ni Mossos Maja (Re)	" 27
26. Efraim Flygares afskedssång: Att lifvet är besvärligt	" 28-29
27. Fröken Adelina och Hertig Fröjdenborg: Fröken Adeline hon gångar sig i rosende	" 29-34
28. Gubben Noach: Man prisar högt de Gamla Testamentets dar	" 34-35

fortsättning

Folkvisor (ord och melodi)

1. Ack kom, kom kamrater (Re)	2-3
2. Resan till Amerika: Vi sålde våra hemman (Re)	3-4
3. Jungfrun och betskungen: Och jungfrun hon skulde sig till vake stunden (Re)	4-5
4. Första kungen här i världen	5-6
5. Vi bor så långt, så långt	6-7
6. Stjernans sång: Så tog vi oss en hyra	7-8
7. Mitt hjärta: Å mitt hjärta hej	8-9
8. Ålskeds sång: Det faller mig så tungt	9-10
9. Flicka lilla: När hjärtandes flicka	10-11
10. Skeppet Alperina: Skeppet står på dygder	11-12
11. Proteten Jona: Och Jona han var ju	12-13
12. Ensamman jag diktade	13-14
13. Fångvisa: Det löstet mig att stunga	14-15
14. Jag minns den tid när jag förlävsad var	15-16
15. Det var en lördagsafton jag väntade	16-17
16. Tiggartossen: En gosse omkring åttio år	17-18
17. Gudben som reste efter hjul och hjalm: En gammal man tog sig ett dvinne kån	18-19
18. Skräddarsömmen: En visa vill jag stunga allt om en lätlig händelse	19-20
19. Fru Sigrid: Den fromma fru Sigrid	20-21
20. Flickorna i liden: Du säger att du älskar	21-22
21. Wiebermann: Det hvalkar i den stilla dalen	22-23
22. Den moderlösa: En tid har jag förlorat	23-24
23. Pigen i hagen: Det stod en pige uti en hage	24-25
24. Hur kan man öfverleva ett så rikemans barn	25-26
25. Mosses Maj: Å känner ni Mosses Maj (Re)	26-27
26. Elsas flygares ålskedsång: Att lifvet är besvärligt	27-28
27. Fröken Adeline och Herrig Fröjdenberg: Fröken Adeline hon fänger sig i rosen	28-29
28. Gudben Nosen: Han pratar högt de gamla Testaments dar	29-30

Fortsättning

Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 63.

29. Finska gossar glada tåga (Re) s.	36
30. Den bortsålda flickan: Min fader och min moder de bodde på en ö "	36-38
31. Variant till föregående, se noterna s. 75. "	
32. När jag var på mitt sjuttonde år "	38-39
33. Jag gick mig ut i lunden "	39-40
34. Barnamörderskan: Min moder hon köpte "	41
35. Ack hören ni kamrater vi stämmer upp "	42-43
36. Flickans dröm: Jag drömde att jag "	43
37. Johannes och röfwaren: Det bod' ju en skälm ibland alla "	44-46
38. Det var två såta vänner som höll "	46-48
39. Dryckessång: Jag skall mig bygga "	48-49
40. Dryckes sång: Och presten han predikar "	
Fångvisa: Och alla Wasa herrar (sjungs som föregående) "	50
41. Den försmäddade friarens sång: Jag bryr mig fan uti stolta flickor (Re) "	51
42. Bondens sång: Jag är så glad, "	52
43. Alfred och Anna: När qvellen kommer "	53-54
44. Sjömannens afsked: Se tiden lider "	54-55
45. Barnsång: Rida, rida, ranka "	56
Vaggvisor:	
46. Rove, räv ti fistjis stjär "	56
47. Såfve, rove mammas barn "	56-57
48. Tussi, lulli mammas barn "	57
49. Rov, rov rundtomkring "	57
50. Såfve, rofve liten min "	57
51. Rove, räv ti trälle bo "	57
52. Såfve, rofve liten käck "	57
53. Måor å fålan: Å måor hon fåor i Dannemark "	58
54. Waggång: Och vaggan hon knarkar "	58
55. Pojken: Å Gud ske låf för pojken "	59
56. ABC-Boks värden: War villig och flitig fortsättning	59

Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 63.

30	29. Finska gossar glada såga	(Re) a.
30-38	30. Den portägda flickan: Min lader och min moder de bodde på en ö	"
31	31. Variant till föregående, se noterna s. 75.	"
32-39	32. När jag var på mitt sjuttonde år	"
33-40	33. Jag gick mig ut i lunden	"
41	34. Barnamåderkän: Min moder hon köpte	"
42-43	35. Ack hören ni kamrater vi stämmer upp	"
43	36. Flickans dröm: Jag drömde att jag	"
44-46	37. Johannes och rövaren: Det bod' ju en skönn island alla	"
46-48	38. Det var två såta vänner som höll	"
48-49	39. Drökesång: Jag skall mig pyssa	"
50	40. Drökes: Sång: Och presten han pre-dikar	"
51	41. Rånvisor: Och alla vasa herrar (sångs som föregående)	"
52	42. Den förmådde friarens sång: Jag pry mig för att stolta flickor (Re)	"
53-54	43. Bondens sång: Jag är så glad.	"
54-55	44. Alfred och Anna: När dvelien kommer	"
55	45. Stämmanens afsked: Se tiden lider	"
56	46. Barnsång: Rida, rida, ranna	"
57	47. Rövare, rövare, rövare stjär	"
58-59	48. Rövare, rövare, rövare barn	"
59	49. Rövare, rövare, rövare barn	"
60	50. Rövare, rövare, rövare min	"
61	51. Rövare, rövare, rövare de	"
62	52. Rövare, rövare, rövare kök	"
63	53. Mår å lålan: Å mår hon låt i Danmark	"
64	54. Vår sång: Och vegen hon marker	"
65	55. Pojken: Å gud ska låt för pojken	"
66	56. ABC-böns versen: Var villig och flitig	"

Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 63.

Barn regler(rim) från Replot skärgård

Tillmälen som åtfölja dopnamn.	
1. Rida, rida, rida. Hvert skall du rida	s.60
2. Matt (Mathias): Matt på bråoven	61
3. Jop (Johannes): Jop, Janne, Jacka, Johan	61
4. Kalle (Karl). Kalle kock, stal en bock	61
5. Hindrik Henrik: Hindrik å Heik, stjäit på en tveit	62
6. Härr Herman): Härr, härr, härr, allt på värr	62
7. Erik: Erkon, perkon, pillangrein	62
8. Bat-Stin, Bata Stina som katton grina	62
9. Att räkna: Ett å två bad mig gå	63
10. Fingrarnas namn: Tummi tott, släk i pott	63
11. Namn på kroppens öfriga delar: Lus fus, hove knopp, wägvisarn, snärhåen m.fl.	63
12. Räkneord vid "Koragömma, "Hider m.m.	
a) Icke dicke danel dock	64
b) Enika drenika dris dras	64
c) Annon dannon davis son	64
d) Gick jag mig på gatan	64
e) Nippa nappa källartrappa	64

Friareramsa:

a) Goafon briukar di säj om alder na mäir	65
b) Goafon ska ja ne säj om alder na mäir	65
c) Goafon på de om alder na mäir	66

Noter till folkvisorna 67-80

Danslekar, ord och melodier samt beskrivningar på lekarna

Register över var lekarna upptecknats 81-83

1. Inbjudningssång: Blommorna hafver vi plockat	84
2. Uppen tuppen: Uppen tuppen stod ju förr	84-85
3. Simon i Säl: Fria vill Simon i Säl	85-86
4. Domaredansin: Å nu så begynna vi	87
5. Lekdans: Ack, ack du modiga gossar(flicka)	87-88
fortsättning	

Fortsettning på innehållsförteckning till SAMLING 63.

Barnkor (rim) från Repet skärgård
Tillmänen som åtföljer dopnamn.

1. Rida, rida, rida. Hvar skal du rida 60
2. Matt (Mathias): Matt på prästven 61
3. Jop (Johannes): Jop, Janna, Jocke, Johan 61
4. Kalle (Karl): Kalle Kock, stäl en bock 61
5. Hindrik Henrik: Hindrik & Henk, stjämt på en tveit 62

6. Hirt Hirtman: Hirt, Hirt, Hirt, Hirt på värr 62
7. Erik: Erik, Erik, Erik, Erik 62
8. Bat-Stin: Bat Stin som katten grina 62
9. Att tjunga: Ett & två bad mig 63
10. Fintfäns namn: Tjunga fött, stik i pot 63
11. Namn på kroppens olika delar: Luf, luf, hovo knopp, vävstavn, anhängen m.m. 63
12. Riksdag vid "Korsbarn": Hider m.m. 64

- a) Icke digne digne dock 64
- b) Enika digne digne digne 64
- c) Annon digne digne digne 64
- d) Gick jag mig på gatan 64
- e) Nippa nappa källartrappa 64

Fästarens:

- a) Gården brukar di sät om sänder na milt 65
- b) Gården ska ja no sät om sänder na milt 65
- c) Gården på de om sänder na milt 66

Noter till folklåden

Danslärar. ord och melodier samt beskrivningar
något på lekarna
Register över var lekarna upptecknats

1. Indjudningsång: Blommorna halverar 84
2. Uppen tuppen: Uppen tuppen stod ju förr 84-85
3. Simon i Sile: Fria vill Simon i Sile 85-86
4. Dansbarnen: Å nu så begynna vi 87
5. Lekarna: Ack, ack du modiga flikka 87-88

fortsettning

Fortsettning på innehållsförteckning till SAMLING 63.

6. Lekdans: Höga bärg och djupa dalar s. 88
7. " Stina här har du mej 88
8. " Det kom ju en främmande herre 89
9. Ungersven: Behagar ungersven att stiga in 89-90
10. Lekdans: Och flickan hon (gossen han) är ledsen 91

11. " Och bonden han skulle till staden 91
12. " Det är skam för dig att stå i ringen 92
13. " Stjärnorna små uppå himlen 92-93

14. Erik den rika: Jag gånger mig kring gålfvet 93
15. Jungfrun går i dansen: Och jungfrun hon går 94-95
16. Fatti fåglen: Ser vi fatti fåglen 96
17. Bytandansin: Kom villje vi byta hästar 97
18. Gossen i lunden: Det var en lördagsafton 97-98
19. Lekdans: När flickorna (gossarna) skall hålla bröllop 98

20. Lekdans: Å bocken (geten) den jag gaf dig 98
21. Ringleken: O arma barn hvad du är blind 99
22. Så hafra: Och villjen i nu veta 100
23. Lekdans: Kom, kom fager ungersven 101
24. Lekdans: Hej, sej så får du mej 101
25. Skära hafra: Skära, skära hafra 102

Noter till danslekarna 103-110

Dansmelodier. Marscher m.m. från Wasa skärgård

Beskrivningar av musiken och danserna 111-113

1. Briudmarch (Re) 114
2. Gröitstampin (Re) 114
3. Gröitmarch " 114
4. Trinpolska (Bj) (Re) 115
5. Polka (Re) 115
6. Flågdansin (=Flygdans) (Re) 115-116
7. Wals (Re) 116
8. Tvåstegar (Re) 116
9. Polkamasolka (Re) 116

fortsettning

- 4 -

Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 63.

116	9. Polkamasolka (Re)	
116	8. Tvåstegar (Re)	
116	7. Wals (Re)	
116-117	6. Fågelsång (Re)	
117	5. Polka (Re)	
117	4. Trinpolka (Re)	
117	3. Grönmarsch	
117	2. Grönmarsch (Re)	
117	1. Brudmarsch (Re)	
117-118	Beskrivningar av musiken och danserna	
118-119	Dansmelodier. Marscher m.m. från Wasa skivgård	
103-110	Noter till dansmelodierna	
102	32. Skräta marsch: Skräta marsch	
101	31. Leksång: Helt, sejt så får du mej	
101	30. Leksång: Kom, kom låter ungarna	
100	29. Så marsch: Och viljsten i nu veta	
99	28. Ringelsten: O sanna barn hvad du är blind	
98	20. Leksång: Å bocken (esten) den jag får dig	
98	19. Leksång: Helt fläckarna (Gossarna) skall hålla på till	
97-98	18. Gossarna i lunden: Det var en lördagskväll	
97	17. Bygdanssång: Kom viljsten vi byta hästar	
96	16. Fattig fågeln: Ser vi fattig fågeln	
95	15. Jungfrun går i dansen: Och jungfrun hon går på	
93	14. Erik den rika: Jag tänker mig kring källvet	
92-93	13. Stjärnsång: Så uppå himlen	
92	12. Det är skam för dig att stå i ringen	
91	11. Och bonden han skulle till staden	
90-91	10. Leksång: Och flickan hon (Gossen han) är ledsen	
89	9. Ungarna: Behåger ungarna att sitta in	
88	8. Det kom ju en främlings herre	
88	7. Stina här har du mej	
88	6. Leksång: Helt här och djupa delar	

- 5 -

Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 63.

116	10. Wals (Re)	s. 116
116-117	11. Sjustegar (Re)	116-117
117	12. Polka	117
117	13. Wals	117
117	14. Polkamasolka (Re)	117
117	15. Wals (Re)	117
117	16. Holandspolka	117
117	17. Trinpolka	117
117	18. Polkamasolka	Söderudden 117
117	19. Polka	117
117	20. Sjustegar	Björkö 117
118	21. Polka	118
118	22. Wals	118
118	23. Holandspolka	" 118
118	24. Polka	Norra Vallgrund 118
118	25. Tvåstegar	" " 118
118	26. Polka	118
118	27. Polka	" " 118
118	28. Stampolka	Björkö 118
118	29. Polka	Södra Vallgrund 118
118	30. Polka (Brudpolka)	" " (Re) 118
119	31. Holandspolka	Söderudden 119
119	32. Wals	119
119	33. Polka	119
119	34. Tvåstegar	119
119	35. Polkamasolka	119
119	36. Polka	Söderudden 119
119	37. Tvåstegar	119
119	38. Wals	Björkö 119
119	39. Tjyntar	Söderudden 119
119	40. Trinpolka	119
119	41. Nijmanengel (= Nie man Engelskt) (Re)	119
119		Norra Vallgrund
120	42. Tvåstegar (Re)	Södra vallgrund

Fortsättning

Fortsettning på innehållsförteckning till SAMLING 63.

10. Wals (Re)	116
11. Sjustegar (Re)	116-117
12. Polka	117
13. Wals	117
14. Polkamasolka (Re)	117
15. Wals (Re)	117
16. Holandspolka	117
17. Trinpolska	117
18. Polkamasolka	117
19. Polka	117
20. Sjustegar Björkø	117
21. Polka	118
22. Wals	118
23. Holandspolka	118
24. Polka Norra Wallgrund	118
25. Tvåstegar	118
26. Polka	118
27. Polka	118
28. Stampolka Björkø	118
29. Polka Södra Wallgrund	118
30. Polka (Hudpolka) (Re)	118
31. Holandspolka Söderudden	119
32. Wals	119
33. Polka	119
34. Tvåstegar	119
35. Polkamasolka	119
36. Polka Söderudden	119
37. Tvåstegar	119
38. Wals Björkø	119
39. Tjyntar Söderudden	119
40. Trinpolska	119
41. Nijmanengel (= Nijman Engelskt) (Re)	119
42. Tvåstegar (Re) Södra Wallgrund	120

Fortsettning på innehållsförteckning till SAMLING 63.

43. Holandspolka (Re) Björkø	s. 120
44. Tjyntar	120
45. Nijmanengel	120
46. Trinpolska Södra Wallgrund	120
47. Polka Björkø	120
48. Wals	120-121
49. Polka	121
50. Trinpolska	121
51. Polkamasolka	121
52. Tjellingpolka (-käringspolka) (Re)	121
53. Tvåstegar (Re) Björkø	121
54. Wals	121
55. Klapp-polka	121
56. Kadriill Söderudden	121
57. Polkamasolka	122
58. Polka	122
59. Tjyntar	122
60. Sjustegar	122
61. Svängpolka	122
62. Wals Norra Wallgrund	122
63. Hepparin	122
64. Polka	122
65. Tvåstegar Södra Wallgrund	122
66. Svängpolka Norra Wallgrund	123
67. Polkamasolka (Ma)Bärgö	123
68. Polka	123
69. Trinpolska	123
70. Wals	123
71. Fyrstegar	123
72. Trinpolska	123
73. Holandspolka	123
74. Trinpolska	123
75. Wals	123
76. Minett	123

fortsettning

- 6 -

Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 63.

120	43. Holandspolka	(Re) Björks	s. 120
120	44. Tjyntar	" "	120
120	45. Nijmanengel	" "	120
120	46. Trinpoliska	" Södra Wälsrud	120
120	47. Polka	" Björks	120-121
121	48. Wals	" "	121
121	49. Polka	" "	121
121	50. Trinpoliska	" "	121
121	51. Polkamassolka	" "	121
121	52. Tjyngpolka (-Kärningpolka) (Re)	" "	121
121	53. Tvåstegar	(Re) Björks	121
121	54. Wals	" "	121
121	55. Klapp-polka	" "	121
121	56. Kadell	" Söderudden	121
122	57. Polkamassolka	" "	122
122	58. Polka	" "	122
122	59. Tjyntar	" "	122
122	60. Ståstegar	" "	122
122	61. Svånpolka	" "	122
122	62. Wals	" Norta Wälsrud	122
122	63. Hopparin	" "	122
122	64. Polka	" "	122
122	65. Tvåstegar	" Södra Wälsrud	122
122	66. Svånpolka	" Norta Wälsrud	122
122	67. Polkamassolka	(Ma) Björks	122
122	68. Polka	" "	122
122	69. Trinpoliska	" "	122
122	70. Wals	" "	122
122	71. Fyrtstegar	" "	122
122	72. Trinpoliska	" "	122
122	73. Holandspolka	" "	122
122	74. Trinpoliska	" "	122
122	75. Wals	" "	122
122	76. Minnet	" "	122

Fortsättning

- 7 -

Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 63.

77. Trinpoliska	(Ma) Björks	s. 124
78. Polka	" "	124
79. Brudpolska	" "	124
80. Wals	" "	124
81. Trijmanengel	" "	124
82. Polka	(Sv) Sundom	124
83. Trinpoliska	(Ma)	124
84. Tyroisk	(Re) Björks	124-125
85. Polka	" "	125
86. Wals	" "	125
87. Brudpolska	" "	125
88. Polka	(Ma) Björks	125
89. Brudpolska	(Re) Söderudden	125
90. Polkamassolka	" Björks	125
91. Kopparslagarin	" "	125
92. Briudmarch	" "	126
93. Briudmarch	(Ma)	126
94. Gröimarch	(Re) Söderudden	126
95. Gröitmarch	" Björks	126
96. Bjudanmarch	" "	126
97. Gratoleringsmarch	" "	127
98. Beisanmarch	" Söderudden	127
99. Sliutmarch	" Björks	127
100. Sliutdansin	" "	127
101. Replot brudmarch	" "	128
Anmärkningar till Replot Brudmarch, om		
dansk melodier och om spelmän samt "hur det		128-130
går till på "dansin".		130-131
Noter till dansmelodierna		132-171

1
jämt Bihang, upptagande samor, räkningar,
etc. E. L.

4
50 stycken Folkvisor upptagna i

Replot skärgård

af

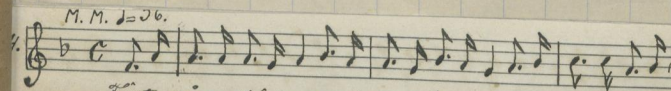
Wilhelm Sjoberg

Ord och Melodier,

samt ett Bihang innehållande

12 nr. Barnrim m. m.

Replot. 1897.

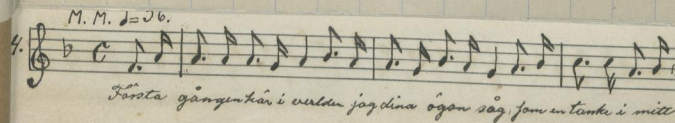

Första gången här i världen jag dina ögon såg, för en tanke i mitt

2

Den här samlingen af folksvisor utgör en fortsättning till de af mig förut upptäckade, och till Svenska Litteratursällskapet i Finland inlemnade folksånger från Repet. Jag har af enskilt inträde endast upptäckt sådana melodier, hvilka jag hört sjungas inom denna församling, och har erhållit det ej ringa beloppet af 150 stycken olika melodier. Hvad dessa beträffar har jag försökt, så nog som möjligt, återge deras rytm och tak såsom de här å orten sjunges. Ellt detta arbete har jag haft en god hjälp af min hustru Betty Lööf, f. d. Gædder, hvilka härstammar af en musikalisk släkt här å orten. De flesta (ja nära allasammans) uti denna stora samling af folksmelodier äro föresjunga af henne, hvilka hon hört sin far säga af sin moder. Hvad ordena beträffar äro de afskrifna dels efter den som sjungit melodien, och dels efter handskrifna vissamlingar. Några bland sångerna anses vara mycket gamla, och torde de härstamma från vårt grannland Sverige. Någon historisk öfver några uti denna samling inlägna folksvisor kunde jag, om så önskas, framdeles aflemna. Brist på grammatikalisk skolundervis-

ning har jag ej varit kompetent att i skrift lämna
diga upplysningar angående dessa sänger. Samlingen torde
därför lida af en gån grammatikalisk brist.

Replat i Maj 1894.

O. W. F. Ljöberg.

101. Ack kom kamrater

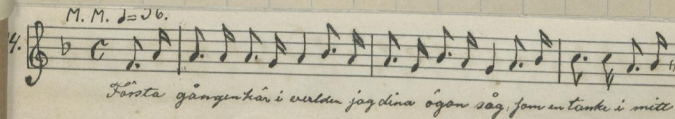
1. Ack kom, kom kamrater och rusten eder fort, Vi är
väl kamanderader, och det är redan gjort. När resa
hon ländar till Turkiit här, Vi måste nu skiljas från
vår och vår.

2. Vi skreps året ädeltankundrapentise. Den allande
oktober kamdering vi fick. Uppå fregatten Fräger, som
vårt skreps skulle bli. Komando att fara allt under
dena tid.

3. När fregatt har var fändeg, och mörsting vi fick.
Den sjuttande oktober till segels vi gick. Vi vinden
vårt ankar, och lotsen ombord, Så seglen upphissas,
och fyra man till vals.

4. Det kallas kronans fkaner, vi spatsrade då.
I sålskap vi varo fregatterna två, Samt briggen
Herman? (Husarn) som af följa må. På Helsing
är redd vi ankrade då.

5. Vi gick till segels allt uti Helsingör. När korn
har blif satt, som sagt är från Vi tänkte då segla
till Göteborg in; Men sen under vägen blif det
en svår motvind.

102. Resan till Amerika (1858.)

1. Vi sålde våra hemman, och gaf oss sedan i
som fågeln här bortflyger när sommaren är slut.
Han kommer engång åter när våren förkryder för
Men vi får aldrig skåda vårt kära fosterland.

2. Vi tänkte att förslippa, det sista tipset skulle
Lika som att komma längre än Herren skakat.
Vi reste ifrån Sverige med något öfvermod. Vi
kann ej ur det öde, som oss därute född.

3. Vi reste igenom den Engelska öst. På vägen
och på färorna, som fåglarna så fast. Det
var så färdigt att skåda, och landet så färdigt,
vi for den lokalen så snart vi färdigt.

4. Och när vi komma till den Liverpoolska hamn
Besökte ångrens tårar så färdigt att flyta fram.
Det blef en hjärtans svada i bröstet på tårar.
Det talles nu om Sverige, och vårt födelse hem.

5. Här lades våra pengar tillsammans på en
gång. En veck sedan köptes, på en Engelsk
Vi fingo dem utbyta mot guldet rent och blankt.
Men få dem sen tillbaka, det var oss då färdigt.

6. De skickades nu före till New-yorks närvaro. Han
fick dem aldrig skåda, man fick dem aldrig se.
Til när man kom att fördrå, var mycket taget ut.
Då blef en vreslig klagan, som förkryper om till slut.

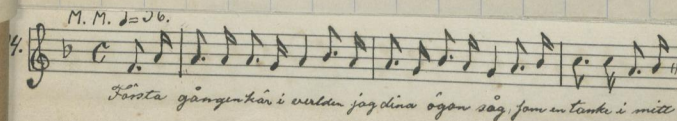
7. Vi packades tillsammans uti ett osundt kross.
Det var för oss att skåda liksom en öppen graf.
Den födan, som vi fraklat ifrån vår svenska
jord. Det var oss nu förbjudet, att taga med
ambord.

8. Här talas och här förkrytes: I fån ju män så väl.
Här fattas eder intet, till knapp, ej heller fjöl. Det
fick man sedan finna, hur man bedragen var. När
hungern hånder komma, som icke tipset spar.

9. Och när vi hade seglat, en vecka eller två. Ett
mörker däckel hjälpte, och bredde sig därpå. Vi kunde
ej se kvarandra, knapt andas eller gå. Det var
en fastlig plåga, för ytara och för små.

10. Nu flyddes det mot Norden, mot isen kalla
färd. Det blef en fastlig kylla, som gick till folkets måg.
Vi kunde oss ej bärja, ej heller vara barn. Tyg källden
var nu värre, än vi var hemma van.

11. Nu flyddes sen åt Södern, till deras varma

vind. Där solen sönderbrände, vår bleka magar. Och det från däckets kasta i vida havet ut. Det mä-
kind. Nu klagas, och nu gretas, men ingen vill följa då väl tagit hans hjärta ganska djupt. Ty
dring var, Ty solen här nu brände så gånge döden gånge klappade på fadrens hjärta hårdt.
så het och klar.

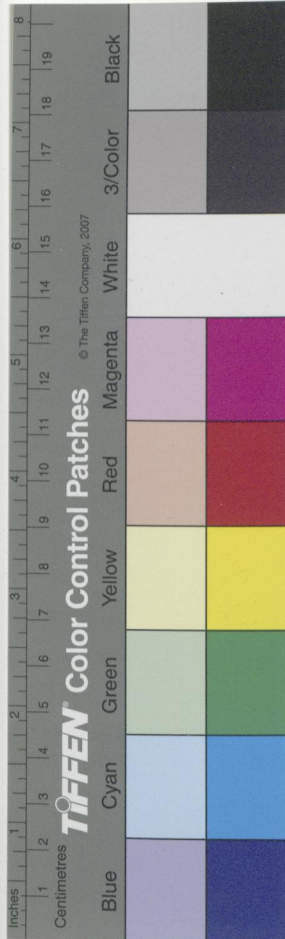
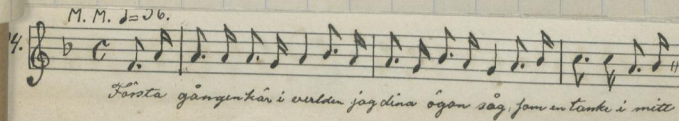
12. Nu blir en ömklig hunger, med sorg och fram. Där matas af kolbran, där stupar många
gråt och gny. En jämnare som sig trängjer till man. Det var en rejlig kvadan med kvinna och
himlens höga gny. Och döden fastigt härjar på med män, Ty alla låga sjuka, och bars i land med
på felket emman bord. Man ser de döda kasta sönder.
i havets vida flod.

13. Ett är det som gråner mitt hjärta till om var kvar, Han hade säkert vågat, att de ej de
död, att se de arma barnen här gråta efter samma var. Se de förfärliga krappor med lek.
Vi kunde dem ej hjälpa, ej lindra deras nöd. De, het uppå kind, Och ögat uti famnan fördunk-
te nu så gråta, och nedan där på dö.

14. Här fanns väl och ett hjärta, som var af hö- 19. O! Herre Gud bevara, förvar menska från vår
sten. Jag ryser när jag nämmer den Engelnas fjärd, att ge sig så i fara, och tro Apostlarnas ord.
ten. Liksom ett djur i skogen, som ropet griper. Det är ett kyrkningspulver, att här få tagas in,
Det var ett djäfsaktigt foster, som var af fjölpa för dem som ännu reser, och har ett flygtygt sin.

15. Vi såg nu ganska tydligt, och det är äfven 20. I Sverige var af ålder ett folk så framt och
nog, att han med flit och vilja, oss efter lifet af godt; Men af naturen kommer, att det så ofta spe-
Att bringa af till döden det var hans högsta lust. Det var ett, Och lät sig bedraga och kammit illa
Det djuret hade gripit ett rop från Israels kust. ut. Det skedd i förra dagar det yker och nu till slut.

16. En fader måste bära sitt barn i famnen af 21. En almäkt nu så lagas och Gud har så

9
befaldt, att ogräs skall upprekas här på vårt
Linas fält, som lindas skall i knippen, och sedan
sändas ut till långt aflägsna länder, att höra
mod rota ut.

✓ 103. Jungfrun och Bergakungen

1. Och jungfrun hon gånge sig till vake flugan.
Men jag vet att sorgens dag är svår. Lå tog hon
sin väg till höga bärget blå. Tjy hennes sin i vil
vändera var.

2. Hon klappade på bärgets dörr, med fingrar
de små. Men jag vet etc. - Stätt upp du bär-
kung, drag låsen ifrån. Tjy hennes sin etc.

3. Och upp steg Bergakungen, drog låsena i
Men jag vet etc. Stig in du ~~fröna~~ jungfrun, ^{skön}
här du ute står. Tjy hennes sin etc.

4. Och in steg fröna jungfrun i bärget så
grönt. Men jag vet etc. Och Bergakungen bar
ågnad i silkes sång. Tjy hennes sin etc.

5. Lå blef han i bärget i åtta runda år,
jag vet etc. Tjy hennes sin etc.

10
6. Och jungfrun hon gånge sig på Långa-
kungen fäst. Men jag vet etc. Och gif o Bergakung
att jag till moder går. Tjy hennes sin etc.

7. Och nog så skall du hem till moder din fågå,
Men jag vet etc. Men tala ej om mig, och barnen
de små. Tjy hennes sin etc.

8. Och jungfrun hon gånge sig på faders gårdar in.
Men jag vet etc. Där vändes hennes hjärta, där
fick hon annat sin. Tjy hennes sin etc.

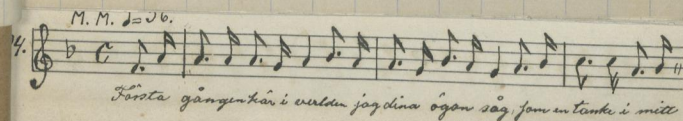
9. Och modern hon talade till dottern så blid.
Men jag vet etc. Och svar o dotter min, du varit din
na tid. Tjy hennes sin etc.

10. Hos Bergakungen har jag bodt i åtta runda
år. Men jag vet etc. Där har jag sönerna sju, och
dottern så bald. Tjy hennes sin etc.

11. Men knapt de orden jungfrun med modern talat
har, Men jag vet etc. Fann Bergakungen med in
vid dess sida står. Tjy hennes sin etc.

12. Ett slag han slog så blodet ran på tillfä-
tan kind. Men jag vet etc. Hvi står du här och prat
så mycket ondt om mig. Tjy hennes sin etc.

13. Sen slängd han henne mot dörren. Nu paska dig

11
kärleka! Men jag vet etc. Och aldrig skall du gå, hem
till din moder gå. Ty hennes sin etc.

14. Så bar han den jungfrun der gyfne vagnen fiod,
Men jag vet etc. Och röda blodet ran, Likt ftriela f
mars flod. Ty hennes sin etc.

15. Så hörde han den jungfrun till höga bärget,
Men jag vet etc. Och hästarna de sprang, Likt så
sa vindens lapp. Ty hennes sin etc.

16. Farväl min kära moder, min huldade far också,
jag vet etc. Ty aldrig mer jag skall på Guds grö
gård gå. Ty hennes sin etc.

17. Farväl i bärget och dalen, Farväl i land och sjö
Men jag vet att sorgens dag är svart. Men blir jag
förde till bärget för att där sedan dö. Ty hennes sin
villavända var.

104. Första gången - e

1. Första gången här i världen jag dina ögon såg,
Som en tanke i mitt hjärta den brast. För aldrig
i världen jag tager någon an så den vinnus p
engång skänkt min hand.

2. Si hvad har du i ditt hjärta, si hvad har

12
ditt sin, Si hvad har du i tankarna din. Si om du
hafver någon du har kärare än mig, Då vill jag vara
skildes från dig.

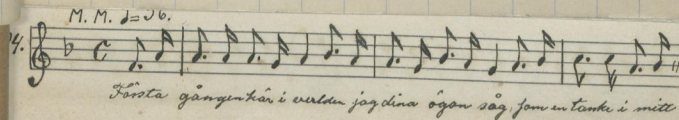
3. På rikedom, på penningar, på silver eller guld,
Har du intet att vänta af mig, Men ett upprigtigt
hjärta du finna skall i mig, Ja så länge som andan
är i mig.

4. Förargels och förtretets för din skull har jag fått,
Ja för hvar gång jag till dig har gått. Men gifver
Gud oss hälsan, och vårt dageliga bröd, Sen så tef
ser vi förnöjdes till vi då.

105. Vi bor så långt e

1. Vi bor så långt, så långt i Nordlandens,
När fluga står upp en är vid stranden. Där nedan
för, där är en frusen sjö, Och rund omkring är skogen
hvit af snö.

2. När far han högg, han högg och skogar plöjde.
Vi voro lyckliga vi voro nöjda. När mor han span,
han span det varma garn, Och lika nöjda voro vi
små barn.

106. Fjännans sång s

1. På tog vi oss en hyra, och reste till England
Vi voro trenne bröder, allt ifrån Kristjanshamm
Resan han gick lyckelig allt efter Guds behag. Sen
vi kom till Lwänge den fjärde juni dag s

2. När ankaret var kastadt, och segeln gjord
fast, jag sade till min fkeppare: jag ogär i land
med kast. Jag kan ej längre dröja, att se de
kon små. På bryggan där de stannade, min
vän också.

3. När jag i land var kommen han hälsade
så här: Välkommen skall du vara från Söljans
blå. Välkommen skall du vara, min äldra brata
Jag har så länge väntat på dig min trogne vän

4. Då jag i land har varit i ätta runda
Allt har min sata fliska, min käraste han var. De
jag henne spänja, han varit mig öra. Han delat
sitt hjärta, och gifvit det till Lwä.

5. Så så får man erpara huru fliskarnas kärlek
Deras kärlek kan man likna väl en rågen flamm
värld. De kan så lätt förändra sig, och göra om sig

Det har jag själf erfart, af en älsken vän

6. Kom nu skall ni få fkeada, kom nu skall ni
få se. Hvar glädligt vi skall dricka vi
brä. Ja vi skall suppa brännin, och vi skall dricka vin,
Och afsked skall vi ta af alla flisker fin.

107. Mitt hjärta s

1. O mitt hjärta he gi jo jam e' embar, jam
Fjimban ha falli ur. Ja he rista he snider a' he
brender, A he vill int no näin lifvand no s

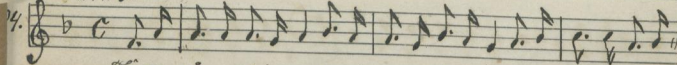
108. Afskeds sång s

1. Det faller mig så tungt och så svårt, att du
och jag min vän skall fskilja åt. Jag tänkte att
det aldrig mera skulle fke från Gudi täcks att fskilja
ja oss till flul. Att fskilja afs till slut s

109. Fliska lilla s

1. Kärna hjärtandes fliska lilla, hur står det till?
När jam tarar från ögat trilla, så tyst och still..
Dina kinder, jam för så röda, falla af. Och kall är
handen liksom den legat uti grep s

M. M. ♩ = 26.

Första gången här i världen jag dina ögon såg, som en tanke i mitt

113. Fänquise

1. Det löser mig att sjunga uti min ensamhet, För jag ej här i världen har någon glädje mått. Min ut jag förlorat, min frihet gått förbi. Den får jag aldrig i all min lifnads tid.

2. Jag järn och bajs bär nu för en missgärning. Hvar jag mardal har min fader, förbannat har min mor. Hvarfuds sand han talar, där ingen råkat kan. Där för mina barna suckar, och tårar liksom regn.

3. Jag är en fattig yngling om tjugofyra år. Jag är inkommer murar och galler, jag är svar. Jag är så i tyktad i all min lifnads tid. Mitt sällskap har mänd det kallas tegelmur.

4. Och vilja i nu veta hvem nisan diktat är är det Gustaf Wäner, allt ifrån Mustassar. Från saari socken och Runsur by. Där har jag trimma för; men aldrig mera nu.

17

114. Jag minns den tid

1. Jag minns den tid när jag förläpvar var, Det var en tid i månan januar. Jag klädder mig, och gick till flickans hem. Jag afsked skulle taga af min vän.

2. Min flicka grei den hela långa dag, att trösta henne var jag allt för svag. Den andra dag, han följde mig till stan. Jag skulle fara ut på ocean.

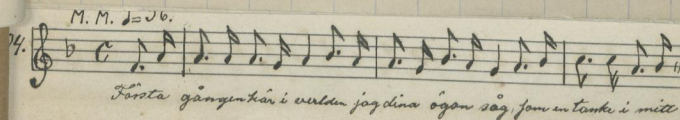
3. I två års tid jag ut på beset blef, Men mangel bref till vännen min jag skref. Blott ett bref af flickan fick jag i min hand. Hvar skref: Kom snart, kom tvila i min famn!

4. Så tänkte jag att en gång resa hem, Och gifta mig med min utvalda vän; Men ändring blef ju denna gång också. Jag fick ett bref med svart försegl på.

5. Jag brefvet bröt, och läste det så här; Men Gud skall veta hurudan sorg jag bär. I brefvet stod: Din lilla kullade mö, Han fins ej mer, han är i grafven döl.

6. Jag aldrig älskat någon mer än dig, Du var så huld och trogen enot mig. Ja han har älskat mig i tuusne år, Allt tills den dag han lades upp på bär.

18

7. Min flicka var den vackraste i byn. Tjy henne
 hy var ren och kvit som snön. Hon had' en ros, en
 uppå svar kind, som var så röd, så röd, som en
 gån vind.

8. Nu slutar jag min lilla enkla sång, Och
 längst, längst bort för sista gång. Hvar gång jag
 den graf der vännen bor, Jag med en tår begräta
 jord.

115. Det var en lördagsafton

1. Det var en lördags afton jag väntade på dig. Jag
 så länge, tills klackan slagit mig.

2. Men då var söndagsmorgonen, jag klädde upp
 jag gångade mig till kyrkan för att få träffa dig.

3. Men då jag kom till kyrkan, så fanns du inte
 Då vann det mig i hägen: Du har en annan kär.

4. Och bakom, fann du gaf åt mig, med namnet mitt
 Den kan du få tillbaka, så är vi kvitt om kvitt.

5. Och duken, fann du gaf åt mig, med fransar
 omkring. Den kan du få tillbaka; det går mig ingenting.

6. Ett kalfskin*) har du mig gifvit, och det förtä
 Det har jag sönderripit, och kastat efter dig.

*) Kågor.

116. Tiggargossen

1. En gosse omkring åtta år jag miste far och mor,
 Att föda mig omkring jag går, Min nöd är ganska stor.

2. En vintagvåd jag ilar sent Emellan många görd.
 Hårbänge var mig där förmäst; Tjy alla vara hård.

3. Min lilla sack jag på mig bar, Och sökte hjälp att
 få. Ej annan råd då för mig var, än bruka uppå snö.

4. Jag suckade så åmhetigt, Och fälde många tår. Jag
 sade: Säll och lyckelig De vid brasan sitta får.

5. De barn, som matt och varm får gå i sång, att såpa
 sitt. Men jag på drifva ligga får, Fast hungrig, svag och töt.

6. O Herre, tag mig nu snart bort, Att råka far och mor.
 Går i denna värld mig vägen kort, Min nöd är allt för stor.

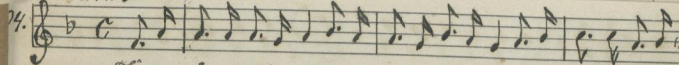
7. Se hvad en trägen bän kan gör! Mot den som väntar än.
 Blott den utaf allt hjörta gör, Tjy Gud har alla kär.

8. Hvad jag behåller ser ni tydligt, Då ni ser uppå mig,
 Hvar dåligt bladd jag nu har givt. Gått genom byar många.

9. Ack! Den fann geper mig en fjärf, Den fjell jag älskar
 godt. Blott den utaf allt hjörta gör, och iske är missnöjd.

10. Tänk när du engång badan går, Då slutet hienlunds kör.
 I pinen blir en åmkelig båt, Där inget dig bänkar.

M. M. $\text{♩} = 66$.

Första gången här i världen jag dina ögon såg, som en tår i mitt

11. Om någon namnet mitt sig änske, Lå' skall vi
här. Jag heter Olle Bått från Båsk, Det namnet änkelt.

12. För vänlighet jag tackar er, För önskan jag kan ge
Ni har bevisat mig så väl, Att jag mig luga mäst.

13. Men ten jag afsked utaf er, Och tyder er god natt!
Mäste längna mig, ten fort, Ty det kan Jakob sagt.

117. Gubben som reste efter höj och halan

1. En gammal man tog sig ett quinnas kinn, Sam
både fager och fkan. Jag tror jag mäst räs efter
Jag tror jag mäst räs efter hö hö hö hö hö hö. Ja det
ja hialisti, Jag tror jag mäst räs efter höj och halan.

2. Lå' kom det fram en nidersman, som gjorde åt
så här — Men man kan har rest efter höj etc.

3. Den mannen, som sat därnär står: Hållt öfver
här och försagar? Jag trock du var rest efter höj, etc.

4. Och om jag ware räist efter höj och halan, Hållt
du göra mig härm. Ja fan kan man mä räs efter höj. Ja
fan må räs efter hö hö hö hö hö hö höj. Hialisti, ja hialisti
fan kan man mä räs efter höj och halan.

118. Skräddarens valn

1. En visa vill jag fjunga, allt om en fadrig händelse,
Det handlar om en skräddare, som drunknade i fjöl.

2. I boden bredvid Johanssons, han tog sig ett halftap
brämvin. Mist var han liten plegader, det vållade hans död.

3. Han gångade sig på skrickskar, så brast den svaga
isen. Han vinkar kalla handen: Adjo min fäktsterm!

4. Han ser de fljörnor lindra, och sjunker så till botten
Han ligger så begravd i böljorna de blå.

5. Och fäktsterman Johanna, han sångde sig förklarpraden
Men sen så blef han gift med Johanna i byn.

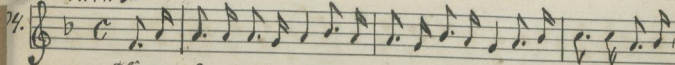
6. Och viljan i nu äta brunn visan den har diktat?
Ja det har två gvaler, som hans kamrater var.

119. Tre Signild

1. Den framma tre Signild på satsingen låg, Dess af-
fekt Hvar. Esbjörn så smärtsamt ser. Lå, sade han,
sorgen ej fylla din håg, skig plåga långt mer än min dö
död dina tårar; Men kanske att Herren en make dig ger,
Att du må bli glad och ej sakna mig mer.

2. Dina sång finner tryckt, och är lång; men törde förut hafva blipst
invald af mig för med en annan melodi.

M. M. 2 = 56.

Första gången här i världen jag dina ögon såg, som en tärn i mitt

120. Flickornas Låpven

1. Du säger att du älskar äldre kärasten din, jag och visserligen tror att du gör; Men hamnar du ett ögonblick kvar, Det låpar jag, det svar jag, men när ej därför. För sjung knapp, för sjung knapp, för sjung gäntvialovij.

2. Och om du skulle komma uti hamnaren, jag och visserligen tror att du gör. Så skall jag trycka lilla handen i din. Det låpar jag, det svar jag, men när ej därför. För sjung knapp, för sjung gäntvialovij.

3. Och om du skulle taga lilla handen i min, jag och visserligen tror att du gör, Så skall jag trycka lilla handen i din. Det låpar jag, det svar jag, men när ej därför. För sjung knapp, för sjung gäntvialovij.

4. Och om du skulle källa på min snjuka arm, jag och visserligen tror att du gör, Så skall jag trycka lilla handen i din. Det låpar jag, det svar jag, men när ej därför. För sjung knapp, för sjung gäntvialovij.

5. Och om du skulle taga kyssen brinnande varm, jag och visserligen tror att du gör, Så skall jag trycka lilla handen i din. Det låpar jag, det svar jag, men när ej därför. För sjung knapp, för sjung gäntvialovij.

släcka där din brinnande kär. Det låpar jag, det svar jag, men när ej därför. För sjung knapp, för sjung gäntvialovij.

7. Och om du skulle vilja taga ett eller par, jag och visserligen tror att du gör, Så skall jag trycka lilla handen i din. Det låpar jag, det svar jag, men när ej därför. För sjung knapp, för sjung gäntvialovij.

8. Och om du skulle vilja stanna där ett ögonblick kvar, jag och visserligen tror att du gör, Så skall jag trycka lilla handen i din. Det låpar jag, det svar jag, men när ej därför. För sjung knapp, för sjung gäntvialovij.

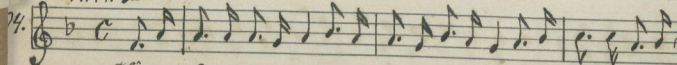
121. Vispernsång

1. Det hviskar i den fletta dalen, Huru hviskar där? Det är väl fågelns sång i alen, Det bäcken är. Nej bäcken stannat, tyst fågelns är, Det är väl annat, som hviskar där.

2. En jungfru satt med en kran i håren, Hvil Wisperbäck. Hon var så ydön, som en ros om våren, så frisk och tåk. Hon hviskar trogen: Min natt är lång, Så mörk är skogen, kom hemgång.

3. Det suckar i den fletta dalen, Huru suckar där? Det är väl dupans suck i alen, Det floden är. Nej dupan tilla ej suckar så, Det är väl annat som suckar där.

M. M. ♩ = 66.

Första gången här i världen jag dina ögon såg, som en tärn i mitt

25
4. En yngling inom fängelsemuren, I mörket
Han suckade, och kring naturen, Ljöd sucken
Jag hamner Clara; men när det Gud, Låt bajs
na, han är min brud.

5. Den yngling dog inom fängelsemuren, På Få
bang, Och kysseman i dunkla kajan Han dog af sorg
svanen landar på blommigt skår. De trognes and
är mätas där.

6. När solens sista strålar glimma på
pars rand, Och flumma silver fiskar flimma på
nig strand. Entvar som fiskar är här han, ett när
kiskar, så suckar han.

122. Den moderlöse

1. En tid här jag levat, den tiden var såll,
lejde i askul och friid. Oskyldiga nåjer från
gan till qväll. Den tiden var barndamens tid
Men öde när döden tog borta min mor Blev
slan och sorgen mig ftar

123. Pigan i kagen

26
1. Det ftod en pige uti en kage, till henne kom
en ung sjännar. Hvi ftår du här så sent alena, ftänk
mig ditt tjärta, kan du bli min. På

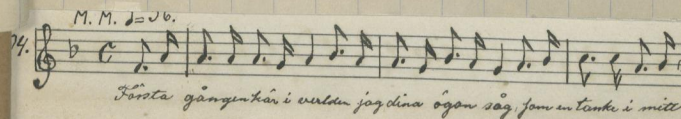
2. På din begäran kan jag ej svara, ty jag är född
af så ringa ftånd. Din tjnnarinnu kan jag väl va-
ra. Den aldra kärast kan jag ej bli.

3. Jag har en vän, men om han tjuer, som i fjöl
har rest från mig, och tjuer han, har han mitt tjär-
ta, är han döde, så har Gud hans själ.

4. Jag vågar säga, jag är densamme, som för
är tjuer rest från dig. Är du den samme, som du nu
säger, så vis mig ringen du du fick af mig.

5. Se här är handen, se här är fingret, se här
är ringen jag fick af dig, Och flickan skadar, hon skä-
dar länge, tills dejs han svimmar och faller ner.

6. Sen tog jag henne på mine armar, och henne
kyssade så innerlig. Och flickan skadar bad blåa ögon,
hon gläds när han sin vän fick se.

124. Hur kan man öfvergifva

1. Hur kan man öfvergifva ett så rikmans barn, som
bärger oss rötare än guld, och jorden, som jag trampar
oss röt såsom blod, och allt vatten förvandlades till oss

125. Mossos Majas

1. Å kännen ni Mossos Maja, Å Mossos Majas
Till färgen är han svart, Till västen är han flöt, Till
lamrej, ti rallanrej, ti rali rallanrej. Till färgen är han
ter Till västen är han flöt.

2. Å dottran har han många, Men Birita han är
Han liknar ju sin mamma, Ty polka vill han hälsat
rallanrej etc.

3. På "röken"*) har han varit, På "röken" mången gå
Å kommer han i "röken" nipt polkar han än engång,
lamrej etc.

4. Å den, som sjunger visan, Och intet lägger till. Han
pliktar fem riksdalder, Och niestar fiskare till. Ti rali
lamrej, ti rallanrej, ti rali rallanrej. Han får ju så
bränvin, Och lepa som han vill.

*) Drucken.

126. Efraim Flygares afskedsång (dager före spjälsmordet)

1. Att lifust är besvärligt, Det har jag reda på, Men
för att tala ärligt, Jag älskar det ändå.

2. Man stundom motgång möter. Man stundom med
gång har. Ombytet sig förmåjer, Det tycker litet kvar.

3. På våra fjälda kurer, Vi lönnen träffa på, Men
ärens friska rosor. Af smöter då och då.

4. Hvad gagnar att vi grupper. För tagg, som stänga
kan. Det littra och det tjupa försviga kvaran.

5. Vid tjupa är då redan En fastemå jag tog, Men
hvad? Hvad hände sedan? Jo att han mig bedrog.

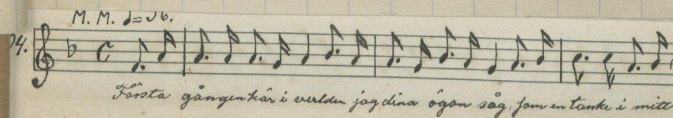
6. Jag tänkte då, jag net ej hvad, När sorgen mig
redatog. Helvetisk qual och sorg han led. I sorgen som jag
tog.

7. Men hur det blef och hände, När jag till henne
När han sig från mig vände, Jag vände också om.

8. Hvad mig min tanke sode. Det har ni enda på
Men den jag då ej hade, Den fick jag sedan då.

9. Mitt enda hopp är dött, Som kan mig göra tröst.
Hans lifusts alla öden, Och från ditt falska bröst.

10. O! Att en enda blick jag kunde få, Af dina ögon
blå. Hur lyckligt jag då skulle gå, Min lifnads tid
från oss fri.

11. En blick från dina ögon, För mig stört vändes
De gifva kan mig döden, De skänka kan oss resor

12. Jag ned i grafven sänkes, Eller till helvete
Dig sista tanken sänder, Min sista suck du får.

13. Farväl, farväl min hustru, Min vän på denna
jord. Farväl, farväl i stunden När jag öfver lycklig giff

14. Förlåt mig Gud i himmelen. Förlåt mig fader
Förlåt mig o min moder sen, I en sorg väl blipuer

15. Jag kan ej annat göra, Jag måste tag farväl
Dig, slägt och vänner. Gud förlåt min själ.

127. Fröken Adelinea och Hertig Fräjdens

1. Fröken Adelinea hon gångar sig i rosende
För allt hvad, som härt är i världen. Att hemta
rosor både hvita och blå. Mig tyckes det är tur
att all lifva.

2. Hertig Fräjdens sig ut genom fönster
såg. För allt — Där fick han se fröken Ad
hon går. Mig tyckes —

3. Hertig Fräjdens tager sin hatt under
arm. För allt — Så gångar han sig för fröken
lin fram. Mig tyckes —

4. Hans klapprar fröken Adelinea på rosende kind.
För allt — Ack gifve du vore aldrakärast min. Mig tyckes
det är tungt —

5. Å hvar hertig Fräjdens! Ni tala intet så. För
allt — Jag spektar min fader detta höra får. Mig tyckes —

6. Och höra det hvem, som höra det vill. För allt
Jag ljuder intet annat, än med äran därtill. Mig tyckes —

7. De falska tärnor gingo för konungen in. För allt
Hertig Fräjdens lockar unga datteren sin. Mig tyckes —

8. Å lockar hertig Fräjdens unga datter min.
För allt — Så skall jag sätta honom i märka tärnet
in. Mig tyckes —

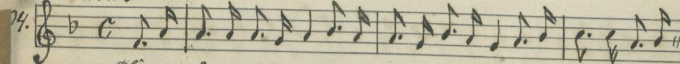
9. Och konungen han talte till småsvenner
två. För allt — I läggen hertig Fräjdens bajarna
upprå. Mig tyckes —

10. Och konungen han talte till tjinnar sin. För
allt — I läggen hertig Fräjdens i märka tärnet in.
Mig tyckes —

11. Fröken Adelinea hon gångar sig åt rosendegård.
För allt — Att hemta de rosorna hvita och blå. Mig tyckes —

12. Hon hemtade rosor både hvita och blå. För allt —
Att göra hertig Fräjdens en kram därtill. Mig tyckes —

M. M. 26.

Första gången här i världen jag dina ögon såg som en tanke i mitt

13. Konungen han sig ut genom fönstret såg
För allt — Där fick han se kvar fröken Adelin han
gär. Mig tyckes —

14. Konungen han talte till tjeneren sin. För
I bedjen fröken Adelin komma till mig. Mig tyckes —

15. Tjeneren han talte till fröken Adelin så. För
Behåger fröken Adelin för konungens ingår. Mig tyckes —

16. Och huru skall jag för min fader ingår. För
Han har ej velat se mig på femtan år. Mig tyckes —

17. Fröken Adelin så sig in genom dörren steg. För
allt — Hennes fader han med vilda ögon meg. Mig tyckes —

18. Och konungen han talte till Adelin så han
allt — Hvad gjorde du i rosindelunden i går. För

19. Jag hemtade rösser både hvita och blå. För
allt göra hertig Fräjdensborg en kross därutaf. Mig

20. Och konungen talte till Adelin så. För allt
Han du inte glänt hertig Fräjdensborg ändå. Mig

21. Om jag än lifde i hundra år. För allt
tig Fräjdensborg var mitt sinne ej gar. Mig tyckes —

22. Har du inte glänt hertig Fräjdensborg
För allt — Så skall jag på en neva göra ett
Mig tyckes —

23. Och konungen han talte till små svenner två.
För allt — I togen hertig Fräjdensborg var tärnet det blå.
Mig tyckes —

24. De togo hertig Fräjdensborg var tärnet det blå
För allt — Hans hår det var grått, och hans fägg lika
så. Mig tyckes —

25. Hår hafver jag suttit i femtan runda år. För
allt — Mig tyckes det har varit dagarna få. Mig tyckes —

26. Om jag än i dag skulle mista mitt lif. För
allt — Jag vet att jag det mister för alltid ett lif. Mig tyckes —

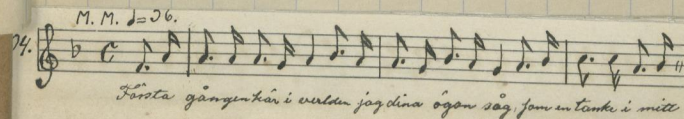
27. De hundo hertig Fräjdensborg under ett trå-
För allt — De släppte honom, som banden slag-
tan på. Mig tyckes —

28. De falska tärnor, de flego därnäst. För allt
De togo hertig Fräjdensborgs hjärta så färskt. Mig

29. De togo hertig Fräjdensborgs hjärta så rött.
För allt — Och lagde åt fröken en kostelig nätt. Mig

30. När nättan var lagad, och färdig gjord.
För allt — De hura honom in på fröken Adelins bord.
Mig tyckes —

31. Hvad är detta för en kostelig nätt. För allt
Mig tyckes mitt hjärta det blifver förskräckt. Mig

32. Det är hertig Fröjdenborgs hjärta så fört
För allt — Tillagd åt fröken en kastelig nått.

33. In det hertig Fröjdenborgs hjärta så fört
För allt — Så skall det bli på min sista nått. Mig

34. Fröken Adelin han satt med ett högtberömt
mod. För allt — Han tänkte hvad plåga hertig
borg utstod. Mig tyckes —

35. I gifven mig in de vinglasen två. För
Däruti vill jag dricka hertig Fröjdenborgs skål. Mig

36. I gifven mig in ett glas mjöd. För allt — Så
skall jag dricka mig fjälforn till död. Mig tyckes

37. Den första dryck han af mjödeglasset drack.
Hennes ögon de runna hennes hjärta det sprack.

38. Bud kom brödt för konungen in. För allt
dotter siter död i kammars sin. Mig tyckes —

39. Konungen sig ut genom dörren sprang,
Han slog igen dörren så låsen de rang. Mig ty

40. Ack! Herre Gud nåde mig arme man, för
Så kaper förrätt mitt endaste barn. Mig ty

41. Hade jag trott deras så stark. För allt
hade han intet död för handdradetusen mark.

42. Hade jag mist deras trohet så huld,

43. De lade de två liken allt upp på en bår. För allt —
Och fruor och jungfrur de knusa deras bår. Mig tyckes.

44. De lade de två liken uti en graf. För allt —
Där såper de sött till damedag. Mig tyckes —

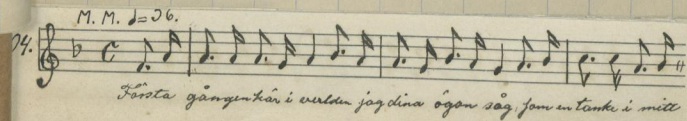
45. Det växer en lind på väggens deras graf. Mig för
allt hvad jam kär är i världen. Han ständan där
grön till damedag. Mig tyckes det är tungt till att
bli på.

128. Gubben Noack's

1. Man prisar högt de Gamla testamentets dar, Så
gafs ju Paradiets lap åt en och hvar. När Herre
gjefte fjärf då både lag och rätt, Men nu så går
det till på annat sätt, Guds nås tra la la la la,
Guds nås tra la la la la, Men nu så går det till på
annat sätt,

2. Men när nu synden börjar bli på allt för svår,
Så gaf Gud meniskan tvätisen nöda år; Men om
han ej efter denna tid var bättre då Så skulle tron
je kraft inunder vatten stå. För synd tra la la la la la.

3. Men när de tusen nåda ären tagit slut, Så
var man ej en smula bättre än förut. När Herre sän

de då en väldig vattufloed, Att bota både folk
få för öfvermod. Bra hårdt, bra la la ta ta etc.

4. Men för att jorden ej för folktem skulle bli
lät Gud Noach från förstörelsen gå fri. Han
te sin familj ur sjönöd räddades, Och i en ark
af Herren själf instufvades, Med tross, bra la ta ta

5. Men när de låga i sin sömn en flammig
Låg stötte skutan hastigt uppå krarat. I skjort
Noach då på däckel rusar upp, I sårken eft

6. Då blif det skrik och villeroalla i en hast,
trodde han sku taga både bål och last. Men
rädigast bland alla var på däck, Han sprang
i skutan för att se om den tog tack, och flamm

7. Men skutan höll ty den var ej af Enos
plåt. Från Sverige var hwarenda bit i Noas
båt. Och gubben han var glad att vara än vid
famnar sina söner, döttrar och sitt eget wif, Och spä

8. Men hade gubben Noach drunknat med sin
Wi hade gästet uppå kapest Lotten nu. En skal
och då i botten lämna vi, Ty han har räddat
från att fiskar bli. Hans skål! Bra la la ta ta etc.

129. Finska gossar.

1. Finska gossar glada tåga ut att slåss mot
Engelsmän, Lif och blod de glänsa våga för att slå
med fienden. Engelsman må se sig om, Hvarföre
han till Finland kom. Tralladinallalla trallalla
tralla ralla rallalla &

130. Den bortfärdade flickan.

1. Min fader och min moder de bodde på en ö,
De sålde mig åt hedningar allt för ett stycke bröd.
Jag må väl aldrig komma till det hedniska landet,
Att där blifva föräddad.

2. Sjömennerna de skipade sina åror uti flod,
Och skåna jungfrur urider sina händer uti blod. Jag etc.

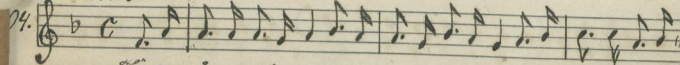
3. Å kära ni sjömenner i löfven är en stund,
Jag ser min fader komma, han kommer i grön lund. Jag etc.

4. Å kära ni min fader, i Löfven mig igen, Säg
ett af edra hemman, att lösa mig med den. Jag etc.

5. Och hemmanen dem häper jag ej mera än sam
flor, Men intet får att säljas för att lösa dig igen. Jag etc.

6. Sjömennerna de skipar sina åror uti flod, Men

M. M. ♩ = 76.

Första gången här i världen jag dina ögon såg, för en tanke i mitt

37
sköna jungfrur vrida sina händer uti blod.

7. Å kära ni sjämnar i tåren är en stund,
ser min moder kamma, han kanner i grön lund.

8. Å kära ni min moder i lösen mig igen,
en af edra gulbringar, att lösa mig med den. Jag etc.

9. Gulbringarna dem hafver jag ej mera än som
Men ingen får att säljas för att lösa dig igen. Jag etc.

10. Sjämnerna de skifvar sina äror uti flod,
sköna jungfrur vrida sina händer uti blod. Jag etc.

11. Å kära ni sjämner i tåren är en stund,
ser min moder kamma, han kanner i grön lund.

12. Å kära du min moder, lös du mig igen, Sälj
dina hästar, att lösa mig med den. Jag etc.

13. Och hästarna dem hafver jag ej mera än som
Men ingen får att säljas för att lösa dig igen.

14. Sjämnerna de skifvar sina äror uti flod,
sköna jungfrur vrida sina händer uti blod. Jag etc.

15. Å kära ni sjämner i tåren är en stund,
ser min syster kamma, han kanner i grön lund.

16. Å kära du min syster nu lös du mig igen.
en af dina silk' klädningsar, att lösa mig med den.

17. Silk' klädningsar dem hafver jag ej mera än

38
fem, Men ingen får att säljas för att lösa dig igen. Jag etc.

18. Sjämnerna de skifvar sina äror uti flod, Men
sköna jungfrur vrida sina händer uti blod. Jag etc.

19. Å kära ni sjämner i tåren är en stund,
Jag ser min fasteman kamma, han kanner i grön lund. Jag etc.

20. Å kära du min fasteman, du lös mig igen,
Sälj en af dina gullockor, att lösa mig med den. Jag etc.

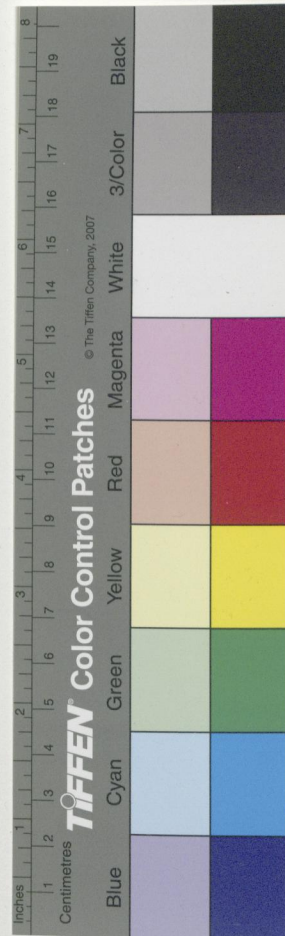
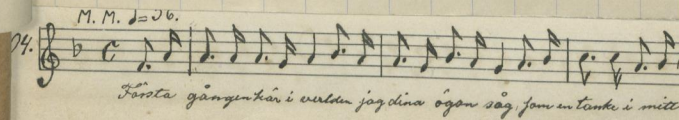
21. Gullockarna dem hafver jag ej mindre än
fem, Dem alla vill jag sälja för att lösa dig
igen. Du skall väl aldrig kamma till det hedniska
land, att där bliwa färräddor.

132. När jag var på mitt spjuttande år

1. När jag var på mitt spjuttande år så utvalde
jag mig en vän. Den tänkte jag att älska näst
Gud i himmelen. Fadars faderrallalla, Fadars faderrallall.
Den tänkte jag att älska näst Gud i himmelen.

2. Min fader och min moder, som detta riste
om. De skickade mig till främmans land för att
ni skulle skiljas åt. Fadars etc.

3. När jag har varit borta en månad eller

39
två. Där vill hon till mig skriva, och veta hur
mår. Fadern etc.

Luknas.

4. Sen lyftade han på hatten, och hälsade upp
mig. Du kom ju på mig hälsa, du ser mig
mer. Fadern etc.

5. En sakel han had' mid sidan, den stack
i sitt lif. Där började blodet rinna tills han
död där. Fadern fadorallalla, Fadern fadorallalla
Där började blodet rinna tills han föll död d

133. Jag gick mig ut i Lunden

1. Jag gick mig ut i Lunden, att höra för
sång. Där mäktigalen spelade, allt med sin lif
klang.

2. Men turturdufvan hördes allt i en annan
och hennes sång utfördes, att hon ensam var.

3. Jag stannade och hörde på denna fågels klag
Tills mina kärleks tårar på mina kinder rann.

4. När jag med sorg betänkte hvad kärlek
bär, Häst som hon upprigtig mellan två vännar är

5. Du äktenskapets stiftare, du himmelake

40
Sam hafven inplanterat den kärleken så stark,

6. Att ingen häftig låga desamma öfvergyr, och in-
ga minniska plågor ej heller det fösstär.

7. Ty om jag hade vingar likt turturdufvan skulle
och flöge sedan fjärran, dit solen går om kvätt,

8. På kunde jag ej finna en sådan kärlig vän,
Som jag för alla älskat näst Gud i himmelen.

9. Kläm in och hjälp mig sjunga, som ut hvad
kärlek är, Med mun också med tunga. Hvad denna visan lär.

10. De flickor att berätta, som sin vän trogen är.
Min flicka jag ej glömmet så länge jag är här.

11. Om alla argar klingade, ja att slags spel och
sång, Och alla fåglar toner instämde på engång,

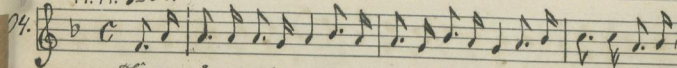
12. Det mig ej glädja kunde emot den ljusa nött,
Min vän du endast sjungde, att därmed ge mig tröst.

13. Det ord jag mig påminner i skriften tecknat är,
Att ingenting är sätare af allt hvad jorden bär,

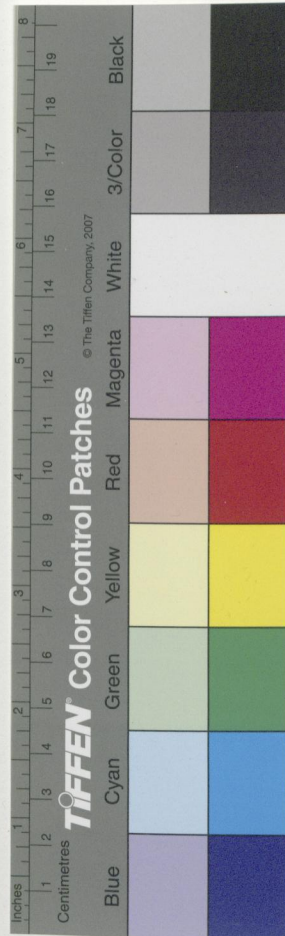
14. Att vaka uti sällskap, allt med sin bästa vän.
Det vill jag och besinna för Gud i himmelen.

15. När jag mig efter tänker om dygden som du bär,
Där faller häg och fälskap för andra flickor här.

M. M. ♩ = 56.

Första gången här i världen jag dina ögon såg, som en tanke i mitt

Kop.

134. Barnamörderskan

1. Min moder har köpt sig en silfver kannor
Med röda gullfötter och gullpar uti. Den fylde han
Blanka riksdalrar. Själff ville han med kanung
få tala.

2. Men konungen har svarade min moder att
Den silfverkanna neja, den prapar jag ej på, Ej heller
dina blanka riksdalrar. Din dotter skall sin ge
ning själff betala.

3. I dag fyller jag mitt adlatande år, I morgon
skall jag på stäpatacken gå. Där skall mitt
blod förtinna, Likt vatten i de ströda strömmar
rö.

Föresjungen kunde af denna sång endast de par
ser. Den torde hafva handlat om en ung kvinna
hvilken mördat sitt späda barn och därför blif
att halskuggas, hvarvid modern försökte meta ku

41

135. Ark hären ni kamrater

1. Ark hären ni kamrater ni glämnar upp en sång,
Så blifver dagen lättare och tiden ej så lång. Jag
tänker blott på tiden, och mina unga dar, Hvad
unga sjämmar sliter och alltid klara stå.

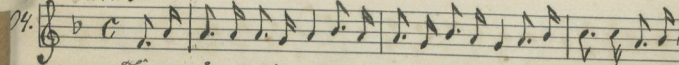
2. I Finland har jag varit, i Finland är jag
född. Ja där så har jag varit i ett och tjugo år,
Jag reste från föräldrar och syskon afuenså, Från
fläktningar och värmer jag reste afuenså.

3. Jag lämnade mitt fosterland och afuengaf
mitt hem, Och handen jag dem räcke och gaf ett
ämt farväl. Sen ville jag bortresa ut till ett frem
mand land. Föräldrarna och syskon de stod så
blek på stranden.

4. Men tänken och besinnen hvad sjämmen
sliter för, När stormen börjar rasa och sjän mot
fkeppet slår. Två män de stå ju fångslade med rod
ret liksom en fång. De andra stå på utkik, Lik
som soldater mång.

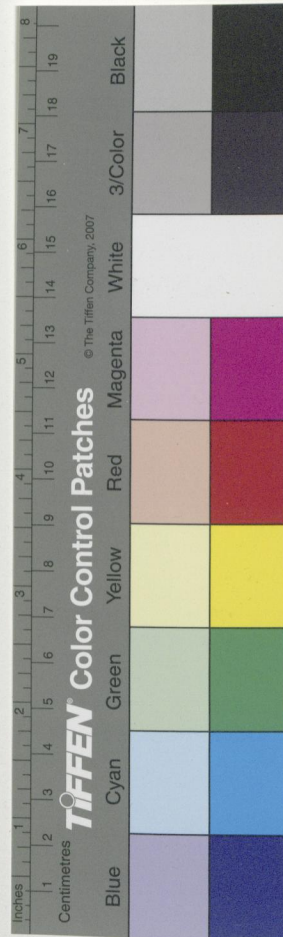
5. När ankaret det lättas och seglen strökes upp,
Hvad lifvas svarje ådra som fins i sjöans knapp.

M. M. ♩ = 36.

Första gången här i världen jag dina ögon såg, som en tank i mitt

42

43
Då är vi genast klara, att vända ifrån land.
Då vinkar vi åt flickarna, som står så fin på

6. Adjo, nu flickor alla, adjo för denna gång.
Vi måste ju utsegla på resan vår så lång. När
 vinden börjar blåsa, och fkeppet börjar gå, Då tänk
 vi på flickan, och hennes glada häg.

7. Om jag nu kunde flyga, ja nu på denna f
 Så kunde jag hem flyga till Linderöls gröna l
 Där jag så roligt hade, ja vist så många gå
 Där jag på strånger språttat, och spelat mång
 sång.

8. Och vilja i nu leta hem visan diktat
 Så är det vist en spåman, som alltid lepad va
 I Linderöls är han föddes, han nämner ej sitt n
 Det kan ni gärna geisa när jag kommer uti ka

136. Flickans dröm

1. Jag drömde att jag låg vid lilla vännens sida
 tyckte att jag hvilade på lilla vännens arm. Jag
 de igen, och måste tåligt lida. Den vännen som ja
 fegade att trösta vid min barne s

137. Johannes och råpvaren

1. Det bod ju en skalen ibland alla lilla smöndi-
 gos lund. Johannes vill han sig kalla, Han hade en hustru
 försen.

2. Johannes sig gångar åt skogen och lade med råpvaren
 råd. Han ville sin hustru bortsälja, han går ju förvist
 med en son.

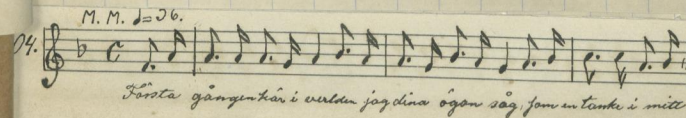
3. Johannes går him till sin hustru, och säger i
 samma sin: Vi vilja åt skogen nu gånga, att där ha
 på de feta sin.

4. Jag orkar ej gånga till skogen, min tid är aldrig
 så lång. Vi skola gå mycket sakta, ja mycket sak
 ta försen.

5. Och när som de komma till skogen sade Hustrun
 åt mannen sin: Hvor äro de feta sinen du låfte mig
 köpa him?

6. Johannes begynte att ropa, han ropte så gräsellig.
 De råpvare begynte att löpa, de löpte allt med ftör hast.

7. Fram kom den äldsta råpvaren, och hade förqyflen
 i hand. Ja hundrade och flue bod han för den quinnan
 försen.

8. Sjölf skall du kläd' af henne kläder, sjölf ska
du bind hen' med tråd. Då skall du få dessa gå,
och då får du gå din väg.

9. Han gjorde henne skälmatepsken, den oför-
diger hund; att hennes rop ej skulle höras, band
hen' en kaffa i mun.

10. De råpsaner begynte att tråta, hvem lätten
falla uppå, hvem quinnan skulle uppskåras, hvem
stöt sedan skall nå.

11. Men Gud han hjälper oss alla, han hjälper
sta nöd. Han skickade för de hundar en fam
arghet förgår.

12. Där kom en ungersven ridande, han såg
där mänd yke. Han såg den fattiga quinnan på
bunden vid trä.

13. Hans ögon de runna strida, Hrist prina
ihåg. Han tog de silt' bundna knippar, och skure
dena af.

14. Han tog henne på sina armar, och led henne
sin föl. Sen förde han hen' i sin kammar,
var så nära att dö.

15. Och ätta dagar därefter framfödde han sönnens
två. Han gick då bad till Johannes, och bad honom till
sig att gå.

resten. Johannes svarar han du din hustru: Jag såg han
rest af med dig. Min hustru är nu afsmad, han
leper i himmelrik.

16. Då tog han Johannes i handen, och bad honom
med sig gå. Då gingo de in i den kammar där bar-
gen och hustruen låg.

17. Tji, sköns du lede henne, ty sköns du lede men,
Nog skall din lön betalas, om jag får leva försan.

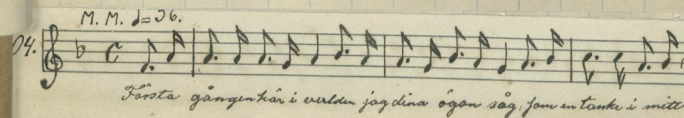
18. De togo Johannes att fångslas, de lade honom
bajar uppå. De slog hans ben som sönder, och huggde
hans knäveid af.

138. Det var två sata vänners

1. Det var två sata vänners juon hall tvorandra
kär. Den ena för till främmande land ifrån sin föstmå.

2. Den ungersven skulle bortresa allt från sin föstmå.
Låt ingen dig bortlocka, till dess jag kommer igen.

3. När ungersven var bortrest, fick han en annan
kär, som henne väl behagade allt efter sitt begär.

4. När ungsvnen detta spörja får fick han ett
mod. Han sadlade sin gängare god, och red till bröllops

5. När ungsvnen detta spörja får fick han ett annat
Han vänder sina kläder, och går i brudsal in.

6. Så bad han att få dansa med bruden en liten
Men hennes hjärta bärade, och blev var jungfruens kind.

7. Så började han att dansa den länge dans till ett
Och här min sköna jungfru lovar för är han så blek

8. Hvar för är han så blek, lovar för är han så
En annan har mig lockat, när du var rest af try.

9. Jag må väl vara blek och kinder intet rött,
Sj sanning talat, de sag det du var dött.

10. När ungsvnen hade dansat den länge dans
slut, Så sprang han i sin kammar, slog dörrar in
om sig.

11. Han satte sig att skripa det länge afskeets
Sen tog han fram sitt linnuglas, som väntade på
hans lif.

12. När glasat var utrunnit och tiden var förbi,
tog han fram sitt färgglada svärd, och rände i sitt

13. När blodet börjar rinna, som ströda strömmar
blå, Då tog han upp sin kammardär, bad sköna
fälen.

14. Så kramen flickan alla och se hur svårt det är,
Med falaka tungan tala och ha en annan kär.

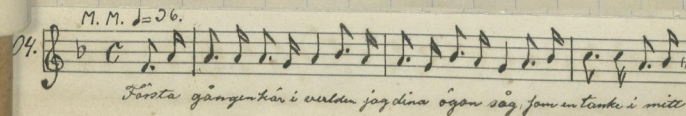
15. Men hvem kan henta rosen utaf de hårdslått,
Och hvem kan finna kärlek där ingen kärlek är.

139. Dryckessång

1. Jag skall mig bygga ett bränneri, och bränna
brännin i stort parti. Men ack, hur härligt det skall bli.
Då kan man alltid få sig super. Då sitter jag
uti mitt eget hus, eget hus, eget hus, och när jag vill så
tar jag mig ett rus, som bralivali ralivalan

2. Och brännins flaskan skall på baret stå,
Och trogna vännen skola till mig gå, och kaffe
framman borde likaså alltid hållas god och varm.
Han skall stå på hållens i mitt kök, i mitt kök, i
mitt kök, och när jag vill så tar jag mig en gök,
som faller rali rali ralkan.

3. Men tacka ut jag Göteborg, Där fimer kro-
gar på varje borg. Där glände man straxt lif-
sets sorg, och stiger genast in på krogen. Men i a-
resten brinner inga ljus, inga ljus, inga ljus. Dit
man skickad blir förutans krus, som faller rali rali
ralkan.

4. När man uppvaknar andra dag, ¹⁴³ Med så
 Logis man ej är van. Då ger man saten hela st
 Och ser får man betala plikter. Tacka ut jag
 hus, eget hus, eget hus. När jag vill så tar jag
 ett rus, som falli ralli ralli ralla.

140. Dryckes sång

1. Och presten han predikar ju om fylleri och
 reri. Det går afs alla lika han super värre än
 Hlj sjung hopp fadirallaralla, Hlj sjung hopp
 rallaralla, Det går afs alla lika han super vär
 re.

2. Och när jag kommer hemma i fyllan och
 lan. Då säger lille Lamm ditt svin hvad du är
 Hlj sjung etc.

3. Hvad angår det dig om jag super eller drick
 När som jag själf skall betala min skuld. Hlj
 hopp etc.

4. Och brännin som jag super skall fliskarna
 Och ölet som jag dricker betalar jag själf. Hlj
 sjung hopp fadirallaralla, Hlj sjung hopp fadi
 raralla, Och ölet som jag dricker betalar jag

(Sjunges som föregående).

Fängsels

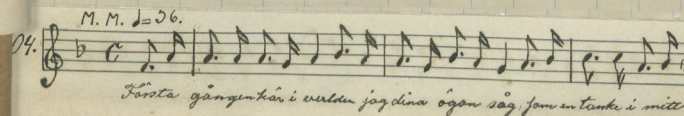
1. Och alla Håsa herrar de kom ju till mig in-
 ne. De skänkte mig brännin och penningar därtill.
 Hlj sjung hopp fadirallaralla, Hlj sjung hopp fadi-
 rallaralla. De skänkte mig brännin och penningar
 därtill.

2. De frågt: Hvad har du brutit, du sitter inna
 meran. Med tunga järnbogar kringam dina ben.
 Hlj sjung etc.

3. Alla mina släktingar de ville mig så illa.
 De lät mig få vandra all världen ikring. Hlj
 sjung etc.

4. Därför så måst jag vandra likt vattnet
 Kring de stinar, Med tunga järnbultar kringam
 mina ben. Hlj sjung etc.

5. De säger att jag brutit emot det sjunde
 budet, Men det skall Herren dämna innan saken
 tagit slut. Hlj sjung hopp fadirallaralla, Hlj sjung
 hopp fadirallaralla. Men det skall Herren däm-
 ma innan saken tagit slut.

141. Den förmäddle friarens sång

1. Jag bryr mig fan uti fletta flickor i världen fin
så många ann. Jag blickar mig ej för tåka flickor för
å feler å di å granar.

2. Ty har jag lust och önskar ligga med någon
på annan ort. Jag ej behöfver då stå å tiggas, ty där
äppnas ju ganska fort.

3. Å dessa flickor di är så rara, dem liknar jag
rosendknapp, som skönast är bland blannars skal
fylles själen med glädje opp.

4. Men fletta flickor, som höja pannan med höga
tankar, dem liknar jag vid ett skepp i land. Som
stormen har mist sitt ankar, och krossas mot
mig fstrand.

5. Ty jag så väl som många annan har
och gifvit där akt uppå, ålle fletta flickor som höja
nar är nära fallit, var viss därpå.

6. Nu slutar jag den enkla sången, Nu vandrar
och härifrån. Jag vill dock säga för sista gången, Nu
läp slipper ni ej uppå.

142. Bondens sång

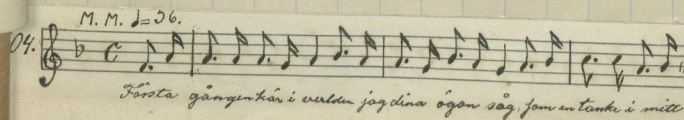
1. Jag är så glad jag är så fri, Min är den jord jag
plöjer. Ej mera maktens tyranni Meg under sket böjer.
Jag är ej mera någons träl. Jag sträpvar för mitt eget
oal, Och egna färar plöjer.

2. Mitt hus på egen grund jag har, Dess laghet
ej bevärrar. Där öpnar gärna för en kvar, Som Gud
och frihet ärar. Kom bonde, här har du min hand. Jag
fruktas Gud och inget ann. Jag Gud och frihet ärar.

3. Åt granna kläder andra sig Med mindre
skäl förnäja. Den hjord mig föder skänker mig Min
ringa vadmals tröja, Men den är ren och hel och varm,
Och spemmar vid min hustrus barn. Här är mig denna
tröja.

4. Min hustru blir mig ewigt kär, Fast ålderstid
är nära. För husets väl hon ansvär bär, Och det är
hustruns ära. Ja hustru! Håll den ftrappe mig, Den
ftund jag ikke åskar dig. Du vist mig lygdens ära.

5. Om genam missvet, armod, nöd, Min fröjd i gråt
sig vandrar. Jag sökt ändå med min flit brod, Ej ur
de rikas händer. Jag ber till Gud uti min nöd, Och banger
mig ett dagligt brod. Jag honom ärar sandar.

143. Alfred och Anna s

1. När quellen kommer och bjuder twila, Då sköna
na åt lundens ilar. Att möta Alfred i fjellens land,
Läpstat komma i quellen en stund.

2. Han var så gläder, och han var så nätter,
Här han fyllt med blommor sätter. Med högra bröst
han binder fast, Med röda banden en blomsterkrans.

3. Hög är sken där göken stannar, Och här
ljungar i lundens krans, Och vinden spular i kvarter
Men sköna Anna han vandrar glad.

4. I dalen där de har stämt sitt måte, Då
tar han sig i skogens skåte, Men går han långt
de i dalen bort, Men ingen Alfred till henne kom.

5. Han går i oro af längtansqualen, Då hördes
ett skott i dalen. Där hördes ljuda ett gämnar rop
Som trängdes fram mellan trädens klap.

6. Han går att möta Alfred på vägen, Men
genast bestört, förlagen, Och som en bild han
vad stod, Ty Alfred simmade i sitt blod.

7. Han frågade, men hans röst var bruten: Ack
Alfred säg är du skjuten. Han dignar ner

hans blodröda famn, Men Alfred huiskar blott hennes namn.

8. Han vänligt näkte åt henne handen, Och sade:
Anna nu löses banden. Säg mig Anna nu skils vi åt,
Hon brister ut i en häftig gråt.

Ljungar öppna som 123.

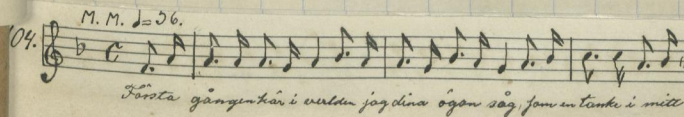
144. Gjömningens afsked s

1. Se tiden liden och solen skrider, Och alla fjärran
de tänds igen, Och nu så kommer sorgens tider, Jag
afsked tager utaf min vän. För bambarittodina, för
bambarittodina, för bambarittodina, för bambara, Och
nu så kommer sorgens tider, Jag afsked tager utaf
min vän.

2. Blott ett till minne jag dig vill säga, Får
jag far bort på bäljan blå, Fast du mig glämnar
jag skall dock äga Din bild uti mitt bröst än-
da, För etc.

3. Dig älskar jag så lång jag andas, Så län-
ge detta hjerta slår. Dig älskar jag hvar dag fram
randas, Så länge ögat har en tår. För etc.

4. Du är mig kär från ungdoms dagar, Duvareit
solen i mitt lif. Och här till dig min tanke ja-
gar, Att finna lugn på kampfets strid. För etc.

5. Nej ingen sjö så mäktigt svallar, Sam den runn-
likhet bär. Nej ingen flod så häftigt faller, Sam
kärlek till dig är. För etc.

6. Du är mig kär i fröjd och smärta, Nu skilj
del grynigt af bär. Jag huiskar än med krassadt
hjärta. Du är mig kär. Du är mig kär. För etc.

7. Nu reser jag till fjärran landen, Adjö, farväl
förlämn ej mig. Rädd mig ej den falska handen,
den trogna ger jag dig. För etc.

8. Ej fruktar jag att döden finna, Ej fruktar
att gå ombord. Men att trogen kärlek finna, De
kan vara svårt på jord. För etc.

9. Adjö, farväl i berg och dalar, Adjö, farväl
fosterland. Adjö, farväl min mor och faster, Till
judd räcker jag er min hand. För etc.

10. Dock är mig kärast, Dock är mig svärast
skiljas vid min fliskas hand. Se handen darrar,
ögat taras. Jag knutit hårdt mitt kärleksband.
bamborittodina, för bamborittodina, för bambor-
na, för bambora. Se handen darrar, och ögat
jag knutit hårdt mitt kärleksband.

J.P.

145. Barnsångs

1. Pidel, rida ranka, Hesten heter blanka, Hvarb skall
vi rida? Till en liten pigga.

2. Hvad skall hon heta? Jungfru Margareta.
När vi kom till hennes gård så var där ingen hemma.

3. Bara en gammal gumma, Bara en gammal
gumma, som satt i rån, och tugga blån, Och lärde sin
dotter att spänna.

4. Spin, spin du dotter min. I många kammer
fästman din. Dottern span, och taran ran; Men fästman
kom ej fram.

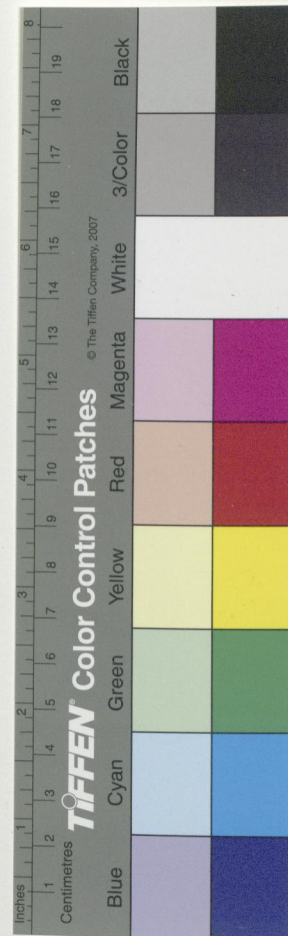
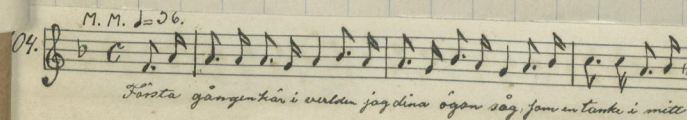
5. Den fästman kom ju aldrig fram, Fämen på an-
dra årel, Med guldband i håret; Men ingen skjanta
på låret.

146. Haggvisor

1. Rove, röv ti fästis stjär, Plack åt barne bär-
ren. Plack int mer än bärin bär. Kammen heim ta
kvelden är, Å barne skall få bären.

J.P.

2. Låpve, röv mammas barer. Tjina mig en lulla.

Om jag intet lullan får, jhall jag lata lullan flå
Och barnet jhall få gråta &

J.P.

3. Tussi lullt mammas barn, som snart kan gå
på foten. Nu står i rumpan som en kvarn. Han
int samma än din han. Helt råka ja ute för
ting &

J.P.

4. Rov, rov rundtankeing. Shinen går i nå
Gjaparna leka kvar för sig. Täckarna vilja gifta
Fast gassarna har ej hägen &

J.P.

J.P.

5. Låpe, ropet liten min. Så jhall du nu på st
Hän kommer tre ynkliga friare in. Den ena är
den andra är blind. Den tredje är full & med kl

J.P.

6. Rove, oav ti tråle bo, och där skall barne
na. Gångarn gå med gulle sko, Lågg sen liten
se på. Å mamma jhall ej himna &

J.P.

7. Låpe ropet liten köck, Annars kamber bo
Slapper liten i sin säck, Slappar åper storan bäck
Och mamma kan ej tillt an &

147. Mår å falan &

1. Å mår han får ti Dammemark. Eja. Han tjöft
se en fåla för en halvannan mark. För tinden dindan deja.

2. Å falan förde han heim i sitt förs. Eja. Å gaf
konom geta enkappa höj. För tinden dindan deja.

3. Å nippe he fastna i falans nass. Eja. Men vatte
he fans int i falans häv. För tinden dindan deja.

4. Å falan storbade uti sitt stall. Eja. Handamp
ju i backen så djäbra ho smalk. För tinden dindan deja.

5. Å karinga tog då knipvana två. Eja. Han ena ti
stick & han ander ti flå. För tinden dindan deja.

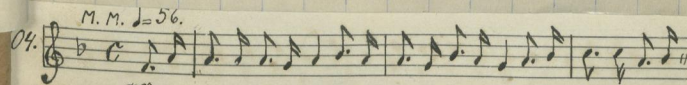
di 6. Å huden jorde han sig en klut. Eja. Wänd la
di sidan in, & tjöft sidan ut. För tinden dindan deja.

148. Hagg sång &

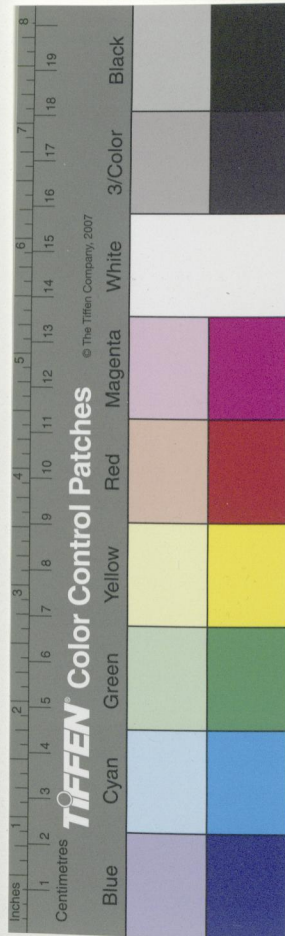
1. Och vaggan han knarkar, och lilla barnet grät.
På ynkligt att lipa vid sädarna lat.

2. Å ett barn i vaggan, & featan omkring. På yn-
keligt att skada när de dansar ikring &

J.P.

Första gången här i världen jor dina ögon såg som en tank i mitt

149. Pojken

1. Å Gud ske lof för pojken nu kan han bli
fäst, så att han kan gå ut i kyrkan alena. En
ykjasta å en rock, och ett par byxor kan han få
Åt en väf, som var lagd sju alnar uppe på bänken.

J.P.

150. ABP-Boks värmen.

1. Var villig och flitig, att läsa din bok. Du
blir du med tiden beskedlig och klok. Du lär dig
känna och vörda din Gud, att göra hans vilja
och hålla hans bud.

J.P.

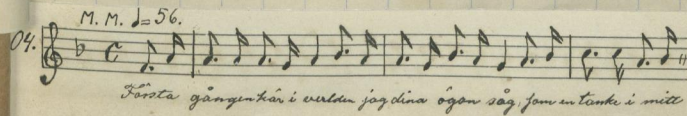
Bihänge

Barn regler (rim) från Replat skolgård.

1. Rida rida

Rida rida rida. Hvar skall du rida? Till en liten piga.
Hvad skall hon heta? Jungfru. Maja Greta.
När vi kom till kungens gård, så var där ingen hemma.
Bara tre små drängar. Hvad gör de?
Den ena kokar gröt, Den andra mjölkar nöten.
Den tredje går på gatan, Och skall köpa kakan.
Hvart skall du med kakan? Jag skall ha åt hunden min.
Hvart skall du med hunden? Han skall skatta gräskin.
Hvart skall du med gräskin? Jag skall lappa pulsen min.
Hvart skall du med pulsen? Jag skall bädla underkoen min.
Hvart skall du med koen? Till Rypland. Till Tyckland.
Där treppar banor. Där flyger svanar.
Där skuttar haren. Där väla bären.
Där leker snälla barnen med granna äpplen.

J.P.

Tillnålen som åtfölja dopnamn.

2. Matts (Mathias.)

Matt på brösten. Slaktra kästen. Kästen ha jupien.
Slaktra tjurin. Tjurin ha pongan.
Slaktra gräsangen. Gräsangen va grøn.
Slaktra en kån. Hånen va svart.
Slaktra en katt. Kattin va tjock.
Slaktra en bock. Bocken ha häsnin. Klev högt upp
Å så ha an en jeit, Lam va sattin å slder feit.
Lå förl han an på vall. Tå rientrin va kall,
Lå hä small.

3. Yaps (Johannes.)

Yaps, Yame, Yacka, Johan, Ha sju tjittlar å fyra span
Lå ham den lilla lårven, Och jorde mat å kårven.
Kårven både stöne och nått. Fote va sänder å stjörden
bräkt. De fote skole åta se mått.

4. Kalle (Karl.)

Kalle kock, Kall en bock. Ut på jålam. Slack han ihåll
Ut på grinden, spita han skinne. Går å golla åt han
Kål å kårvar såld han bort.

5. Hendrik (Henrik.)

Hendrik å Heik. Jigåit på en tweit. Tå treitir wort foll,
Niska han kall, Å Heik åvampå.

6. Hårr (Herman.)

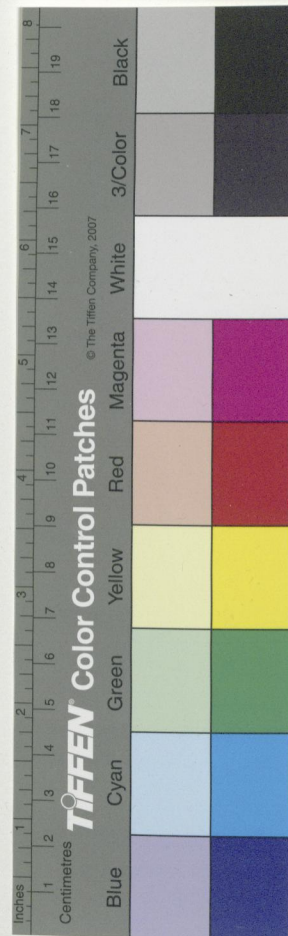
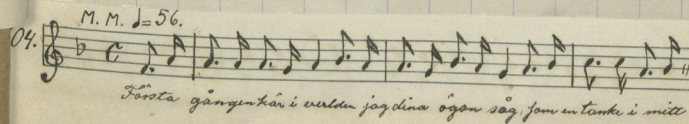
Hårr, Hårr, Hårr. Allt på vår, ti' pår ti smår.
Will do int tråv, Tå en gandel skåv, Å bõri nåv. Får se
Tår si kor langt do vill råv Fårren do bõri tråv.

7. Erik

Erkon, perkon, pillangrein. Lvan va to tå ja va heim.
Ondi laovan, å plocha tjilongan i skåovan.
Tå ja kån ti staa stein, Ha ja tjivo-ein,
Å tå ja kån heim, Ha ja int rist ein.

8. Bat-Stiv

Bata Stiva, jam katten grina. Pår handra varger
mot sig flina. Kanske hä va fenti? Ja nåv va hä no hä.
Kanske hä va tjivofem? Ja nåv va hä no hä.
Kanske hä va bara fem? Ja nåv va hä no hä.
Kanske hä va int nånda? Håv va hä då?
(Ja fast ni vill kall me ti greitan, Tå kan ni no int
get vran.)

9. Att räkna s

Ett å två, bad mig gå. Tre å fyra, gaf mig tyra.
Fem å sex, gaf mig lax. Sju å åtta, gaf mig gatta.
Nio å ti, slipa ti. Elva å tolv, släp näsan i golv.
Tretton, fjäortan, lappa stjäortan.
Femtan, sexton, lappa pjäoran.
Sjuttan, adertan, taav stjulan, byttan,
Nitton, tjugo, å släp banden i huva s

10. Fingrarnes namn s

- A. Tummi tott, släk i pätt. *) Länge man. Hölpa ka
Å Lill-Pell s
B. Tumme tapp, Pär snicka. Tesritta. Kall finger,
Å Lill finger s
C. Lill finger. Kall finger. Tesritta. Pär snicka,
Å Lusen knäck s

11. Namn på kroppens öfriga delar s

Lus luf, Hova knapp. Hågrisar. Snärkåan. Tjåftgap. Hög
skrap. Råthals. Mjölklamb. Gårwamb. Rundikott. Lårlagg.
Åka snål. Benbang. Klafot. Och detta kallar man
rara, den sköna s

*) Flaska.

12. Räkneord vid "Karagamma", "Hider" m.m.

A. Toke dicke danel dock, söder tjöder villen val. hästen grä
solen på, petten span ricker ran, ring råis påis båt s

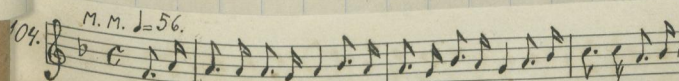
B. Enika drenika dris dras, skottan massan fyran fem,
pim pam rotin tan, åska påska lusa tosa, tilderi tittan
teisan påis båt s

C. Annon damnan davis som, Gustaf nolan närpes san.
Witi wili vippen, witi witi gå, satten syran gangan gyron,
äppeli päppeli piron påron pöft s

D. Gick jag mig på gatan, köpte jag mig pepparekakan.
Huem skall pepparekakan ha, du eller ja? Du skall ha
en stor skit. Ett bakam bondens lada knut ut! s

E. Nippa nappa källartrappa. Den som går i bondens
lada, göra skada, äta hö, bita strå, Den som damen
faller på, han skall ut i knuten gå. Laska kissa s

Jil

Första gången här i världen jag dina ögon såg, för en tanke i mitt

När en gosse är på friarefärd, och begär att
få slippa in till en flicka böses här å östen följande
"reglar".

A. Grafton bärkar di såj om alder na mair. Glä
å monter på de, å ga ästa lagg opp dören i kveld
Slapp no sömmin i väggspindeln, å spark feldin
fästslan, å sat fästiv på gälui, å fingre på
å lät he ga snält å galant, som en seestypers
Hör do na he, ta å ga no!

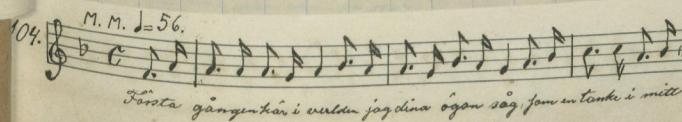
B. Grafton ska ja no såj om alder na mair. Glä
na he. Ta å monter på de no, å ga ästa lagg opp
en ständ i kveld. Hör do na he! Lagg to fem fing
läse, ska ja lagg tid te sjett. Hör do na he! Elo
do no gangjarm af silver å gall, å int näm nåit
fo min skull, så val do no he, hör do na he, ta å

Allt detta läses under uppmärksamt blickande och
stötande med någon sten eller dylikt, emot förste
posten.

När flere gossar är i sällskap läses:

C. Grafton på de, om alder na mair. Tänk ta å monter
på de, å så gar do ästa lagg opp dören en gang, för
en par tri lölo trättan man, som råker af å ann,
tvartvise dain å langsett natten. Hör do na he, ta å
ga no! Wist va hä no folk ska ja såj: Sjuttan, mittan
trättan, ska do int tänk ga, Elo ska ja mått bolder
så mair å far, å all te ar, å han da all gamblest,
som säper på meir kranain, ska hör i. Hör do na
ska he, ta å ga no ti fram å ti bak, elo ti bak å ti
fram, så vi får hör om do säper elo malar, Elo
bärkar do sållan elo alder sval na elo ga na.
Lå går som da vill så val do int arg.
Hör do na he, ta å ga no prant &

J.P.

01. M.M. $\text{♩} = 40.$

Sick kom, kom kom - ra - ter och rusten eder fort, Wi är vål

komer - der - der, och det är redan gjort. När re - sakon län -

der till Turkiets här, Wi måste nu skiljas från vän och o - vän.

02. M.M. $\text{♩} = 48.$

Wi sålde våra hem - man och gaf oss selan ut, Som jaglen här bort.

flyger, när famman är full. Han kommer engång åter, när våren froder

fram; Men vi får aldrig fräda vårt kära fester - land.

23. M.M. $\text{♩} = 40.$ Kop.

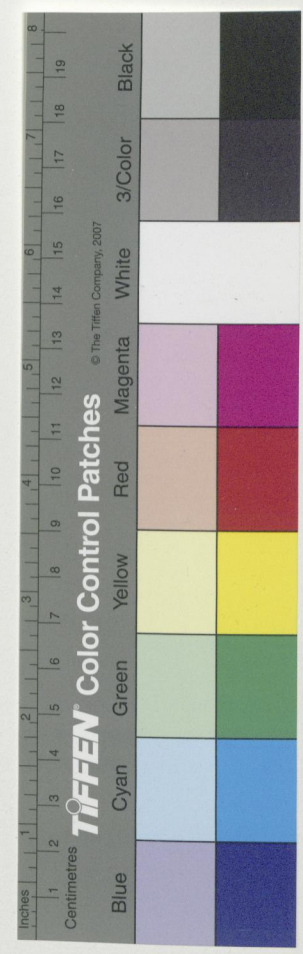
Och jungfrun hon skule sig till vakefligan gå. Men jag vet att

sorgens dag är svår. Lå tog hon sin väg, till höga bergel

blå, Ty hennes sin i vilka - vän - da var.

104. M.M. $\text{♩} = 56.$

Första gången här i världen jag dina ögon såg som en länk i mitt

68
Hjarta dömden. Tro aldrig här i världen jag tager någon and, än den

Vännen jag engångskärnt min hand.

M.M. ♩ = 48.
105. Vi böi så långt, så långt i Norden-landen. När fluga får up-

få en äs vid stranden. Der nedan för, der är en freusen fjö,

Och rund omkring är flogen bär af snö.

M.M. ♩ = 64.
106. På tog vi op en kupa, och reste till England. Vi voro tunna

Bröder allt ifrån Kristtjanshamn. Och resan kongick lyckligt, allt efter

Guds behag. Sen kom vi hem till Sverige den fjörde juni dag.

M.M. ♩ = 56.
107. I mitt hjärta he' gi jo som e' em-bar, som Björnska falli

ur. Jo he' rister he' svider å he' bräm-der, å he' vitlar nå no ontfärande

69
M.M. ♩ = 48.
108. Det faller mig så tungt och så svårt, att da och jag, min vän frakt flyktig

åt. Jag tänkte att det aldrig mera skulle ske, från Guds löck att flykta

op till flut, att flykta op till flut.

M.M. ♩ = 56.
109. Kärna kär-ton-der, flicka lilla, hur får det till? Dina

Kär som lå--rar från ögat trilla, så tygt och still.

M.M. ♩ = 56.
110. Kinder, som för så röda, falla af, och kall är handen liksom den lugat

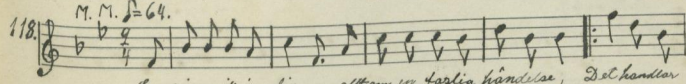
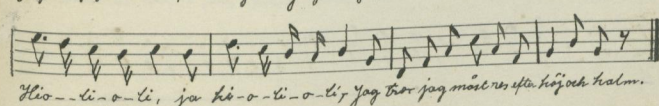
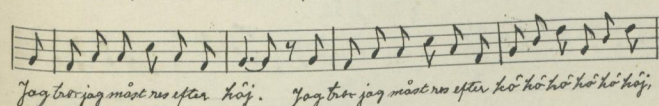
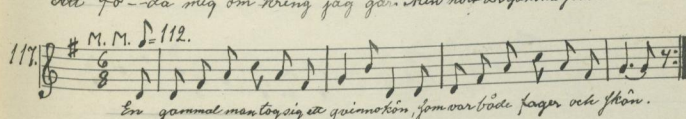
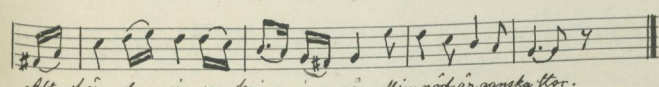
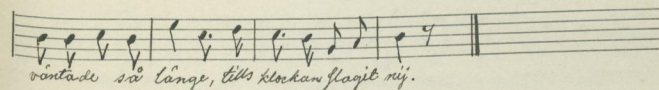
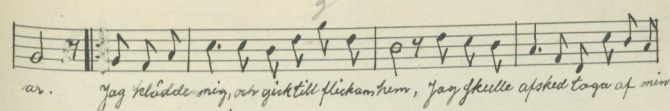
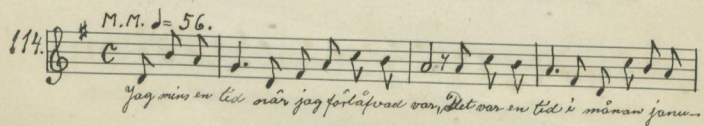
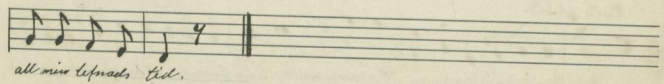
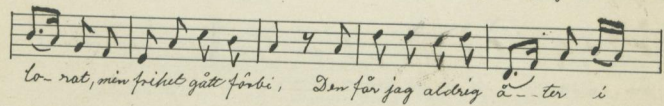
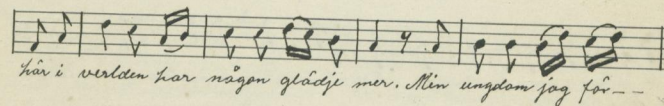
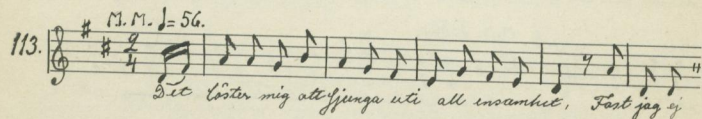
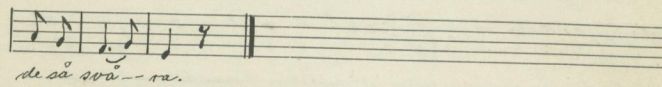
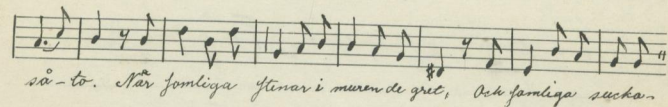
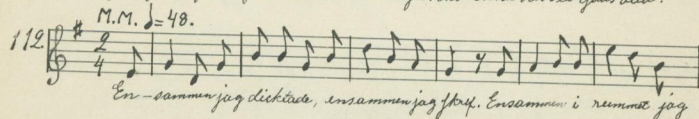
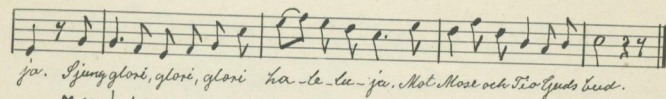
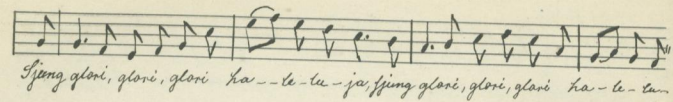
uti grof. Skuggen för bygg, der uti Norden, Albr-tina det

är ju hennes namn, föralltänj. Albr-tina till sin ära, Albr-tina till vår

M.M. ♩ = 64.
111. Och Jona han var ju en Herrans profet, han bodde i Nineve stadt som vi

vet. Han gaf sig att synda mot Herren sin Gud, mot Mose och Guds bud.

119. *M.M. ♩ = 40.*

Den fromma fru Sigrid på solängen låg, Dess afstodhet Solbjörn så
 Lät, så de hon, sorgen ej fylla dinkåp, Mig på äga länge mer än min

smålsamt sörar.
 dot dina tårar. Men kanske att Herren en make dig ger, Att

du må bli glad och ej sakna mig mer.

120. *M.M. ♩ = 64.*

Den sägen att du älskar aldra kärast din, som jag och vandrigen
 för att du gör. Men kommer därför icke att kom-maren in, det

läsa jag det svar jag men när ej därför, För sjung hopps för sjung hopps

121. *M.M. ♩ = 56.*

gontualo - vej. Det traskar i den fylla dalen, traskar den
 Det är väl fågeln sång i den, det bickan är.

Nå bickan oftast, tyg fågeln är, det är väl annat, som traskar den.

122. *M.M. ♩ = 64.*

En tid har jag levt den tiden var såll jag lefde i o - skuld och taid.
 O - färdiga någon från många till gode, Det tiden var barnbarns tid.

Men o - de, när tiden tog bort min mor, Blev ängeln och sorgen mig flör.

123. *M.M. ♩ = 56.*

Det flöt en pige a - ti en hage till henne kom en eng fjärran, Hvi

flör du här så rent a - te-na, flör mig dit hjärtan du bli min.

124. *M.M. ♩ = 56.*

Hur kan man spargiva ett så ri - kermannens, Fortin bär en vore

redare än guld, Och mulden för jag trampar, vore röt såsom blod, Och allt

vatten förvandlades i vin.

125. *M.M. ♩ = 64.*

Ä kanner vi massas Majon, Ä massas Majas mor, Till färgen

är hon svart, till väten är hon flör. Te-rallanrej, te-rallanrej, Te-

fali-rallanrej, Till färgen är hon svart, till väten är hon flör.

126. *M.M. ♩ = 64.*

Att lifet är besvärligt, det har jag reda på; Men för att tolk

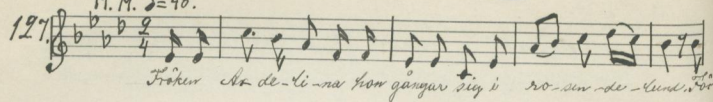
är lige, jag är - fkan det ändå.

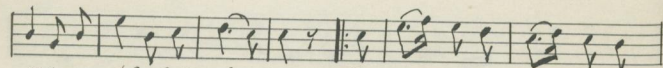
op.

74

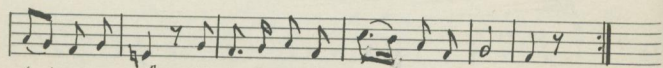
M.M. $\text{♩} = 48$.

Froken An-de-li-na kom gångar sig i ro-sen-de-lund.

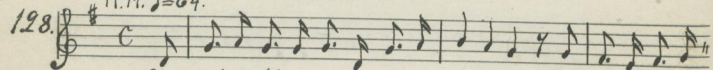

allthood-jom fröst är i vält-den. Hon plockade blom-morier

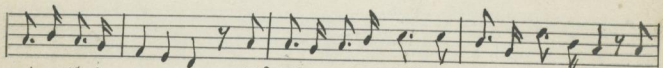

svarta och röd. Nijtycken det är tungs till att lif-va.

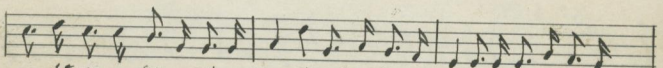
M.M. $\text{♩} = 64$.

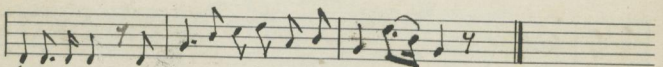
Hon prisar högt de gamla tista-mentets der, Därför ja pisa-

disto läp åt en och kvar. När Lere stäpta fjälf, då både lag och rätt, Men

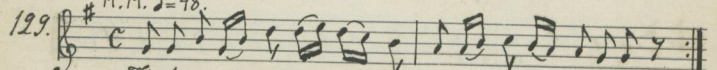

nu för tiden gör det till på annat sätt, Ljuna, talalatalaguräs tra-

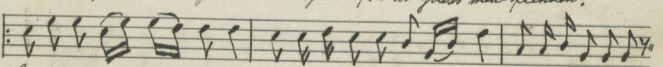

talalatala. Men nu så gämb till på annat sätt.

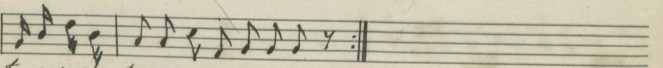
M.M. $\text{♩} = 48$.

Tänka gossar glada tåga ut att fläsa ont Engelman,
Lif och blod de gärna väga för att fläsa med fienden.

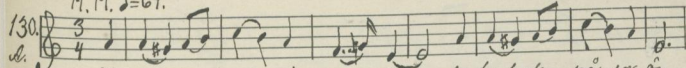
Engelman må se sig om, hvar för sig till Tienland kom. Tralladistalla,

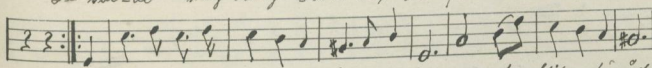
trallalala trallalala rattalla.

Kop.

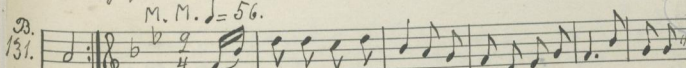
M.M. $\text{♩} = 64$.

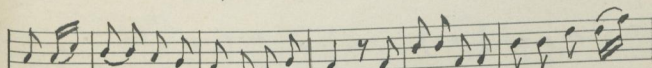
Min fa-der och min mo-der, de bod-de på en ö.
De sål-de mig långt bor-ta, allt för ett li-tet bröd.

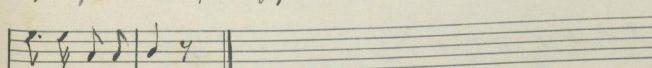
Jag må väl aldrig kom till det hedniska land, att det blifva föräd-

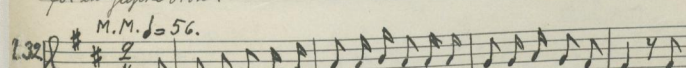
der. Min fader och min moder de bodde på en ö, De sålde

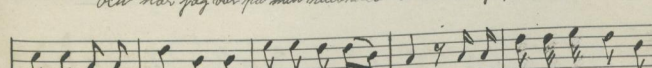
mig långt borta allt för ett flycke bröd, De sålde mig åt hedningar allt

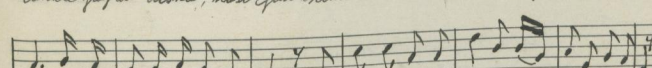
för ett flycke bröd.

Och när jag var på mitt nittende år så utvalde jag mig en vän, Den

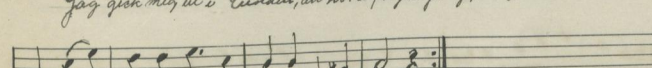
tänkte jag att älska, näst Gud i himme-len. Fado-ri fado-rallen-

rej fado-ri fadorallanrej. Den tänkte jag att älska, näst Gud i himmen.

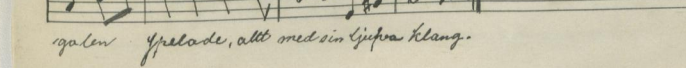
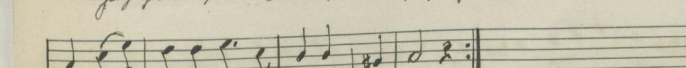
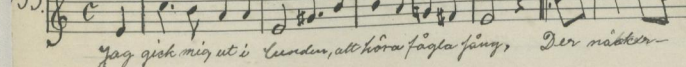
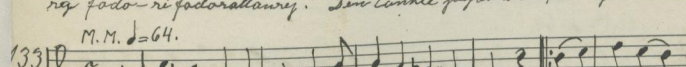
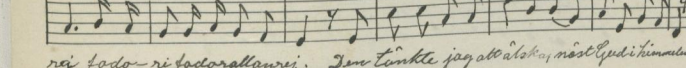
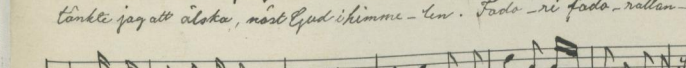
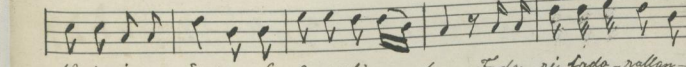
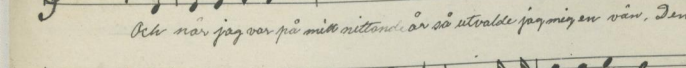
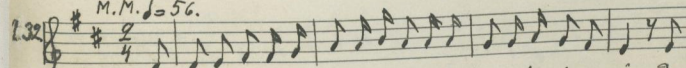
Jag gick mig ut i Luuden, att höra fågla fång, Der näcken-

galen spelade, allt med sin ljupa klang.

Kop.

M.M. $\text{♩} = 56$.

134. *M.M. ♩ = 48.* Kop.

Min moder hon köpte sig en silfverkanna ny,
Med gylle - ne fäl - ter, och fäst - par u - te. Den

fyllte hon med blanka riksdalrar. Spöke ville hon med konungen på tala.

135. *M.M. ♩ = 56.*

Äck hörm i kamrater vi fötämmer upp en sång, Så låpa tiden

låtore, och dagen ej så lång jag tänker blott på tiden, och

mina unga den. Hwad unga fjimen fliter, och alltid klara fta.

136. *M.M. ♩ = 56.*

Jag drömde att jag låg vid lilla vännens sida, Jag tyckte att jag

hula - de på lilla vännens arm. Jag vaknade i qv, och måste taligt

bita, Den vännen jam jag önskar, att hula vid min barn.

137. *M.M. ♩ = 64.* Kop.

Det bod' ju en skatwibland alla, Ut - i de o - mändiges land

Jo - kannes sikt han sig kalla, Han hade en hustru försarr.

138. *M.M. ♩ = 56.* Kop.

Det var två så - ta vän - ner, som höll hvarandra kär.

Den ena för till främmande land, Den ena för till främmande land i -

från sin fäst - ne.

139. *M.M. ♩ = 64.*

Jag skall mig bygga ett brännri, Och bränna brännri i flod par

te, Men och! Her härligt det flod de bli. Så får man alltid ta sig, nupen. Så sitter

jag ute mitt eget hus, eget hus, eget hus, Och när jag vill så tar jag mig ett

res, som falli nalli nalle nallan.

140. *M.M. ♩ = 56.*

Ä - prestin han predikar ju om fylle - ri och korei. Det

gör oss alla li - ka, han super värrän vi. Håj, sjung, hoppfadi

nallal - lalla, Håj, sjung, hoppfadi nallal - lalla. Det gör oss alla lika, han

141. M. M. $\text{♩} = 64$.
 super vår än vi. Jag tog mig fan uti flotta flickor i världen
 fimmot så mången an. Jag bockar mig ej för tårar flickor fast jag är
 futen, och di är grav.

142. M. M. $\text{♩} = 56$.
 Jag är så glad, jag är så fri, min år den jag följde. Jagar ej
 mera braktens tyrann - ni, mig under ökat böjer.
 mera någon träl, jag förtvål för mitt eget val, och egna färar följde.

143. M. M. $\text{♩} = 48$.
 När gvallet kommer och bjude hejla, då fjöna Anna på land
 ilar. Att möta elpö i dalens lund, han tåp på kammas i guldens fjönd.

144. M. M. $\text{♩} = 56$.
 Le tiden liden och solen fjönd, å alla fjönd - det är jag, och nu så
 kommer de sorgna tider, jag afsked tagor utaf min vän. För bamburitodira, för
 bamburitodira, för bamburitodira, för bambora, och nu så

145. M. M. $\text{♩} = 48$.
 Kommer de sorgna tider jag afsked tagor utaf min vän.
 Rida, rida ranka, hästen heter Blanka. Hvort skall vi

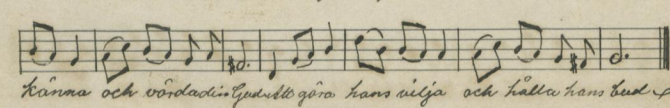
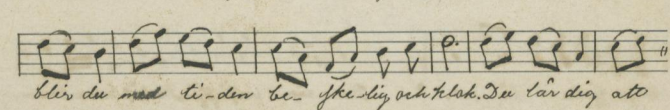
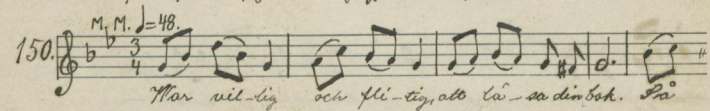
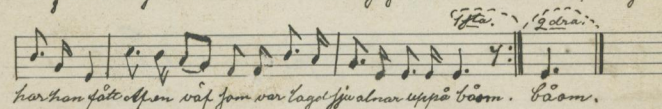
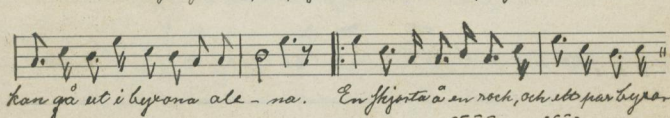
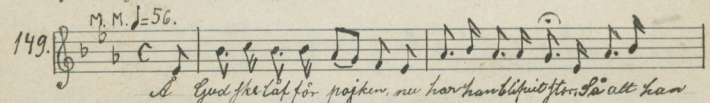
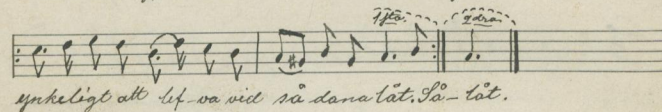
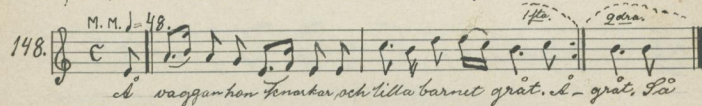
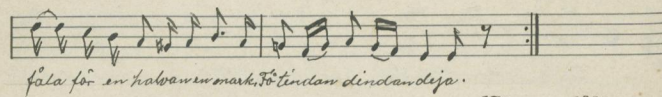
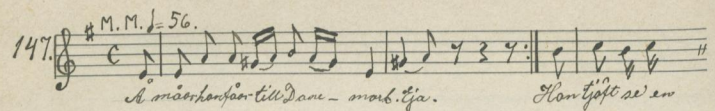
ri-da? Till en liten flicka. Hvort skall hon be-ta? Jungfru Marg-
 greta. När vi kom till hennes gård så vandra ingen hemma. Dora en gammal
 gumma. Dora en gammal gumma, som sett i rån och tugga blå, och

tärde sin dotter att spinna spin, spin du dotter min, i öronen kambar fjönd.
 dottern span och tärar di rån, min fjönd kom ej fram. Den fjönd kom ju

aldrig fram, fören på andra å-ret. Med gult band i haret, men
 146. M. M. $\text{♩} = 56$.
 ingen fjönd på lå-ret. Rove när te fjönd fjönd, Rokat berne baren,

Rokat berne baren, Rokat berne baren, Rokat berne baren, Rokat berne baren.

Slafet nr 3

W. Ljörns samling fr 1877.

14. 11. 1901. E. L.

25 stycken så kallade

Danslekar

Ord och Melodier.

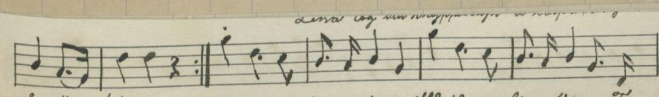
Upprättade uti Måsa skärgård

af

Wilhelm Sjoberg

Replot. 1897.

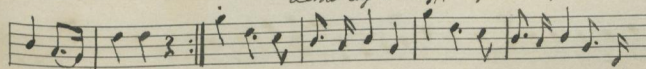
så till kriget. Ha ha, du Hannes lilla, Ha ha, du Lina lilla, Ty
den vid fönstret.

Deja danslekar ord och melodier, hvilka jag få Svensk-
ska Literatursällskapets räkning upptecknat, jänsamma
uti alla trakter i närheten af Nikolaisstad. Många varian-
ter till denna samling, uti ord som melodi, har jag påträffat
uti de skilda byarna, men har jag ej upptecknat dessa
emedan olikheten ej varit synnerligen stor. Danslekar äro
ej nu mera i så stort bruk, som fordom, uti denna skär-
gård. Blott under sammastiden händes det stundom att
ungdomen tar sig en sväng i det gröna.

Jag skall här nedan upplysa om arterna där jag upptecknat
så väl ord som melodi. Första arten namnet utvisar
orten där jag först påträffat och upptecknat den. De sedona
re namnen utvisa ställen där jag sedan funnit samma
stycken.

- No 1. Replot. Berge. Malax. Petalax och Solp.
- " 2. Replot. Sjungen af min hustru Betty Sjoberg.
- " 3. Replot. (Löderudden). Sj. af Fredrika Gästola.
- " 4. Replot. Sj. af Betty Sjoberg.
- " 5. Replot. Sj. af Betty Sjoberg.

så till kriget. Hä hä, du Hannes lilla. Hä hä, du Lina lilla, Ty
ser vid förstätt.

Nr 6. Replat. Bergö. Malax. Petalax och Solp.

" 7. Replat. Bergö. Malax och Solp.

" 8. Replat. Bergö. Lj- af Sofia Stölpe.

" 9. Replat. Lj- af Betty Ljöberg.

" 10. Replat. Bergö.

" 11. Replat. Lj- af Sofia Stölpe.

" 12. Replat. Bergö. Malax. Petalax och Solp.

" 13. Replat. Bergö. Malax. Petalax och Solp.

" 14. Replat. Lj- af Betty Ljöberg.

" 15. Replat. Bergö. Malax. Petalax och Solp.

" 16. Replat.

" 17. Replat.

" 18. Bergö. Lj- af Edla Back.

" 19. Bergö. Malax. Petalax. Solp och Replat.

" 20. Bergö. Replat.

" 21. Replat.

" 22. Replat. Bergö. Malax. Petalax och Solp.

" 23. Bergö. Malax. Petalax. Solp och Replat.

" 24. Bergö. Malax. Petalax. Solp och Replat.

" 25. Replat. Bergö. Petalax. Malax och Solp.

Replat i Augusti 1911.

O. M. F. Ljöberg.

1. Inbjudnings sång

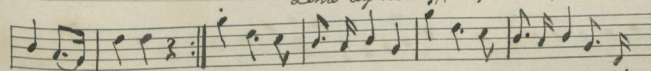
När någon fästlighet skall försiggå ut i det gröna, så-
som vid hopläggnings kalas, midsommarsvaka, m. m.
sjunges denna sång. Brukas äfven till lekars, hvarvid
uppbjudning sker vid ordet: Kom gäpse här etc.

Blommorna hafver vi plockat, Och bladen hafver vi
gåmt, gåmt, gåmt. (Äfven sjunges: Strödt, strödt, strödt.) Och
gäpsarna hafver vi lockat, Och flickorna har vi ej glämt,
glämt, glämt. Kom gäpse här! Kom flicka här! Kom,
roligt skall ni finna här. Sen drickam vi "sjanpanje"
vin, Med socker och citroner i. Sjung tra ta ta ta ta ta
ta ta, Sjung tra ta ta ta, Sjung tra ta ta ta

2. Uppem tappen

De dansande bilda en ring, och sätta en stol uti ringen,
samt en annan stol utanför vid sidan af ringen. En gäpse och
en flicka stiga upp på hvarsin stol, hållande en duk mel-
sig. De dansande vandra nu liksom gemmen en port under
denna sång:

Uppem tappen stod ju för baragarelunka, För ord och

så till kriget. Hä hä, du lammes lilla, Hä hä, du lina lilla, Ty
den vid fönstret.

85
för ära. Kan dansa min kära. Ingen slipper i dansen
fram, Förren kan säga sin kärsats namn. Huru heter du
Här nedfaller duken, och den som ej slipper igenom måste se
ga namnet på sin käresta. När namnet blifvit sagdt, fort-
sätter dansen och sångens sålunda:

Hannes, Hannes hette han. Tolf gullringar hade han.
Gick ästa, och fick ja. Förren kan kam att fria. Hannes
tog sin blåa rock och värja, Ryste så till kriget. Lina
tog sin knyppledyn å härva, Och sågde den vid för-
fäst. Hå hå! Du Hannes lilla, Hå hå! Du Lina lilla
Ty jag är din och du är min, Så länge denna leken var.

3. Simon i Sälé

Denne dans lekes ej mera, så det är svårt att få någon
beskrifning till den; Men det gick till ungefär så här:
De lehande stälde sig i tvänne rader, gassarna och flickorna två
för sig. Gassarna skreda nu långsamt emot flickorna ut-
der sång.

Fria vill Simon i Sälé. Fria vill redelig go' herre,
Och fria vill Löderbänder alla.

Flickorna svara likaledes gående emot gassarna:

Hvad bjuder Simon i Sälé? Hvad bjuder redelig go' herre

86
Och hvad bjuder Löderbänder alla?
Gassarna gå nu återigen sin tur emot flickorna. Bjudande
sågarna tittel, t. ex.

En "Sätsu-bråslangvamb" bjuder Simon i Sälé. En "Kalu-
shkinsgarpar" bjuder ^(redelig go' herre) Simon i Sälé. En "Knsäkebröskicka-
tjåpl" bjuder Löderbänder alla.

Flickorna svara:

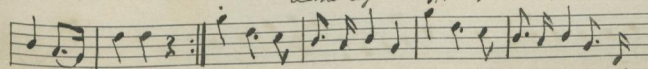
Nåj får Simon i Sälé. Nåj får redelig go' herre, Och
nåj får Löderbänder alla.

Gassarna bjuda nu något annan tittel, och fortsätta så
länge tills deras anbud blir antagits. När flickorna har sva-
rat ja, får leken en annan vändning. En gass med en an-
den af linjen tager den midemot stående flickan om hufvet,
och dansar med henne rundt kring båda raderna, under det
man sjunger:

Här dansar Sätsu-bråslangvamb med sin free. Kan
fram du Kalushkinsgarpare med din free. Låt se om
ni kan dansa jässom vi, vi.

Sålunda fortsätter par efter par, tills alla dansat om-
kring raderna, under upprepande af nya narraktiga titlar.

Denne beskrifning är upptäckt efter en gammal gummis
uppteckning.

Denne lag den nedskrivna i en gammal gummis uppteckning.
så till kriget. Hå hå, du Hannes lilla, Hå hå, du Lina lilla, Ty
den vid förstätt.

4. Domaredansen

En af de lekande tager ett ljus, och går in uti ringen.
De dansande sjunga:

Å nu så begynna vi en domaredans, för damaren
själf är ej himma, Och alla de jam uti damar
dansen gå, deras hjärtan skall le och brinna.
Samliga säga ju hä hä hä. Samliga säga ju
så nå nå. Å samliga har supit öl och vin,
Å samliga har sopat hos kärasten sin. Och
har du nu sopat hos kärasten din, så skall
du för ljuset skratta.

Nu hålles ljuset tätt för någon af de dansandes ögon,
den som då skyggar eller skratter måste ge prant.

5. Lekdansen

En af de lekande står inne i ringen framför en
gapse (flicka) med knuten hand framför hennes ögon, under
det man sjunger:

Ack, ack! Du modiga gapse (flicka) på den tid
jag håll dig här. En gång men aldrig mera;
Gudskebet jag slapp dig väl, Du har tänkt

att marra mig; Men nu så skall jag purra dig.

Hä där du ser å två, aldrig jag dig mer lär.

Nu vänder han (hon) ryggen föraktligt åt mot den för-
skjutne vännen, och går till en annan under det han (hon)
uppbjuder denne att komma i ringen, samt sjunga så:

Se här är vännen den bästa, som jag tänker till
att festa. Ut i lifet och i döden den bästa.

Må bli det den uppbjudnes tur att behandla sin meddan-
sare på samma sätt, när ringen böjes på nytt.

6. Lekdansen

Uppbjudning sker vid orden: Kom, kom etc.

Höga berg och djupa dalar, Se här är vännen
som mig behager. Kom, kom! Min lilla söta vän
Vi ska dansa tills solen rinner upp igen. Du är
min lilla docka, Å vi ska dansa å kapp. Du är
min ros å lilja, Å ingen skall ap åtskilja.

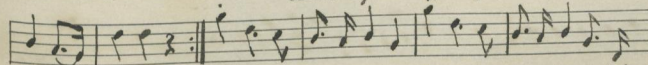
7. Lekdansen

Uppbjudning sker vid orden: Kom lät oss dansa polska.

Stina, här har du mej. Kom lät oss dansa polska.

Jag älskar ändast dig, Lät oss icke stå å skulka.

Tra la la la, tra la la la, tra la la la, tra la la la etc.

så till kriget.
och vid förest.

Hä hä, du lillas lilla, Hä hä, du lillas lilla, Ty

8. Lekdanser

Den i ringen varande gästen (flickan) begär sig för del i
ringens sällskapet, som sjunger:

1. Det kom ju en främmande herre (poeten) därin,
Han (hon) båkade, han (hon) begär, han (hon) höll en god
Uppbjudning.

2. Kom vackra! Kom sköna! Kom valsa med mig
Och dig så vill jag gissa en gyllene kran.

3. Den gyllene kranen så vill jag ej ha.
Jag skulle fråga min pappa om låp.

4. Och fråga din pappa så mycket du vill;
Men låt mitt hjärta det höra mig till.

9. Ungersven

Sällskapet bjuder en gäst att gå i ringen, varande en
duk öfver axlarna, under det man sjunger:

1. Behagar ungersven att stiga in i ring, Stiga
in i ring, stiga in i ring. Rosorna bland de
liljorna små. Hjärtungen lilla kan du väl få
Rosor och violer. (filjoler.)

Nu måste ungersvennen utföra allt, som sällskapet sjunger

de anbefaller honom.

2. Behagar ungersvennen breda ut sin duk. Breda ut
Rosorna bland - etc.

3. Behagar ungersvennen falla på sitt knä, Falla på etc.
Rosorna bland - etc.

4. Behagar ungersvennen kalla dit sin vän. Kalla dit etc.
Rosorna bland - etc.

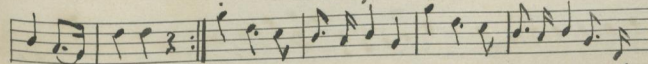
5. Behagar ungersvennen hålla af sin vän. Hålla etc.
Rosorna bland - etc.

6. Behagar ungersvennen kyssa sin vän. Kyssa sin etc.
Rosorna bland - etc.

7. Behagar ungersvennen stiga upp igen. Stiga upp etc.
Rosorna bland - etc.

8. Behagar ungersvennen att stiga ut igen. Stiga ut
igen, stiga ut igen. Rosorna bland de liljorna
små. Hjärtungen lilla kan du väl få.
Rosor och violer.

Nu blir det någon annans tur, att vara ungersven. En
mågan matsträpzig herre sig gäp eller flicka, och ej fulljös
de före sjungna uppdragen, gifte framt.

så till kriget. Ha ha, du lillas lilla, Ha ha, du lillas lilla, Ty
ser vid förtärl.

10. Lekdans

Uppbjudning sker vid orden: Kom, kom du vännen min!
Och flickan han (gäsen han) är liksom ty han (han)
han mistat vännen sin; Men hon (han) är lika
glad, hon (han) tar sig en annan igen.
Kom, kom du vännen min, å vi ska dansa så
omkring. Sjung, hoppadiralallalla, sjung, hop-
padiralallara. Hej, hopp du vännen min, å
vi ska dansa så omkring. Sjung, hoppadiri-
allalla, sjung, hoppadiralallara.

11. Lekdans

Uppbjudningen sker vid 3dje vårser.

1. Och banden han skulle till staden att fri;
Men när han kom till staden fanns där in-
gen band pig.
2. Och banden han gick ju på gator och gränd.
Där mötte han en jungfru med sämnen
i hand.
3. Hvi står du nu här så föfänge, staspig.
På dig så haper jag ^{nu} tankt till att fri.

4. Se nu på bondskapet hur lockigt han fri.

Han kommer till staden, kallar jungfrun för "pig".
Flere vårser torde hapa funnit, men försångaren kun-
de ej fler än dessa.

12. Lekdans

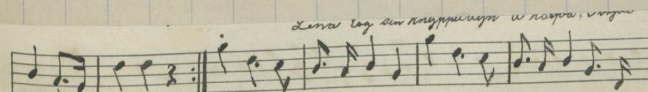
Uppbjudning sker vid orden: Tag en af dessa flickor små.

1. Det är skam för dig att stå i ringen.
Du vill gifta dig, men du får ingen.
Tag en af dessa flickor små. Jom så gärna i
(danser) ringen vilja gå. Hej hopp min sköna,
å vi ska dansa i det gröna.
2. Vi har dansat öfver berg och backar.
Vi har mistat våra stöfvelklackar.
Hej hopp, min lilla sackertap, vi ska dansa
tills solen rinner upp. Hej hopp, min sköna,
å du ska bli min lilla hälsa.

13. Lekdans

Uppbjudning sker vid 2dra vårser.

1. Hjärnar små uppå himlen blå, de lysa;
Och friska vatten uti kalla källorna frisa;

Så till kriget. Hö hö, du kallas lilla. Hö hö, du lilla lilla, Ty
sen vid förtäret.

2. Tåg i hand den du älskar och klappar:;
 Sen så kommer prästen med sin lännga svarta kapp
 3. Han skall eder tillsammans vigga:;
 Å du skall heta far å ja skall heta mor, den skäl

14. Erik den rika

En flicka går i ringen under det sällskapet sjunger:

1. Jag gånger mig kring gälpst med mina möj
 hulta. Jag vill för eder säga hvem eder skall se
 2. Erik den rika, han skall eder suika. Kom fram
 du Erik, som är den alrarste däre.

Nu går flickan ut i ringen under det som pekar på en gälpst
 hvilken tar det nu är att gå i ringen. Med orden: "Jag
 önskar jungfrun i min famn, bjuder han en flicka uti rin-
 gen, och dansar med henne.

3. Jag är väl ingen däre, fast du mig så kalla.
 Jag är en så föraktad man ibland de jungfruna
 4. Jag heter Erik Råjer, och seglar under möjer.
 Jag önskar jungfrun i min famn. Den tager
 jag och ingen annan

Denne lek torde vara gammal, men har fått släpats an
 ordnade, hvilket ingen nu kan beskriva.

Sjungen öfver som nr 8. Det kom ju, etc.

15. Jungfrun går i dansen

En flicka går ut i ringen med ett band eller en duk, hvil-
 ket hon knyter kring en gälpst arm under det sällskapet sjunger:

1. Och jungfrun hon går i dansen (ringen) med röda
 gullband. Det hinder han om aldrig karasten arm.
 2. Och kära du min jungfru knyter ej det så hårdt.
 Jag haper ej tänkt att du rymska bant.

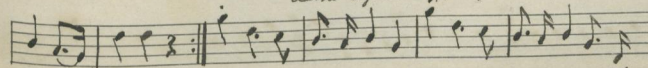
Nu tappar flickan litet på bandet och gälpst pappar på och
 springer att gämma sig. Lången fortsätter sålunda:

3. Och jungfrun löste efter det röda gullband.
 Så hastigt den svemmar åt skogen då sprang.

Flickan vandrar nu kring uti ringen under snyftningar
 Slutligen tar hon sina låtar, och med stolt gång vandrar
 hon nu af och an under det sällskapet fortsätter:

4. Och jungfrun hon gick ju kring gälpst och
 gret, och uppå sin käraste tänkte att jämt:
 5. Och jungfrun hon väste så smal och så lång,
 Men likväl så är han så stolt i sin gång.
 6. Och jungfrun hon klär sig i svartande flar,
 Och får jag ingen annan mist får jag en möjer.
 7. Och blifver jag enka mist blifver jag fast.

Denne lag som sjunges öfver i nästa, tredje

så till kriget.
 sen vid förestätt.

Hå hå, du Hannes lilla. Hå hå, du Lina lilla. Ty

Och får jag ingen annan vissl får jag en förest,

8. Ungsvanen var förtä en svan och ett år, och aldrig
sin kärast han tänkte uppå.

De lekande klappa nu händerna, och den bantapansungens
gäspen återvända. Lången fortsätter:

9. Då skäl han efter honom med pentan givna.

Och vill ni nu ha mig så är jag ju här.

Nu går gäspen in uti ringen och ställer sig vid sidan af flis
han, som fattar uti bandet och knyter det ena änden om sin
egna handled samt den andra om gäspens. Sällskapet sjunges

10. Och jungfrun knyter åter det röda gullband.

Det knyter han om sin kärastes hand.

11. Se nu har jag blifvit gifta och fått mig en man
Ja den raskaste gäspen som fanns i värld land

Första versen sjunges å en del arter inom skärgården
vid dessa ord:

Och jungfrun han står i ringen med det röda
gullband. Det knyter han fast om sin kärastes
hand

16. Fattig fågeln

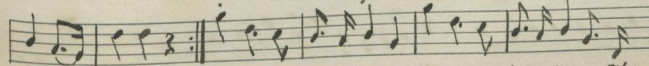
En af de lekande föreställa fattig fågeln, och flätter sig
på golvet med en käpp, som han fattat med båda hän-
derna. De öfriga af sällskapet taga nu med armarne
kring lifvet af fattig fågeln den ene efter den andre så
många de äro, likaledes fattande om hvarandres lif,
tills det hela bildar en lång rad med fattig fågeln i
spetsen. Denne happer nu efter tochten till nedanstående
sång, hvilken en spelman eller sångare utför, rundt
kring golvet. Knyttande under bord, öfver spishäcken och
ut på gården i alla möjliga krokar, dragande de öfrige
med sig. Den som släpper sitt tag ger pant.

1. Ser ni fattig fågeln, ser ni fattig fågeln hur han
kommer i härsand, karsand, ja öfver åkrar och jättar
ja öfver skogar öfver fjälar. Han är rasker och ran-
der. Han är fattig men dock glad i;

Lången fortsätter så länge man behagar, till munter-
het för alla.

Denne lek förekommer endast uti Replot försam-
ling, och har ofta uppmärksamhet för munterhet.

Denne tag sin knyttning i närheten, vagnen

så till kring. Hö hö, du Lannes lilla. Hö hö, du Lina lilla. Ty
ser vid föreställ.

17. Bytandansin s

De lebande ftälla sig par om par, vanligtvis en gapse och en flicka, dock så att en blir utan make. Nu fattar de tag om hvarandras lif från sidan, och hoppande och sjungande vandrando så i kring golfvet under aupp hörligt byte med hvarandras make, och vandringsen fortsätter allt under sång:

1. Kom vilje vi byta hästar, Sjung fadiralla hej tjo vej. Å vi ska no byta hästar, Tralladi rallalla. Tror jag faralaralora, tror jag faralaralora, Å tror jag faralaralora, Sjung trallalla rallanra s

18. Gapsen i Lunden s

En gapse vandrar af och åtn uti ringen. Vid orden: Där mötte han en flicka, fattar han en flickas arm, och vandrar med henne sid, sidan under det de hålla hvarandras lösa händer tillsammans, omkring uti ringen. De åpregr af sällskapet dansa i ring kring dem under följande sång:

1. Det var en lördag afton jag mig å Lunden gick
Där mötte mig på vägen en flicka som var skön;;

2. Hon skänkte mig sitt hjärta, hon räckte mig sin hand.

;; Vi knöto, vi knöto förtroeliga band;;

3. Det bandet, som vi knutit här, kan ingen lösa upp.

;; Blott döden, blott döden kan lösa detta band;;

4. Och nu så är det knutet, och nu så är det gjort.

;; Men kan du gå och söka dig en bättre än som jag;;

5. Hvar skall jag honom finna, hvar skall jag finna den

;; I lunden, i lunden där finner du din vän;;

Nu är det flickans tur att inbjuda en gapse.

19. Lekdans s

Uppbjudning sker vid orden: Hvar för iske du etc.

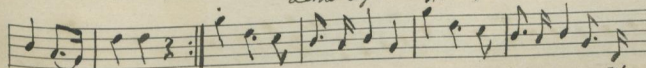
1. När flickorna (gapsorna) skall hålla bröllop hem för då vara med? Hvar för iske du, å hvar för iske jag, du är den enda jag håller af s

20. Lekdans s

Vid orden: Tag dig en get, bjuder en gapse upp en flicka, och sedan tväntom.

1. Å bosken (geten) den jag gaf dig den har du, Men får du någon annan visst tar du, Tag den du fick utaf mig, Ja väl en gifver jag dig, Tag dig en get (bosk) s

Luras tag, en krigspulslynn' å kraspa, Söjge

så till kriget.
sen vid förest.

Hå hå, du Hannes lilla. Hå hå, du Lina lilla. Tj

21. Ring leken

Öppen kallad: Ismael ring. De lekande träda en ring på ett långt snöre, hvilket ihopknytes med ändarna. Sedan föta alla uti snöret, och bilda en ring. En af de lekande flyger nu i ringen, och försöker att få nått på ringen. Denna försöker det öfriga sällskapet att så snickret följa möjligt dölja ett sina händer; men ringen får ej stanna hos någon utan måste glida efter snöret rundt kring ringen från den ene till den andra. Händerna måste därför vara uti rörelse för alla glädande emot hvarandras längs snöret. Den hos hvilken ringen anträffas, måste gå för att uppsöka den hos en annan. Lången har hvarken början eller slut, den fortgår så länge man behagar.

;; O, arma barn hvad du är blind, som ej kan se den gyflne ring. Det är din lott så här att vandra
Från den ene till den andra ;;

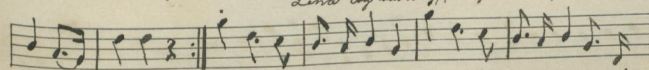
Leken brukas också sittande och utan snöre, hvilket tillgår sålunda att de lekande göra med händerna teksam om de skulle taga något ur hvarandras händer, och så åter ge va det med andra handen åt sin granne. Äro de lekande öfode kan det dröja länge innan den påträffas.

22. På kaffa

De lekande dansa först en några kvarter i ring, samt sedan göra efter orden uti sängen. Först efterhärma de en säningsman, samt hvila med händerna i sidan, därpå stampade med fötterna och klappa med händerna. Vid orden: ~~Den~~ svängde sig om, etc. fattas de åter samman och dansa. Vid andra värden sker upphjundning.

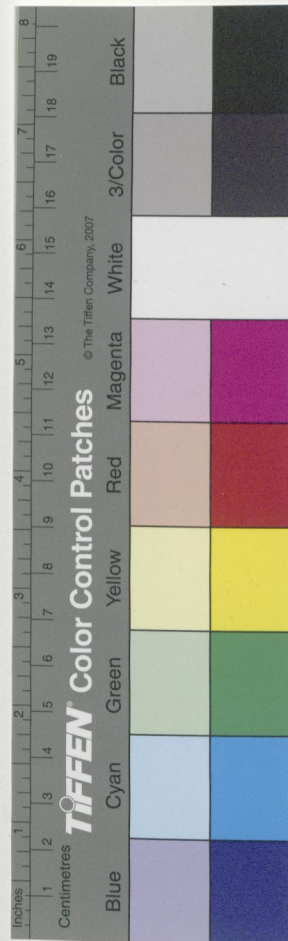
1. Och vilja i nu veta och vilja i första Hvar landsman han pläjer sin åker och sår. Han sådde, han sådde, han sådde sisså här. Sen hvilade han upp på handen så där. Han stampade med fot, han klappade med hand. Han svängde sig om sisså gläder var han. Så glädlig, så glädlig, så glädlig var han. Sen valde han sig en make.
2. Och si hvad jag, kaffer uti min hand, och si hvad jag, kaffer att föra här fram. Det ser man upp på hemes skick och på gång, Det är en så ståtlig och vacker madam, jag håller henne när, jag håller henne här, jag tars inte säga hur vacker hon är. Så glädlig, så glädlig, så glädlig var han, Sen valde han sig en annan.

Lina Lög sin Knäppelugg'n a kaffa, sojge

så till knigt.
sen vid förstätt.

Hå hå, du Lannes lilla, Hå hå, du Lannes lilla, Ty

23. Lekdans

Uppbjudning sker vid orden: Tag så iblandste.

1. Kven, kven fager ungdomen, kven får att dansa.
Tag så ibland flickarna, en till att följa i dansen.
Den ena gifver jag en korg, Den andra tar jag
ut min korg. Och där är glädje men ingen sorg,
Och där skall trolleket ständas.

24. Lekdans

Uppbjudning sker vid början af första versen.

1. Hej, se så får du mej, så får du mej visst står
du dej. Å vill du inte ha mig, kan du låta va
mig. Vill du inte se mig, kan du se färdi mig.
Hej, se så är jag skildt ifrån dej, dej.
2. Engång när du mistar mej, Huru har du då jag
saknar dej? Jag har många vänner, den du intet
känner. Jag har många vänner, som jag intet
känner. Nog har jag dem som roa
mej förutan dej, dej.

25. Skära kapa

Denne lek brukas vanligt vis vid slutet innersåll
skapel skiljes åt. De lekande dansa under sång uti
en ring, och vid orden: När kvar tar sitt, så tar jag mitt,
så blifver trollet utan, reisa alla häns och tvärs för att
få ett en make. Ingen får taga den närmaste sidokam-
raten. De lekande måste naturligtvis vara ett uddligt
tal.

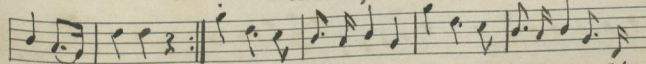
1. Skära, skära kapa, å hvem skall kapa den lilla?
Det skall albra kärasten min, hvar skall ja ha
nam finna! Jag såg honom en afton sen, å
det klara månsken, När kvar tar sitt, så
tar jag mitt, så blifver trollet utan.

Den som nu lemnar utan make måste inträda i rin-
gen, under det sällskapet hävande sjunger:

Då va rätt, å då va rätt, å då va rätt å ta
gam, ett trollet fick i ringen gå, den ingen
sille ha an.

S.P.

Lina tog sin knäppeldeg å kapa, förde

så till kriget.
sen vid förestelt.

Hå hå, du kanner lilla, Hå hå, du lina lilla, Ly

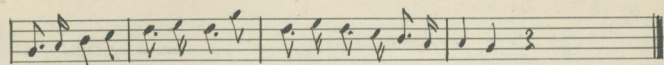
1. *M. M. = 112.*

Och kommanomåder per vi flockat, å bladerna hafver vi gämligast gämt.
Och gäsparna hafver vi lockat, å flickorna har vi ej gämligast gämt.

Kom gäspen här, kom flicka här! Kom, roligt ghett ni fäma här. Sen drickom vi cham-
panje vin, med socker och citroner i. Sjung tra-la-la-ta-ta-la-ta-la-ta la Sjung
tra-la-la-la, Sjung tra-la-la-ta.

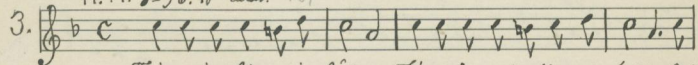
2. *M. M. = 64.*

Uppen tuppen stod ju för bon-ga-re tunka, För ord och för
ära, kom dansa min kära Ingen flis-per i dans sin fram, Hennes
Hannes.
säger sin käraste namn, heter heter han? Hannes, Hannes heter ter
han, Fjöl guleringar hade han, Gick ä--fta, och gick ju, Tänne han
kom att fri--ja. Hannes tog sin blåa rock och väja, Fast
Lina tog sin knypplädyn å häfva, Söjdes
så till kriget. Hå hå, du Hannes lilla. Hå hå, du Lina lilla, Ty
ser nidi förstut.

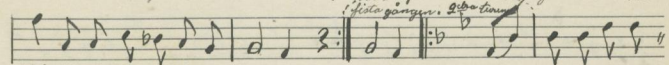

jag är där och du är min, Lå länge denna leken varar.

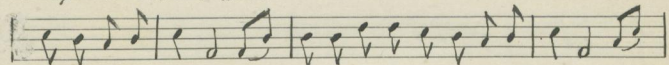
M. M. $\text{♩} = 96$. 1te turen. *harp*

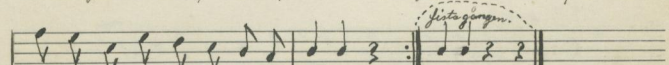
Tälja vill Simon i Sälls. Tälja vill sade sig go' herre, Och
Hood bjuder Simon i Sälls? Hood bjuder re-de-lig go' herre! Och

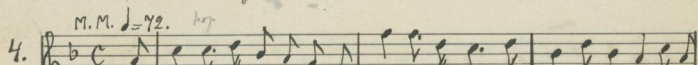
fria villo Söder-bönder alla. - alla? Här dansar Söta -

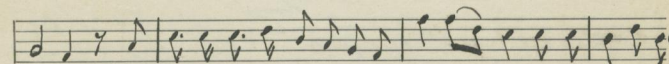
Bröslangvans med sin fru. Kom fram du Kalfskingars fru med din fru. Låt

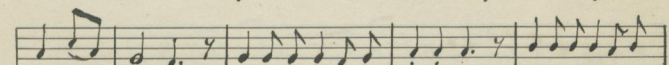
se om ni kan dansa jässan vi så. - vi så.

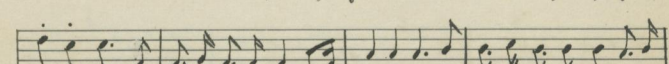
A nu så begynda vi en damare dans, Fast damaren yggel är ej

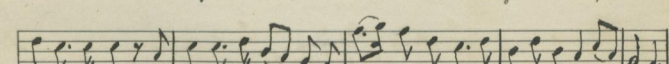
himma, Och alla de som uti domar-dansen gå, Deras hjärtan skall

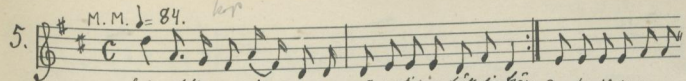
le och brinna. Samliga säga ju hä hä hä. Samliga säga ju

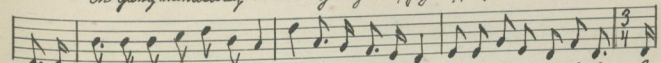
nå nå nå. A samliga har snipit öl och vin, A samliga har snipit hos

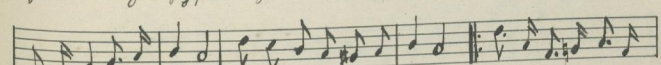
härsten sin. Och har du nu snipit hos hä-rsten din, Så skall du för ljuset fjätas.

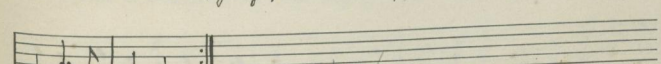
Säk och! Du modige gäste, på den till jag kört dig här, Du kortbänkade man
En gång minaldrig mera. Gud! Skall jag slappadig val.

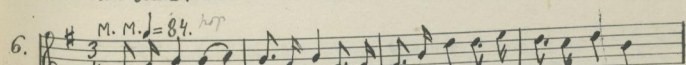
mej, men nu så skall jag perra dig. Skader du sven å tvär, Skerig jag dig mer begär. Le

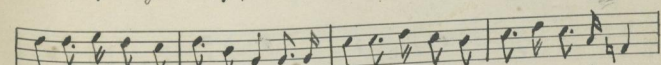
här är vännen den bästa, som jag tänker till att festa. Utli likast och i

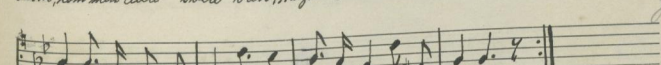
döden den bästa.

Höga berg och djupa dalar, se här är vännen den mig behager

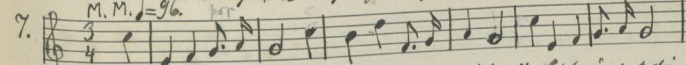

Kom, kom min lilla söta vän, Vi ska dansa tills solen rinner upp igen.

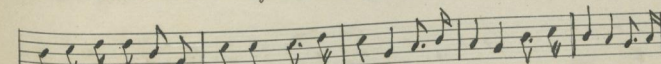

Du är min lilla dotter, A vi ska dansa och hoppa.

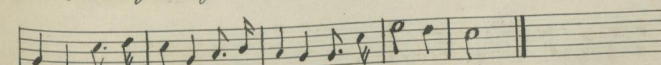
Du är min nos och tälja, A ingen skall op åt tälja.

Skino här har du mej, Kom tal op dansa polska, Jag älskar endast dig,

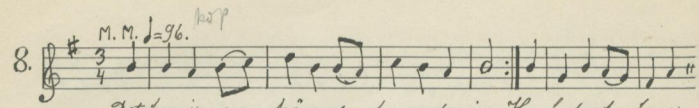

Låt op ikke flä å fjölka. Trala la la trala la la trala la la trala

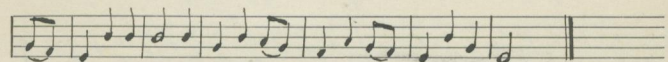

la la, Trala la la trala la la trala la la la.

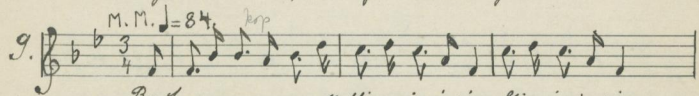

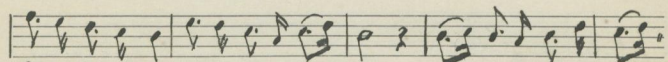
Det kom ju en främling hure der in, Han bocka, han beuga,

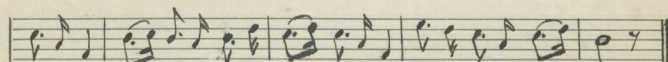
han hälsa goda! Han bocka, han beuga, han hälsa goda!

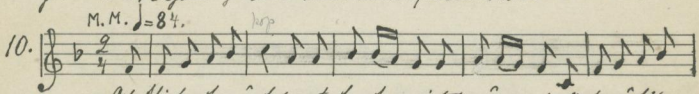
Be hagar ungdomen, att fliga in i ring, fliga in i ring.

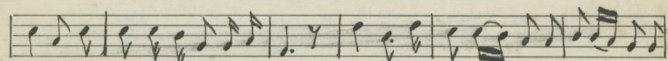
fliga in i ring. Rosor och vi - o - ler. Rosorna bland de lil-

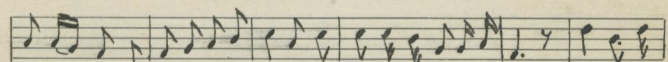
jarna små, Hjärtungen lilla kan de väl få. Rosor och vi - o - ler.

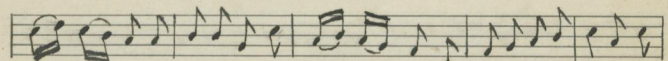
Och flickan hon är lösen ty hon har mistat vännen sin, men hon är lika

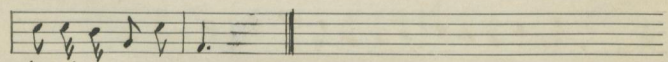
glad, hon tar sig en annan igen. Kom, kom du vännen min, ä vi ska dansa

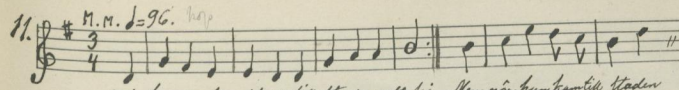
sal omkring. Sjung hopp, farallakula, sjung hopp, farallakula dina. Hej, hej du

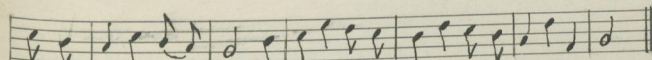
vänner min ä vi ska dansa sal omkring. Sjung hopp, farallakula, sjung

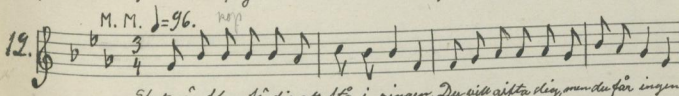
hopp, farallakula - lej

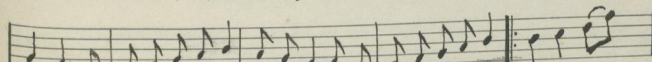
Och borden han skuta till floden att fri. Men när han kom till floden

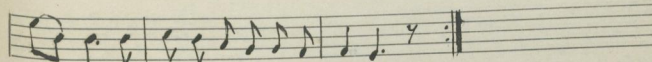
fans der ingen bondpig. Men när han kom till floden, fans der ingen bondpig.

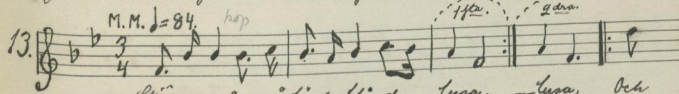
Det är från för dig att flö i ringen, Du vill gifta dig, men du får ingen

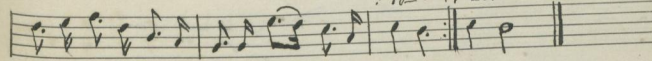
Tagen af djupa flöcker små, sa så gärna i ringen vilja gå. Hej, hej min

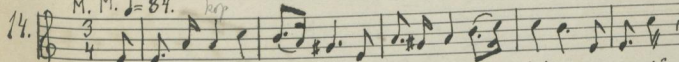
flö. ma, ä vi ska dansa i det gröna

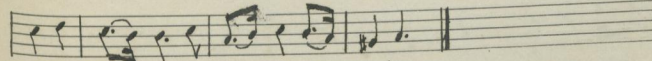
Sjörner små uppå himlen blå de lysa, - lysa, och

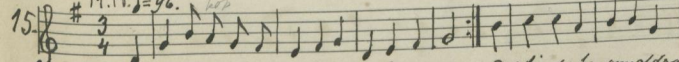
friska vatten uti kalla käl-lorna fröpa. - fröpa.

Jag gångr mig kring golfat, med minna smås kulta, jag vill för

eder så - ga, kom e - der skall niika.

Och jungsken gör i dansen med röda guldband, Det binder honom om aldra

23. M. M. $\text{♩} = 84$. *mp*

Kom, kom tager ungdomen, kom för att dansa i ringen.
Tag så ibland flickorna en till att föra i dansen.

Der ena gifven jag en korg, Der andra tar jag ut min borge där är gå-

Uti ena ingen sorg, Uti där skall bröllopet stända. stända.

24. M. M. $\text{♩} = 84$. *mp*

Høj, høj så för du mig, o för du mig, vinst står du dig, ut vill du

inte ha mig, kan du låta va mig, Vill du inte se mig, kan du se för bi mig.

Høj se så är jag skildt ifrån dig, dij.

25. M. M. $\text{♩} = 80$. *mp*

Skära, skära haf - ra. Haem, haem haem - ra?
Jag såg honom en afton sen i dit klara månsken. Här

Dit skall abstrata kärasten min. Hvar skall jag honom finna? Så va rätt, o
hvar tar så, så tar jag mitt. Så blijer tralle utan.

Så va rätt, o så va rätt o lagom, Att tralle fick i ringen gå, sen

ingen sille hafan.

Häfte nr. 3.

63

H. Jönberg, samling för 1897.

19. 11. 1901. L. L.

100 stycken

Dansmelodier, Marcher m. m.

Från

Nasa Skärgård.

Uppptecknade af

O. W. F. Göberg

Replot. 1897.

*) Se samma stycke vid slutet af denna samling.

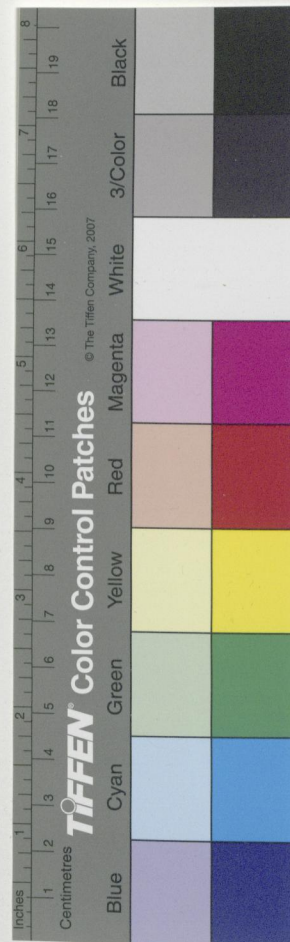

Denna samling af dansmelodier, marcher m.m. äro upptecknade dels efter föredrag af sockne spelmän, hvilkas violin-tecknik jag så troget som möjligt försökt återge, och dels har de tillförlitligt föresjunnits af någon musikalisk person. Melodierna äro afven satta uti de tonarter som spelmännen vanligtvis bruka använda vid violaspelning. Hvad tekniken beträffar är den å denna art mer eller mindre utvecklad, beroende på spelmannens eget tycke och smak. För det mesta består den blott uti ett jämt filande med stråken. Den gamla violen har på sednare tiden fått bräda tillbaka för den mycket lättlärdare dragharmonikan, men uti Replet skärgård föredrager man ännu "fi-jäolin" framför "dragspela". Fördenskull äro också Replotspelmän mycket antyckta uti närgränsande kuskdyggeler.

Hvad beskrifningen af själwa danserna vid kammer torde det bli litet svårt, emedan jag ej

*) Se samma stycke vid slutet af denna samling.

är någon skicklig dansör, dock skall jag
nedan i kortet försöka beskriva tillgången
de vanligast förekomma danserna. Jag har
vänder de benämninga med hvilka åst
na oft användas på deras olika danssätt samt
med siffror betecknat den hastighet hvarmed
tackten vid de olika danssätten förekomma.
Nanligen utfores danserna här å orten med en
vanligt hastig takt; marcherna däremot spelas
långsamt. De gamla polskarna blifva allt
och mer sällsynta, därför har jag ej lyckats
hålla ett så rikligt antal af dessa melodier, som
jag önskat.

Replat i Oktober 1877.

Wilhelm Ljöberg

- Register I
1. Bredsmarch. Replat. Spelad af Karl Mäst.
Denna march har i många tiotal år beledsa-
gat bredskarna uti denna församling på
deras färdar till och ifrån kyrkan.
 2. Gröitstampin. Replat. Sp. af Karl Mäst.
När gästerna sitta till bords vid bröllop spelas
denna melodi under det kockarna hålla gröt-
paten öfver sina hufvuden, samt höjande och
sänkande de på efter spelmannens takt. Bre-
das afven användas till brudpolska, (se no. 99.)
 3. Gröitmarch. Replat. Sp. af Karl Mäst.
Efter »gröitstampin» spelas en march under hvil-
ken kockarna hoppande inbära gröten. Under
det »gröitstampin» spelas uppstiga gästerna,
och stampa med fötterna samt klappa med
händer, tama fat, skedar och twad de bara
får tag uti för att därmed göra buller,
noga iakttagande spelmannens takt. Allt
detta fortgår tills all gröt är inburen.

*) Se samma stycke vid slutet af denna samling.

4. Trinpolka.^{pp} Björko. (Replot.) Sp. af Erik Backö.
Äfven kallad „trindans“. Dansas i ring sålunda
att man tager icke sin sidokamrats hand utas
den därpå följandes, att armarna blifva lika
flätade inne i ringen. Efter en stunds dans
tar dansen af, och fortsätter efter ett par stamp
ningar åt motsatt håll. Tillåter utrymmet
ställer en mindre ring inuti, som alltid
der åt motsatt håll mot den yttre ringen.

5. Polka. Replot. Sp. af Karl Wäst.

Polka dansas lika äfven allt, och torde därför ej
behöfva någon särskild beskrifning, dock
torde den här å orten dansas med en ovan
ligt hastig takt. Denna melodi är spridd
mångt, varianter äfven hela Wassa skärgård.

6. Flägdans^{pp} = Flygdans. Replot. Sp. af Karl Wäst.
Dansas liksom Trinpolka, (se nr 4.) med den
förlädd att de dansande under första ste
gen, kvar för sig, liksom flyga efter hvar
andra i ring kring gälfvet samt därvid m
armarna efterhvarandra föglarna flygt. Ring
slutes liksom vid Trinpolka; dock med armarna

äfven hvarandras skubbar, och ej framför sig.

7. Wals. Replot. Sp. af Karl Wäst.

Den wals som användes i denna skärgård är 3 stega
wals, samt dansas med hastig takt. En annan
slags wals har visserligen förekommit härstädes
föret, som bestod uti ett jämt walsande med
3 steg runt kring gälfvet, och med något lång
sammare takt.

8. Trästegar. Replot. Sp. af Herman Wäst.

Denna dans är ett slags schottisch. De dansande
fatta hvarandras händer (blott den ena handen) och
stiga efter taktten två steg med hvarandra foten
samt därpå vingla två hvar för sig kring gälfvet
de upplyftade armarna, eller också släppa händer
na och vända lika många hvar för sig.

9. Polkamassolka. Replot. Sp. af Karl Wäst.

Äfven kallad „massolka“, „maszka“, och dansas ungefär
färligen lika som vanlig masurka, dock förekom
mer någon afvikelse i de skilda socknarna.

10. Wals. Replot. Sp. af Herman Wäst. (Se nr 7.)

11. Ljustegar. Replot. Sp. af Herman Wäst.

Ljustegar är ett slags schottisch, som först kallas 7

*) Se samma stycke vid slutet af denna samling.

- småa steg till höger och lika många till vänster,
samt därpå stiga 3 steg till höger och 3 till vänster
och sist vända rundt ett svarf, allt efter musiken
tackt. Melodin är alman.
12. Polka. Replot. Sp. af Karl Wäst. (Se nr 5.)
Melodin förekommer öfver hela Wasa trakten.
13. Wals. Replot. Sp. af Karl Nabb. (Se nr 7.)
14. Polkamazolka. Replot. Sjungen af Betty Sjoberg. (Se nr 5.)
Melodin är alman.
15. Wals. Replot. Sp. af Karl Wäst. (Se nr 7.)
Melodin är från Lundom (Solp.). Varianter förekommer
kring hela Wasa område.
16. Holandspolka. Replot. Sp. af Karl Wäst.
Manlig schottisch, och dansas lika öfver allt. Mel-
din är alman.
17. Trinpolka. Replot. Sp. af Karl Wäst. (Se nr 4.)
Melodin är alman.
18. Polkamazolka. Löderuddan. (Replot.) Sjungen af Aug-
sta Gadda. (Se nr 9.)
19. Polka. Replot. Sp. af Karl Nabb. (Se nr 5.)
20. Sjusstegar. Björko. (Replot.) Sp. af Erik Bachman.
(Se nr 11.) Melodin är alman.

21. Polka. Replot. Sjungen af Betty Sjoberg. (Se nr 5.)
22. Wals. Replot. Sp. af Herman Wäst. (Se nr 7.)
Melodin är alman i hela Wasa område.
23. Holandspolka. Björko. (Replot.) Sp. af Erik Bach-
man. (Se nr 16.) Alman.
24. Polka. Marra Hallgrund. (Replot.) Sp. af Johan Koch.
(Se nr 5.)
25. Trästegar. Marra Hallgrund. (Replot.) Sp. af Johan
Koch. (Se nr 8.)
26. Polka. Replot. Spelad af Karl Nabb. (Se nr 5.)
27. Polka. Marra Hallgrund. (Replot.) Sp. af Johan Koch.
(Se nr 5.) Melodin är alman.
28. Stamppolka. Björko. (Replot.) Sp. af Erik Bach-
man. Äfven kallad »stampilansin». Dansas un-
gefär som trinpolka (se nr 4.) med undantag
af några våldiga hopp och stampningar af de
dansande under första strofen.
29. Polka. Lödra Hallgrund. (Replot.) Sp. af Edward Öst.
(Se nr 5.) Melodin är alman öfver hela Wasa område.
30. Polka. (Brudpolka). Lödra Hallgrund. (Replot.) Sp. af
Edward Öst. (Se nr 5.) Denna melodi användes
vid bröllop när brud tröder i polkan.

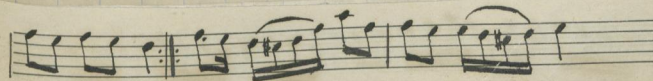
*) Se samma stycke vid slutet af denna samling.

31. Holandspolka. Löderuddens. (Replot.) Sp. af Edward Gädde. (Se no 16.)
32. Wals. Replot. Sp. af Herman Wäst. (Se no 7.)
33. Polka. Replot. Sp. af Herman Wäst. (Se no 5.)
34. Twåstegar. Replot. Sjungen af Betty Ljöberg. (Se no 8.)
35. Polkamassolka. Replot. Sp. af Herman Wäst. (Se no 9.) Almän.
36. Polka. Löderuddens. (Replot.) Sp. af Edward Gädde. (Se no 5.)
37. Twåstegar. Replot. Sp. af Herman Wäst. (Se no 8.)
38. Wals. Björkö. (Replot.) Sp. af Erik Backman. (Se no 7.)
39. Tjyrtar. Löderuddens. (Replot.) Sjungen af Augusta Gädde. Ett slags fyra steps schottisch som å vissa orter benämnes "fyrtigar".
40. Trempolska.^{pp} Replot. Sp. af Herman Wäst. (Se no 4.) Melodin förekom äfven i Bärge. (Malax.)
41. Nijmanengel. = Nie man Engelskt. Norra Hallgrund. (Replot.) Sp. af Johan Koch. Dansas af personer, hvilka ställa sig i tre rader sålunda de bilda en kvadrat. Under första strofen

pa de tre å midtersta linien stående af och an, med ansigtet vändt emot den ena linjen, samt när samma strop antages vändas de mot den andra linjen med samma rörelser. De båda yttre raderna stå på sina platser med nigena rörelser efter musikens takt. När andra strofen spelas hoppar alla linjerna förbi hvarandra ungefär som vid väpna vadmal. T. ex. 1.2.3. 3.1.2. 2.3.1. 1.2.3. o. s. v. Melodin är almän kring Håsa trakten.

42. Twåstegar. Lådra Hallgrund. (Replot.) Sp. af Edward Öst. (Se no 8.)
43. Holandspolka. Björkö. (Replot.) Sp. af Erik Backman. (Se no 16.) Melodin är almän.
44. Tjyrtar. Björkö. (Replot.) Sp. af Erik Backman. (Se no 39.) Melodin är från Bärge. (Malax.)
45. Nijmanengel. Replot. Sp. af Karl Wäst. (Se no 41.) Melodin är almän.
46. Trempolska.^{pp} Lådra Hallgrund. (Replot.) Sp. af Edward Öst. (Se no 4.)
47. Polka. Björkö. (Replot.) Sp. af Erik Backman. (Se no 5.)
48. Wals. Replot. Sp. af Herman Wäst. (Se no 7.)

*) Se samma stycke vid slutet af denna samling.

- Denna vals melodi påstås vara gammal.
49. Polka. Replot. Sp. af Herman Wäst. (Se nr 5.)
50. Triapolska. Replot. Sp. af Herman Wäst. (Se nr 4.)
Melodin påstås vara gammal.
51. Polkamassolka. Replot. Sp. af Herman Wäst.
(Se nr 9.)
52. Tjellingpolka. = Köringpolka. Replot. Sp. af
Herman Wäst. Under första strofen stiges 4 steg
framåt, och sedan två steg åt hvardera sidan.
Andra strofen dansas liksom vanlig polka.
53. Trästegar. Björkö. (Replot.) Sp. af Erik Backman
(Se nr 3.)
54. Wals. Björkö. (Replot.) Sp. af Erik Backman.
(Se nr 7.) Melodin är mycket gammal.
55. Klapp-polka. Björkö. (Replot.) Sp. af Erik Back-
man. Dansas liksom vanlig polka med undant
att man vid första strofen dansar långsam och st
ihop händerna fram och bakom sig, samt gästat
lera med fingrarna. Kallas äfven till finger
56. polka, och är alman uti Håsa anord.
56. Kadrill. Söderudden. (Replot.) Sp. af Fredr
Gjööde. Dansas ej mera å denna ort.

57. Polkamassolka. Söderudden. (Replot.) Sp. af
af Fredrika Gjööde. (Se nr 9.) Melodin är gammal.
58. Polka. Söderudden. (Replot.) Sp. af Edvard Gjööde.
(Se nr 5.)
59. Tjyrtar. Replot. Sp. af Isak Lassala. (Se nr 39.)
60. Trästegar. Replot. Sp. af Isak Lassala. (Se nr 11.)
61. Swängpolka. Replot. Sp. af Isak Lassala.
Äfven kallad "vingelpolka," och dansas ungefär
liken som vanlig polka, men med olika vrid-
ningar och svängningar allt efter musikens tecken.
62. Wals. Norra Wallgrund. (Replot.) Sp. af Karl
Norrgård. (Se nr 7.)
63. Hoppvarin. Norra Wallgrund. (Replot.) Sp. af
Karl Norrgård. Äfven kallad "spjvalopp",
Denna dans åtföljes af många hopp och skutt,
samt med gestikulerande rörelser med armar
och ben, hvilka äro anställiga mot sällskapet.
Melodin är alman, och förekommer i många variationer.
64. Polka. Replot. Sp. af Isak Lassala. (Se nr 5.)
65. Trästegar. Södra Wallgrund. (Replot.) Sp. af
Edvard Bjöst. (Se nr 3.) Melodin förekommer al-
mant i flere variationer.

*) Se samma stycke vid slutet af denna samling.

- Första strofen dansas som vanligt tre steg och andra strofen liksom vanligt schattisch eller tvåstegar. (Se nr 8.)
85. Polka. Björkö. (Replot.) Sp. af Erik Backman. (Se nr 5.)
86. Wals. Replot. Sjungen af Betty Sjoberg. (Se nr 5.)
87. Brudpolska.^{rep} Replot. Sjungen af Betty Sjoberg. (Se nr 79.)
88. Polka. Bärge. (Malax.) Sp. af Alexander Stalpe. (Se nr 5.) Melodin är alman.
89. Brudpolska.^{rep} Löderuddens. (Replot.) Sjungen af Fredrika Gadda. (Se nr 79.) Melodin är gammal.
90. Polkamassolka. Björkö. (Replot.) Sp. af Erik Backman. (Se nr 9.) Gammal melodi.
91. Kopparlagarin. Replot. Sp. af Karl Wäst. Under första strofen kopper först 7 steg till höger och sen lika många till vänster. Till andra strofen dansas en egendämig dans, som är liksom en polka eller polkamassolka. Melodin förekommer i många varianter öfver hela Wasa omnejd. Den spelas till polk, vals och schattisch eller efter behör.

92. Brudmarch. Bärge. (Malax.) Sp. af Karl Rönneblad. Den s. k. Närpes Brudmarchen är mycket gammal, och förekommer i många varianter uti de särskilda byarna i och omkring Närpes församling, bland hvilka denna är en, som användes i Bärge.^{rep}
93. Brudmarch. Malax. Sjungen af Tilda Løedberg. Denna march förekommer öfver i många varianter, hvaribland en nära liknande denna användes i Björkö by (Replot.) såsom Brandkärs march.^{rep}
94. Grötmarch. Löderuddens. (Replot.) Sp. af Edvard Gadda. (Se nr 2 och 3.) Eftersatt melodi.
95. Grötmarch.^{rep} Björkö. (Replot.) Sp. af Erik Backman. En variant till nr 3. Grötmarcher förekommer ej i andra orter i närheten af Wasa än Replot.
96. Bjudanmarch.^{rep} Replot. Sp. af Karl Wäst. Denna march användes vid bröllop när brud och brudgummen bjuda gästerna dricka brännvin, hvilket är uppblandadt med varmt vatten och sacker. Melodin är gammal.

* Se samma stycke vid slutet af denna samling.

97. Gratuleringsmarch. ^{wpp.} Replot. ¹²⁷ Sp. af H^{er}man H^äst. Användes vid bröllop när gästerna två och två frambara sina gåvor till brudparet. Melodin är alman och för kom af en i Bräggö. (H^{er}man)
98. Reisarmarch. ^{wpp.} Löderkullen. (Replot.) Sp. af Edvard G^öldda. När gästerna vid bröllop va utan bränvin uppmannas spelmannen at spela "Reisarmarchin", hvilket har till följd at mera förplågning anskaffas och kringbjudes af brudparet.
99. Slutmarch. ^{wpp.} Björkö. (Replot.) Sp. af Erik Backman. När brölloppet är avslutadt at tas denna melodi för att uppmanna gästerna att aflägsna sig. Melodin prästas vara gammal.
100. Slutdansin. Replot. Sjungen af Betty G^öberg. Danses liksom vanlig polka, och at tas vid slutet af någon dansstiltställning när sällskapet dansande aflägsnar sig.

D.P.

¹²⁸
Replot Brudmarch. ^{wpp.} har jag uti tvänne olika uppteckningar försökt tydliggöra, och jag tror att den sednare är närmast det rätta. Jag har nämligen ej varit riktigt på det klara med huru jag skulle beteckna de drillar, hvilka ingå i denna march. Kanske någon annan beteckning vore lämpligare, hvilket jag öfverlåter åt någon skickligare tonsättare än underteknad att pröfva. Vid bröllop användes vanligtvis tvänne spelmann, hvilka spela samma melodi sålunda att tonerna blifva fördubblade. Skundsam spelar den ene en slags charmerisk secund stämma, som härstädes kallas att spela prim och secund. När Replot Brudmarch spelas af tvänne skicklige bespelmann, och vädel är lungt och vaskert, samt när brudskaran nalkas långsamt till ett sorgeslag, och leledsagadt af väloliga skottsalvar från "fålmannens" lodbössar, då försäkrar jag att den är effektiv. "Brudmarschin" anses här att vara det herrligaste musikstycke som kan utföras på en "fijäl". Den användes äfven till slutmarch.

*) Se samma stycke vid slutet af denna samling.

Dansmelodierna i denna samling torde nog lida af smås musikaliska fel, hvilka nog af någon kompetent person kunna rättas. Som jag redan upplyst, så församma de flesta af dessa melodier mer eller mindre varierande af mer hela Wasa omnejd. Jag har därför endast upptecknat de näst användade, och namngjort de personer af hvilka jag tårt, samt upptecknat melodier. Sålunda fann jag uti Bärge samma stycken, hvilka jag upptecknat redan förut i Replot. En orsak därtill var den att begge spelmännarna uti denna by varit hemma från Replot församling, hvilka hade genom giftsmål öfverflyttat till Bärge köpet. Ut i Replot äro de skickligaste spelmännen dessa nämligen Erik Backman i Björkå by, samt bröderna Herman och Karl Klåst uti Replot by. Backman är dock den skickligaste, och användes vid alla bröllop såväl inom som utan denna församling.

Huru det går till på "dansen" När man fått sig en lämplig stuga, och spelmannen antändt begynda den församlade ungdomen i flygande fart rusa sig kullen om bollar bring gälfset. Ej någon slaps ordning. Känner man ej till uti Replot skärgård. En gäse ljuder upp en gäse, och en flicka en flicka, ja till och med ljuda flickor upp gäpar utan urskilt nad, hufvudsaken är blott att dansen går. Inte heller är man så noga huru man dansar, ty vanligtvis är den "vålkast" som happar och stammar värat, och det göres såväl af gäpar som flickor. Om något par blir kulldansad, så resa de sig åter och börja på nytt, under några skrattskvar af de öfriga. Spelmannen gör sin sak så anseende som möjligt, och spelar polkor, valser, spjstingar, tvåstugar, Holandspolkar, masurkar m.m. om svartanant så länge ungdomen vill dansa. När den manlige ungdomen fått sig "en par by" siopar iur påttan", kan man lätt föreställa sig hvilket bullersamt lif här på orten kallas till dans. Ej underligt därför att spelmännarna äro tvungna att guida på strängarna af alla krafter, samt hårdt stamp

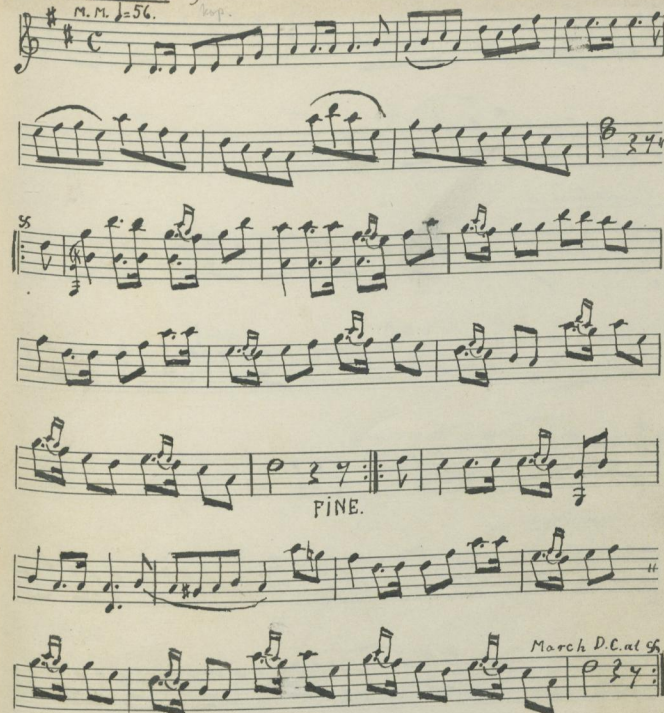

*) Se samma stycke vid slutet af denna samling.

131
 taktens med fättarna för att något litet ställa
 de dansande i ordning. Det största arbetet som
 därför på spelmannen, ty utan honom blir
 inget dans af. Spelmannens ersättning är afven
 ringa. Det vanliga priset för en sändaskvald
 som ströcker sig till omkring 6 a 8 timmars ihänd
 spelande, är endast 1 mark. Vid bröllop och
 "hålgas", hvilka räcka flera dagar blifva betald
 singelarna olika allt efter omständigheterna och
 varaktighet mellan 5 a 10 mark.

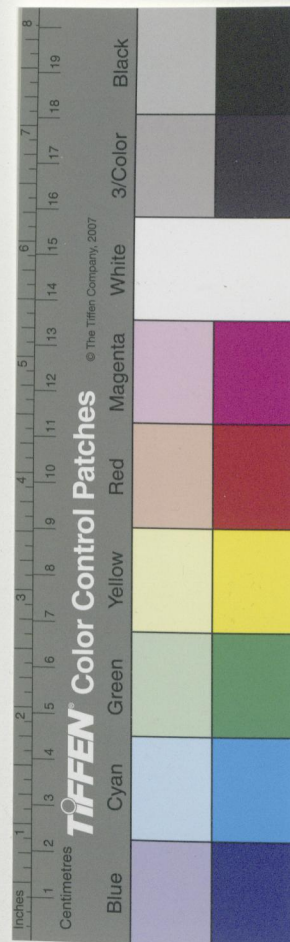
1. *Bridal March. **

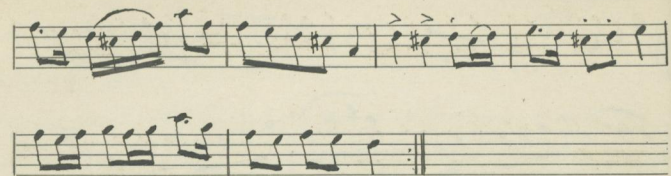
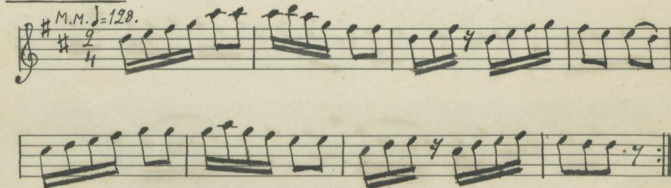
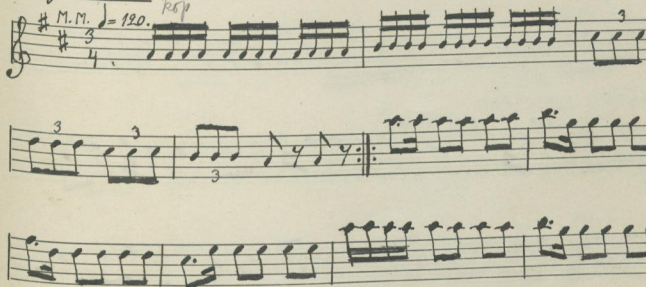
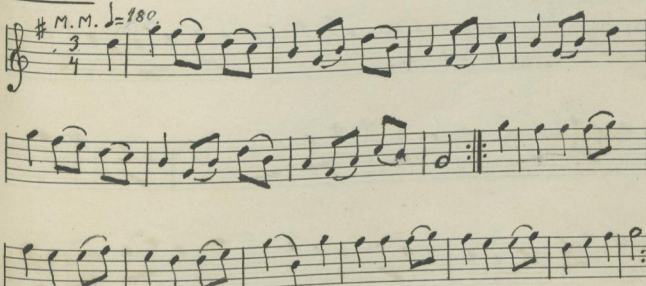

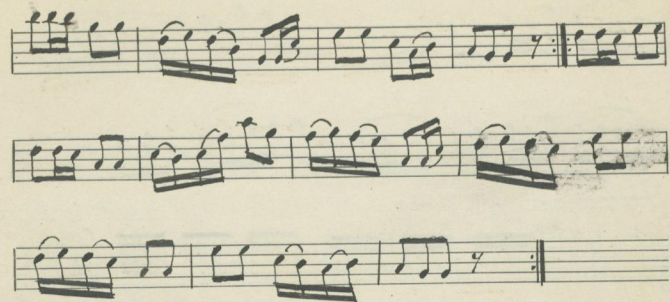
2. *Groß. Stampen*

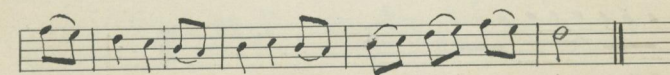
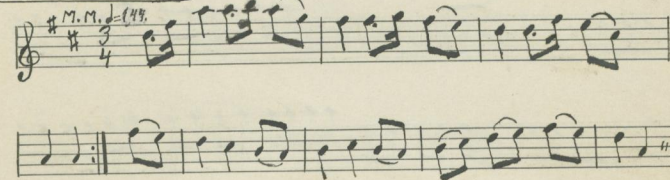
*) Se samma stycke vid slutet af denna samling.

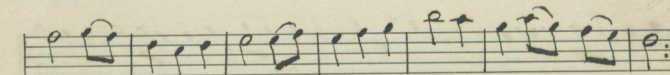
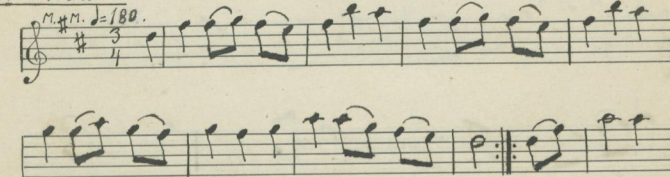
3. *Groß March.*M.M. $\text{♩} = 64$.4. *Tringpolka.*M.M. $\text{♩} = 120$.5. *Polka.*M.M. $\text{♩} = 120$.6. *Flugclansier.*M.M. $\text{♩} = 120$.7. *Walse.*M.M. $\text{♩} = 180$.8. *Tröstiger.*M.M. $\text{♩} = 80$.

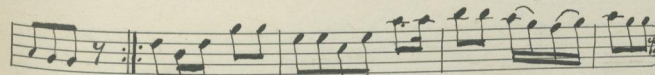
9. Polka-mazurka

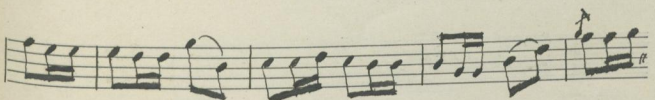
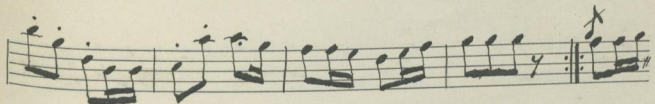
10. Walse

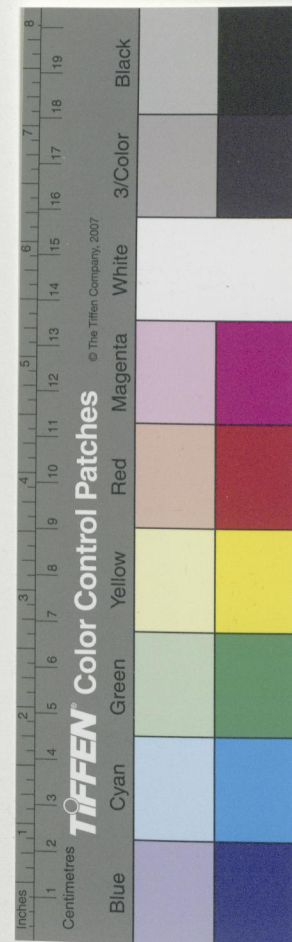
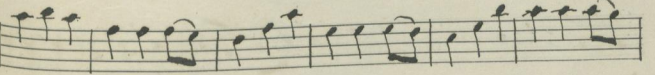
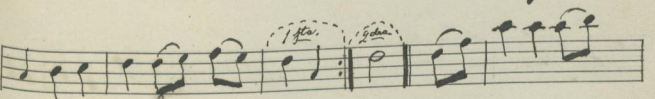
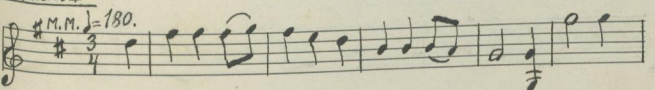
11. Quateras

12. Polka

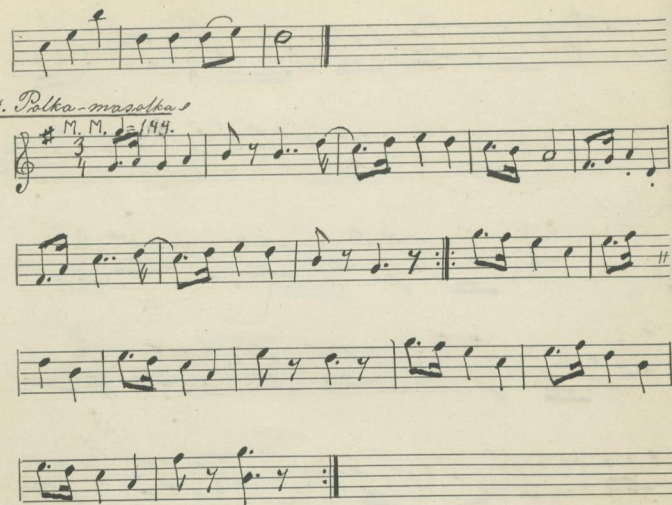

13. Walse

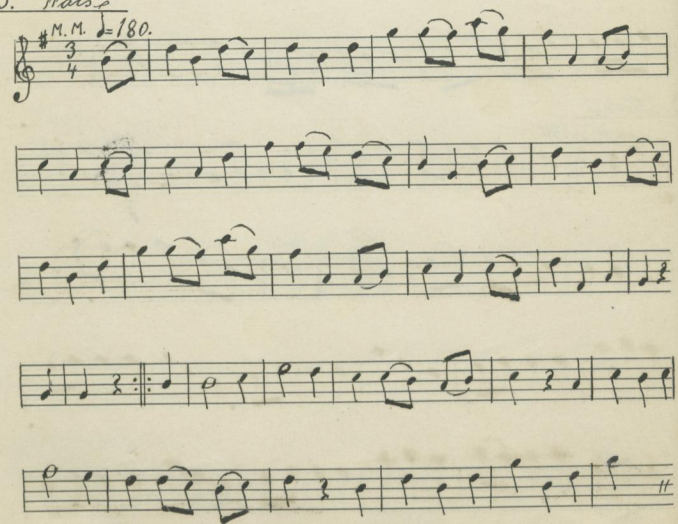
14. Polka-masolka

M. M. = 144.

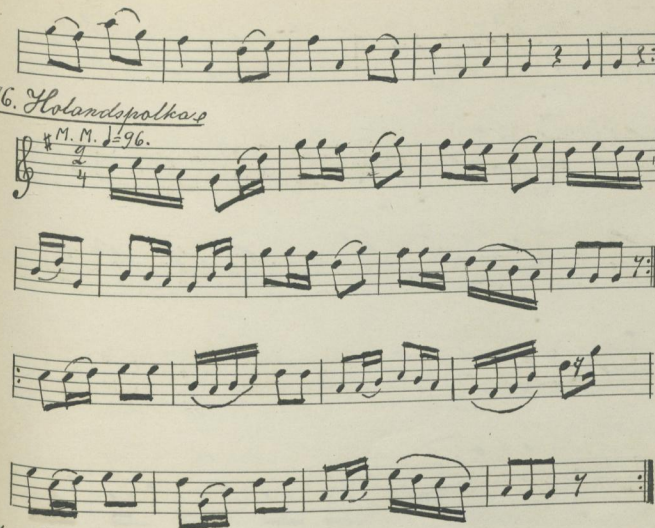
15. Walse

M. M. = 180.

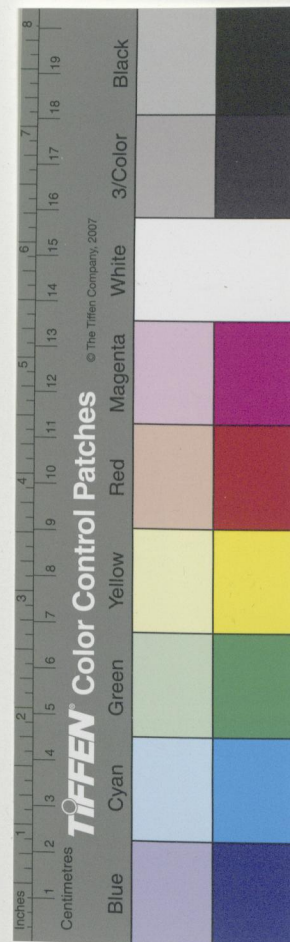
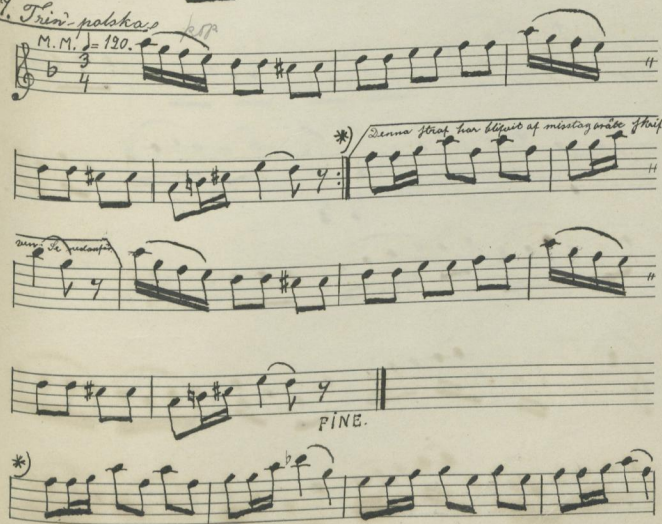
16. Holandspolka

M. M. = 96.

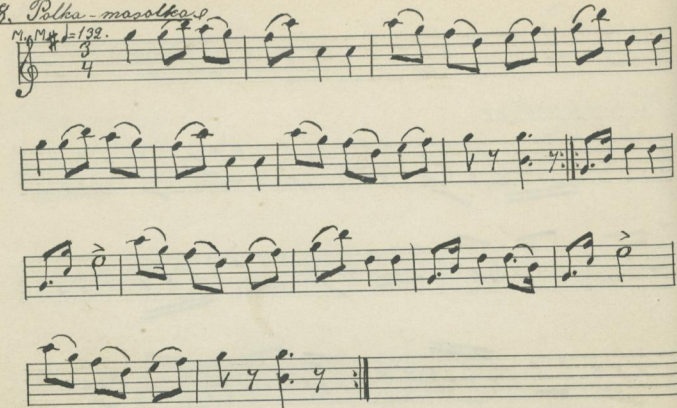
17. Trin-polka

M. M. = 120.

18. Polka-mazurka

M.M. ♯ = 132.

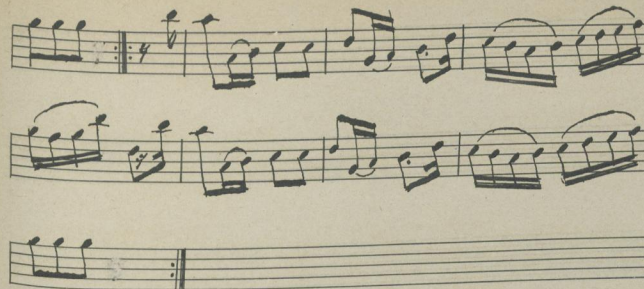
19. Polka

M.M. ♯ = 128.

20. Lustiger

M.M. ♯ = 80.

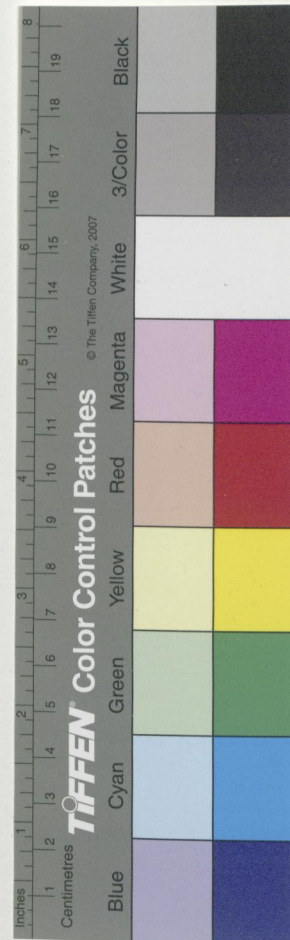
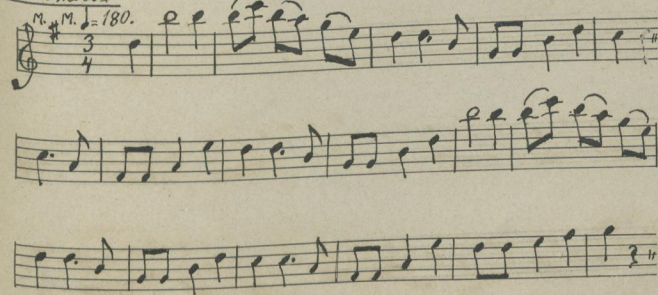
21. Polka

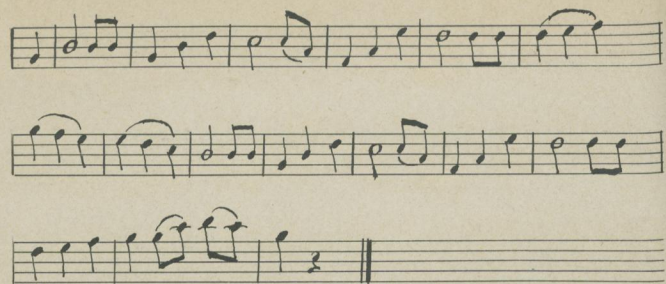
M.M. ♯ = 128.

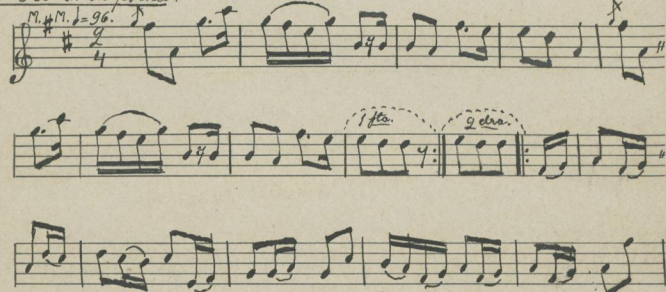
22. Walzer

M.M. ♯ = 180.

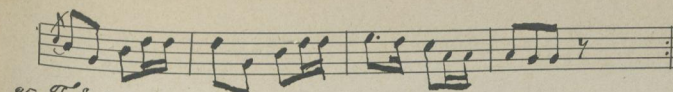

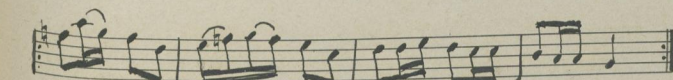
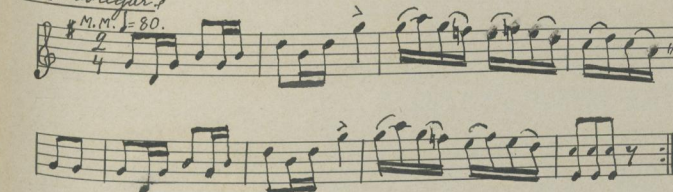
23. *Holands polka*

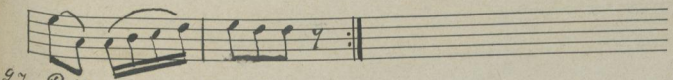
24. *Polka*

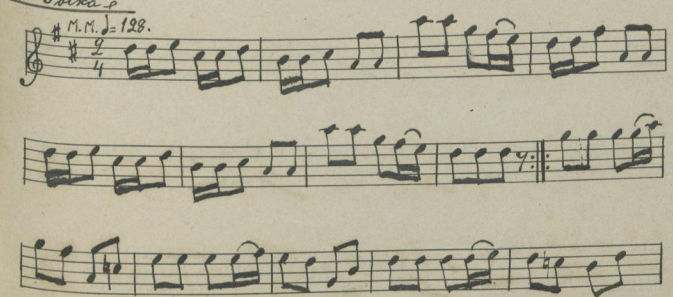
25. *Tröstegar*

26. *Polka*

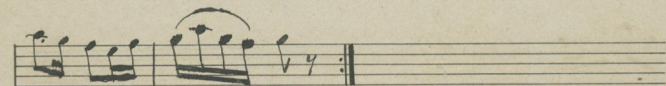
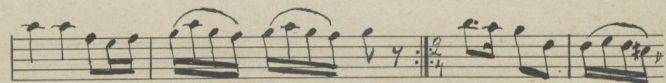
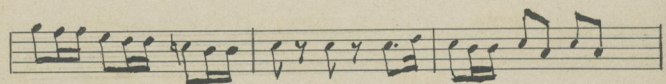

27. *Polka*

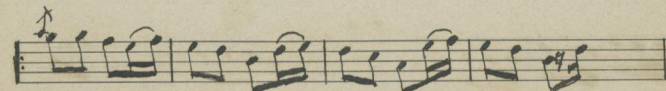
28. Stampo polkas

M.M. ♩ = 120.

29. Polkas

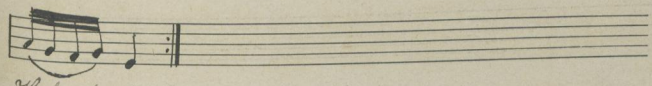
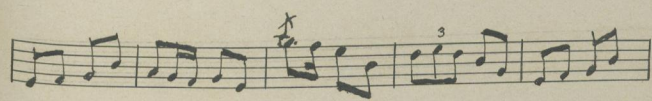
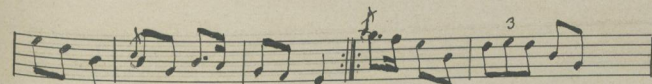
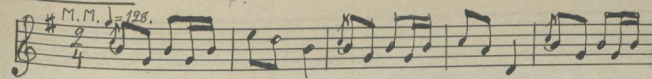
M.M. ♩ = 128.

30. Polkas

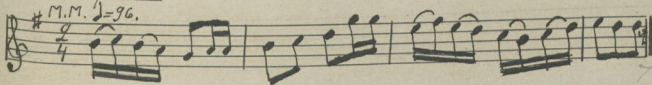
kop.

M.M. ♩ = 126.

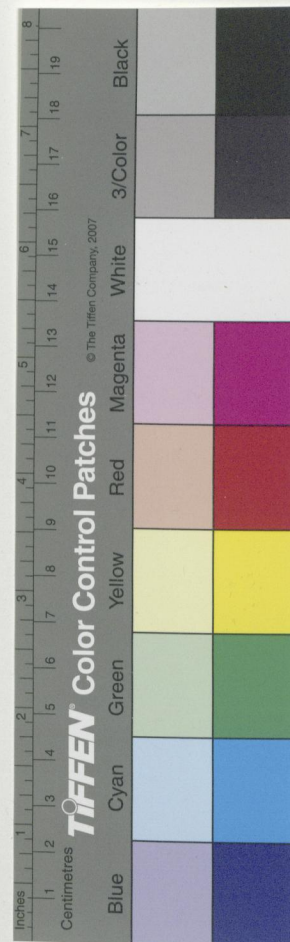
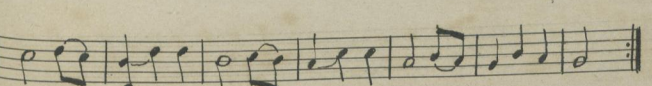
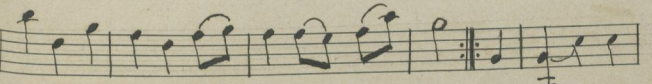
31. Holands polkas

M.M. ♩ = 96.

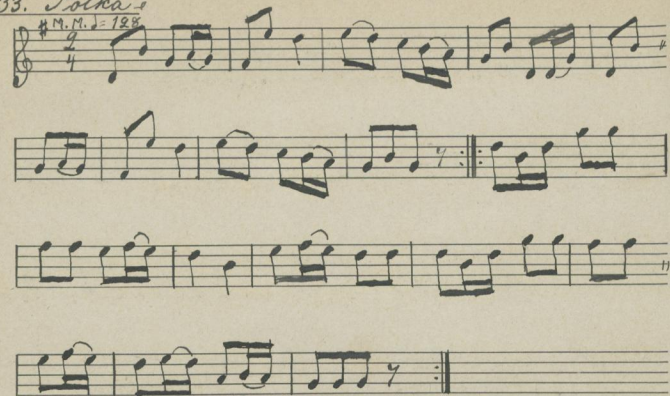
32. Walse

M.M. ♩ = 180.

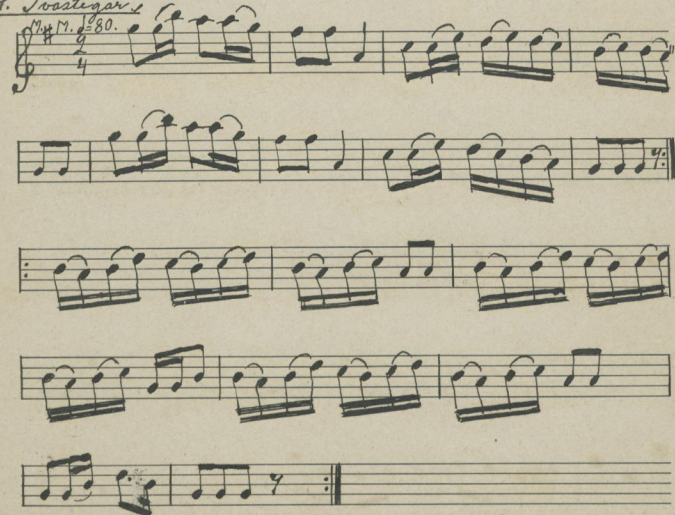
33. Polka

M.M. = 188

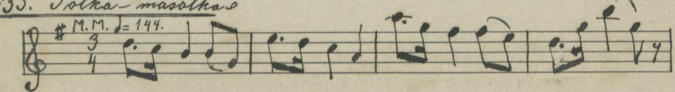
34. Trastegar

M.M. = 80

35. Polka-masolka

M.M. = 144

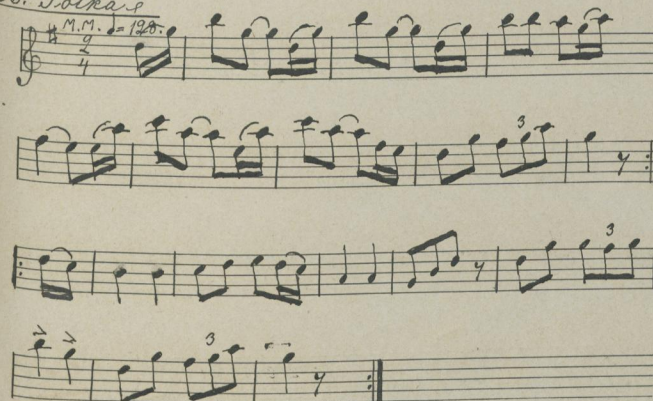
145

146

36. Polka

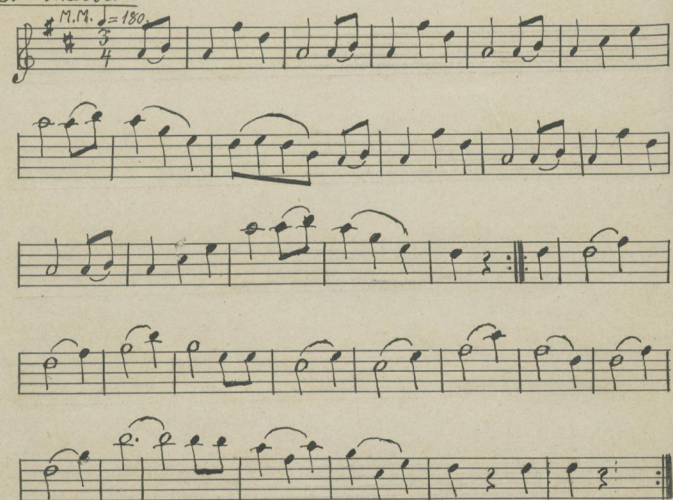
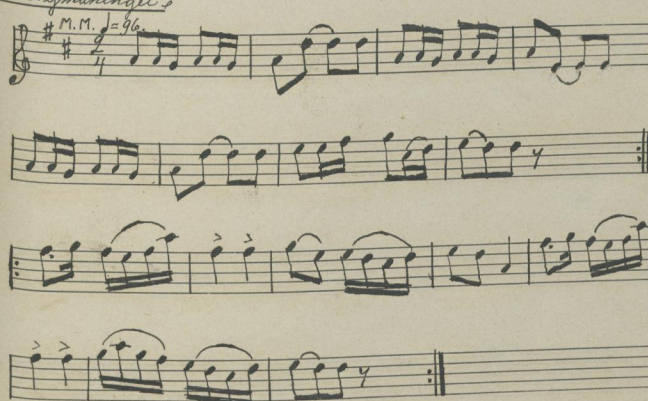
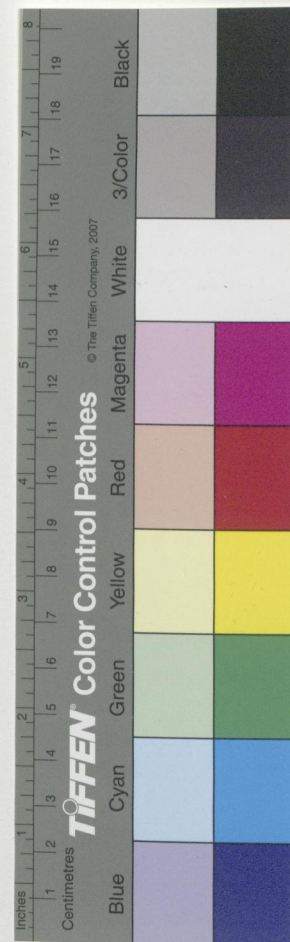
M.M. = 190

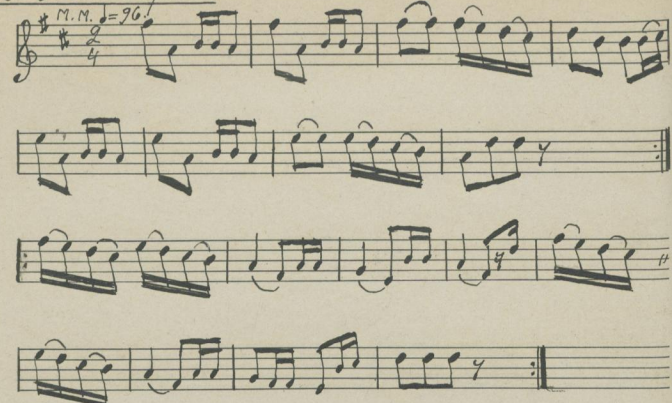
37. Trastegar

M.M. = 80

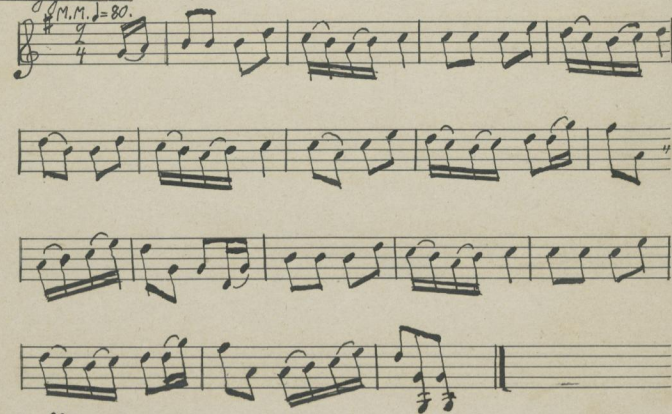

38. *Walse*39. *Tjyrtar*40. *Triapolkars*41. *Stjmanengel*42. *Trastegar*

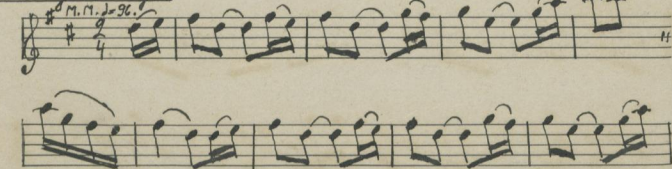
43. *Holandspolka*

44. *Tjyntars*

45. *Njmanengel*

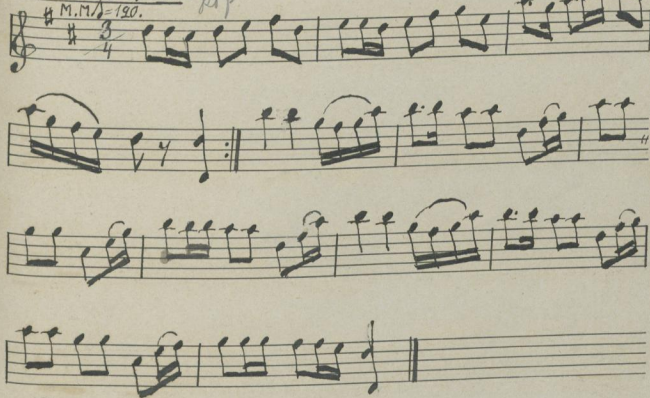

149

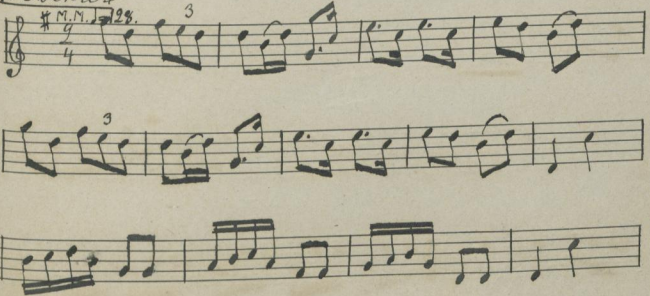
150

46. *Tripolska* *ppp*

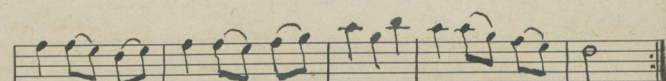
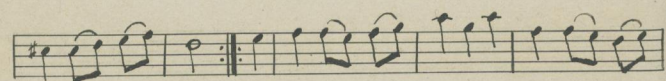
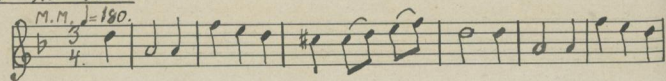
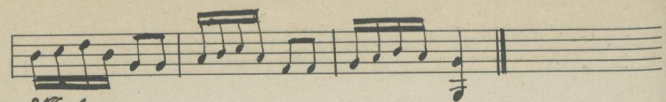

47. *Polka*

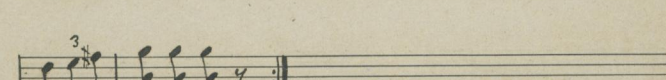
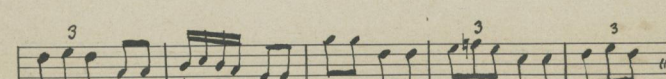

48. *Waltz*

M.M. = 180.

49. *Polka*

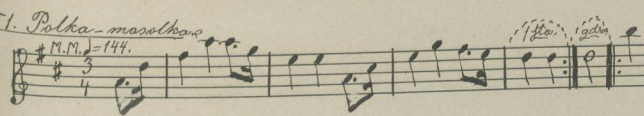
M.M. = 128.

50. *Trenpolka*

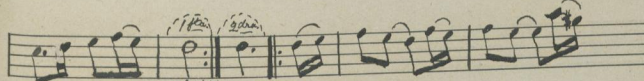
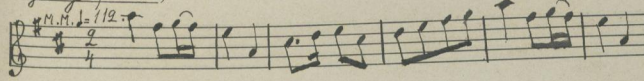
M.M. = 120.

51. *Polka-mazurka*

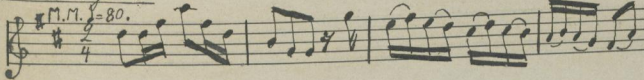
M.M. = 144.

52. *Tjelling-polka*

M.M. = 128.

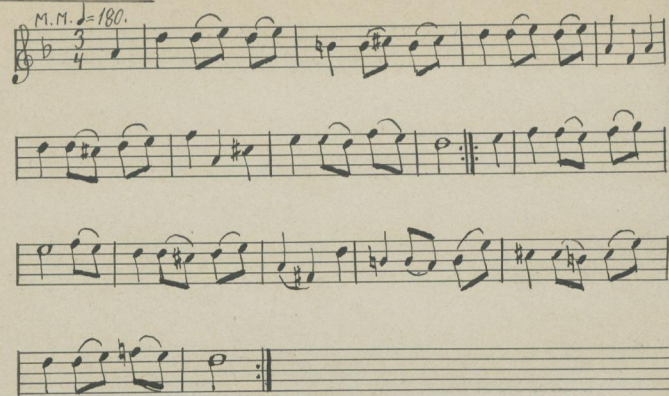
53. *Trästegar*

M.M. = 80.

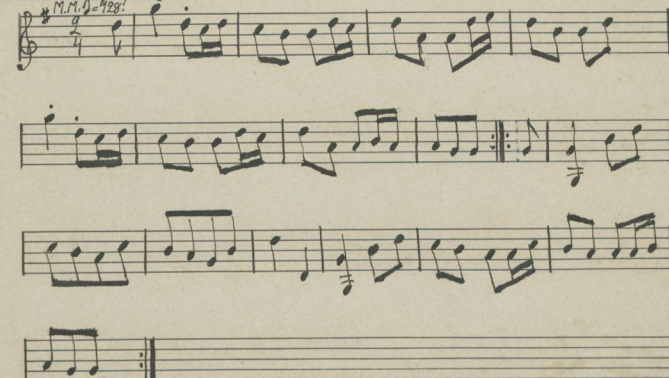

54. *Walse*

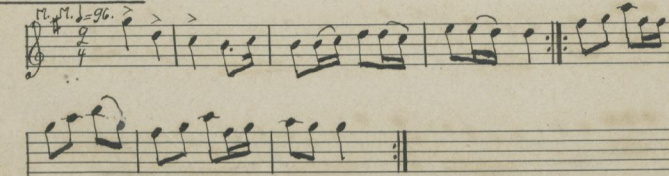
153

55. *Klapp polka*

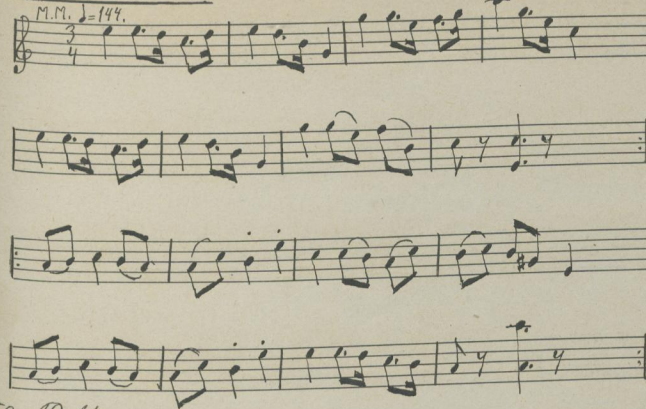

56. *Kadbrille*

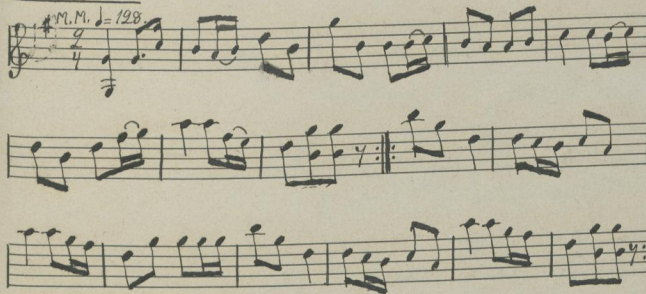

57. *Polka-masolka*

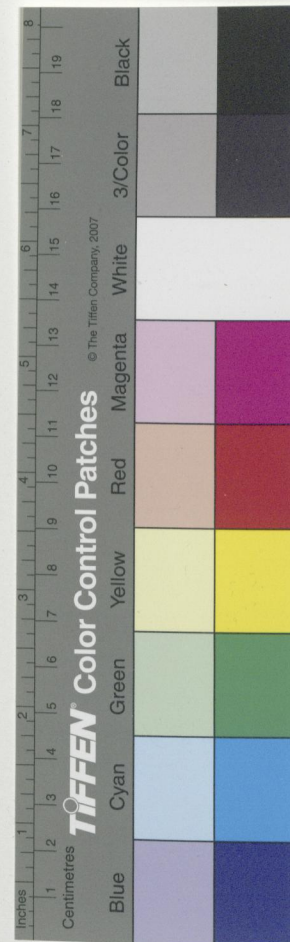
154

58. *Polka*

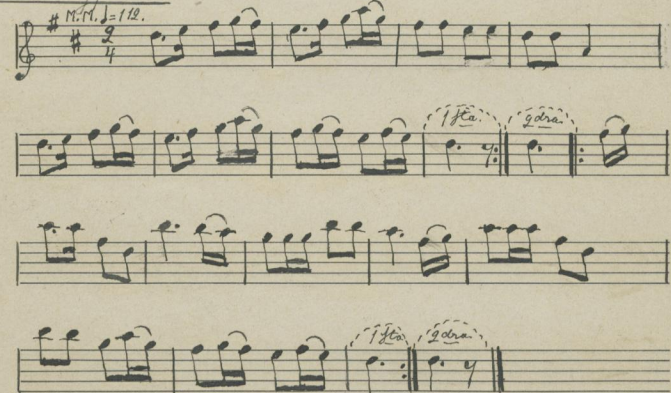
59. *Fjyntar*

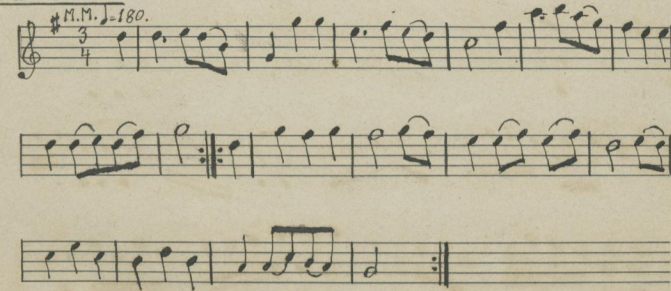
60. *Fjortegars*

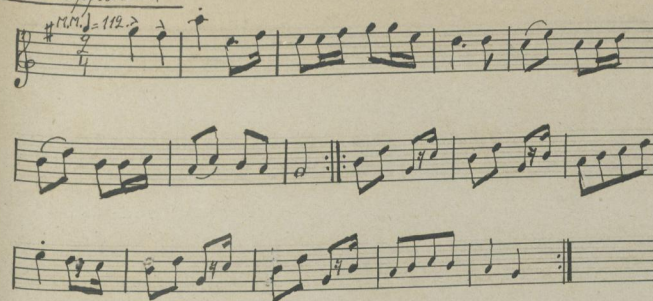
61. *Trångpolka*

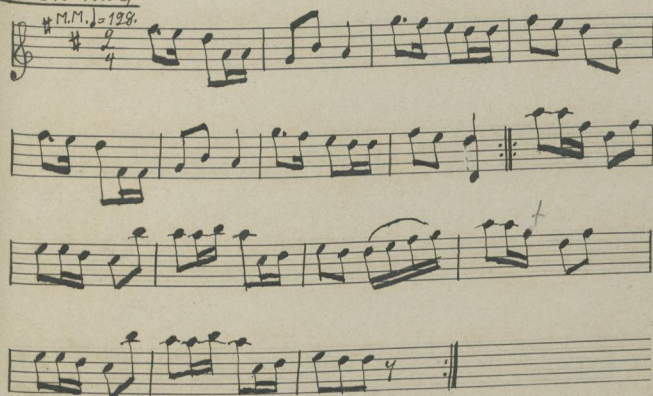
62. *Wals*

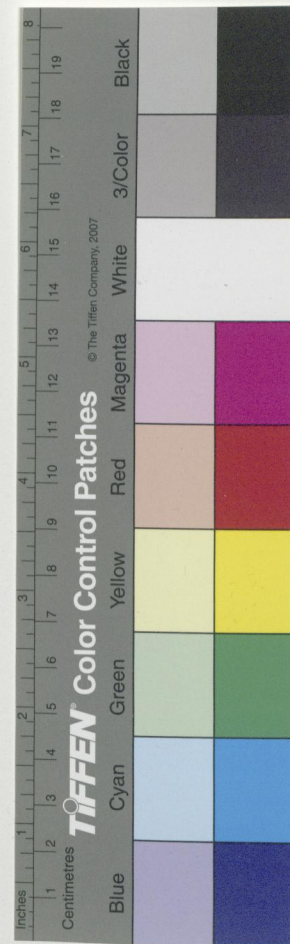
63. *Häpparins*

64. *Polka*

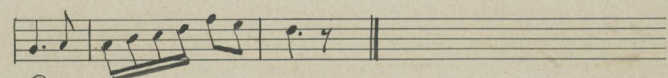
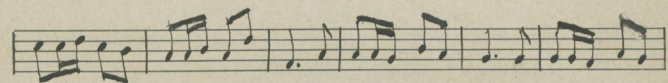
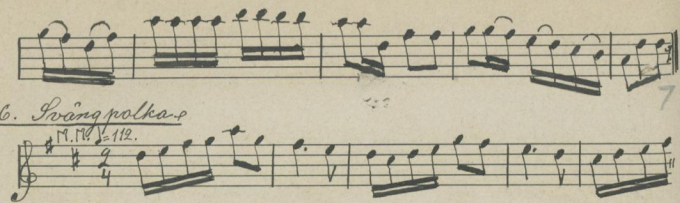

65. *Trästegars*

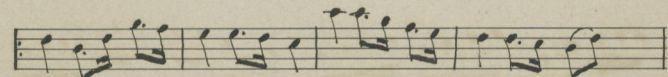
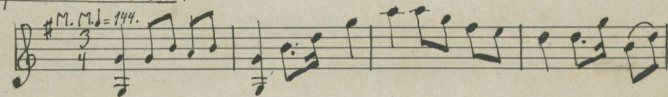
66. Frangpolka

M.M. = 112.

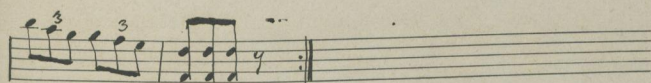
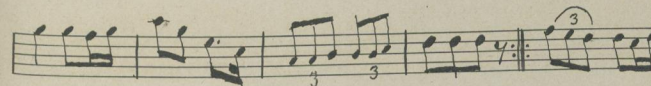
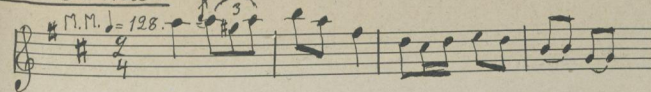
67. Polka-masolka

M.M. = 144.

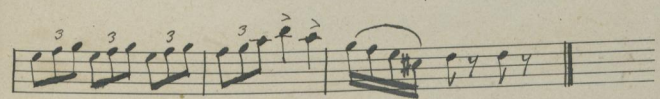
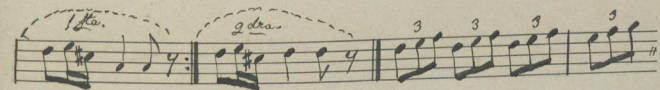
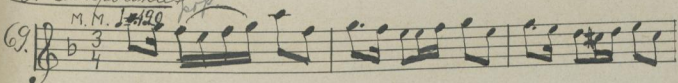
68. Polka

M.M. = 128.

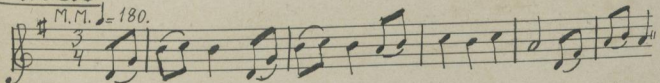
69. Trinsolska

M.M. = 120

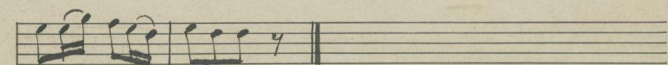
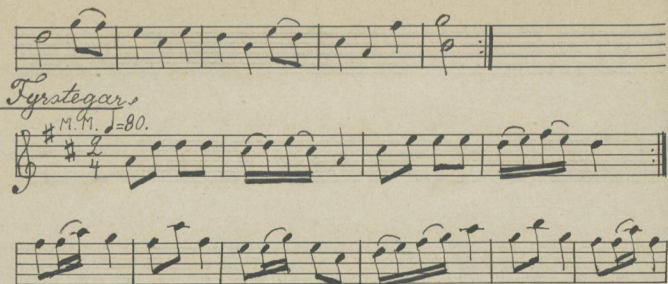
70. Walze

M.M. = 180.

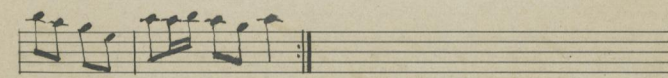
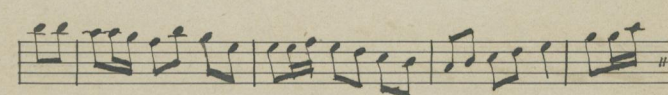
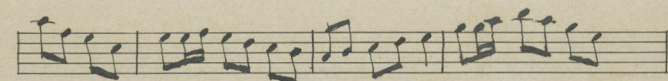

71. *Fyrstegar*

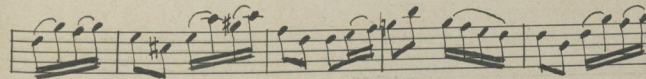
M.M. ♩ = 80.

72. *Triampolska*

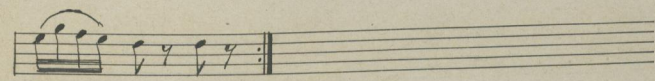
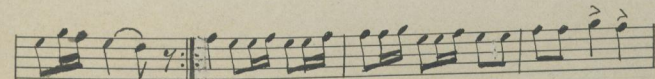
M.M. ♩ = 120.

73. *Holandspolka*

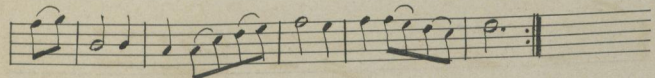
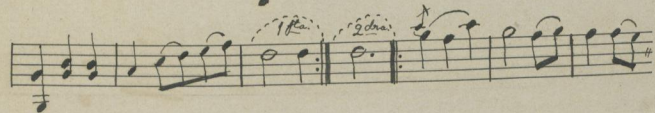
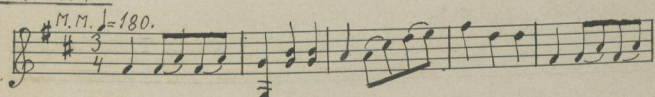
M.M. ♩ = 96.

74. *Triampolska*

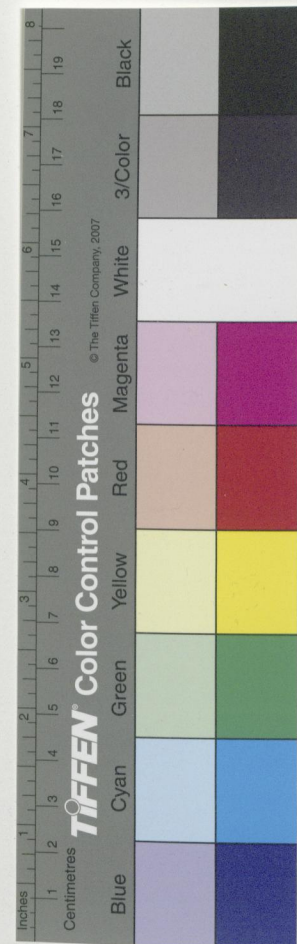
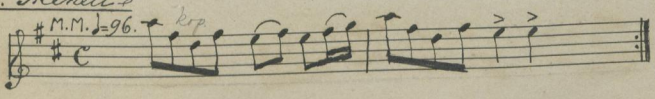
M.M. ♩ = 120.

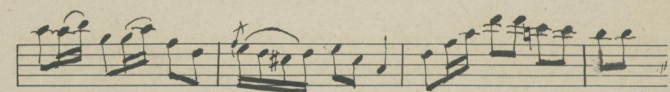
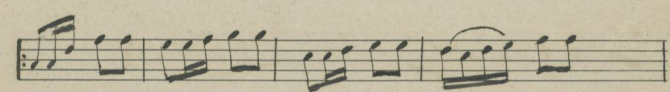
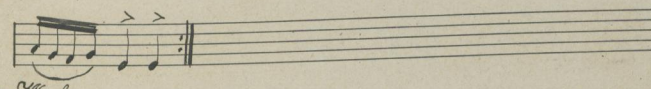
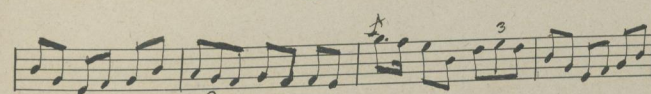
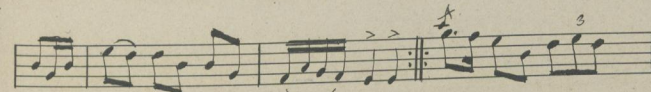
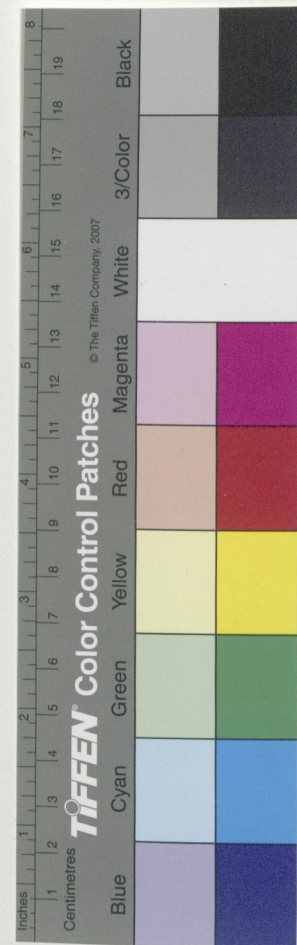
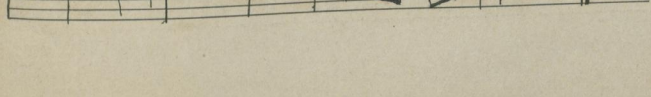
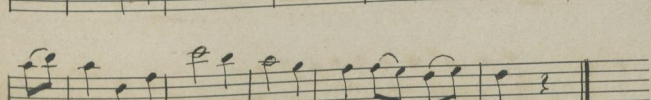
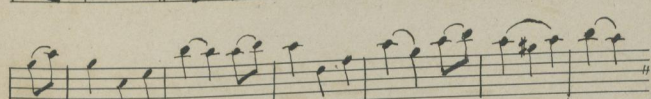
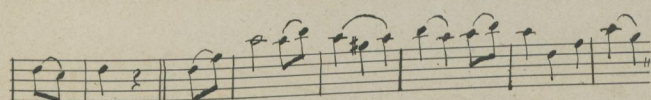
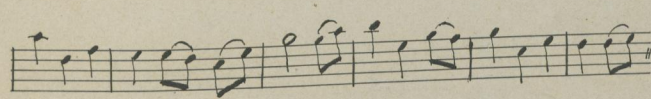
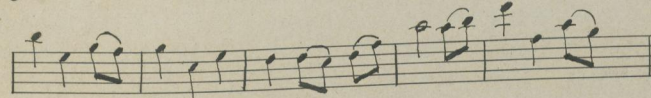
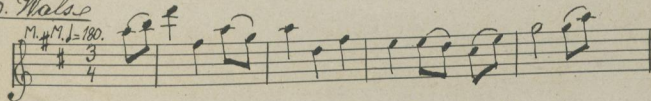
75. *Wals*

M.M. ♩ = 180.

76. *Minett*

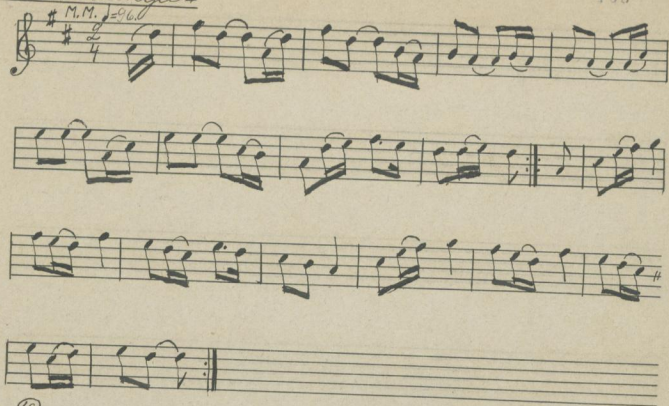
M.M. ♩ = 96.

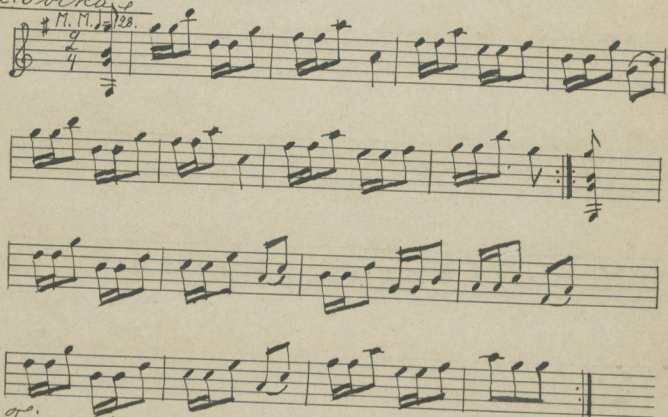
77. *Trenpolka* *ppp*M.M. $\frac{3}{4}$ = 120.78. *Polka*M.M. $\frac{3}{4}$ = 120.79. *Brudpolka* *ppp*M.M. $\frac{3}{4}$ = 120.80. *Walse*M.M. $\frac{3}{4}$ = 120.

81. *Trimaxengel's*

163

82. *Polka*

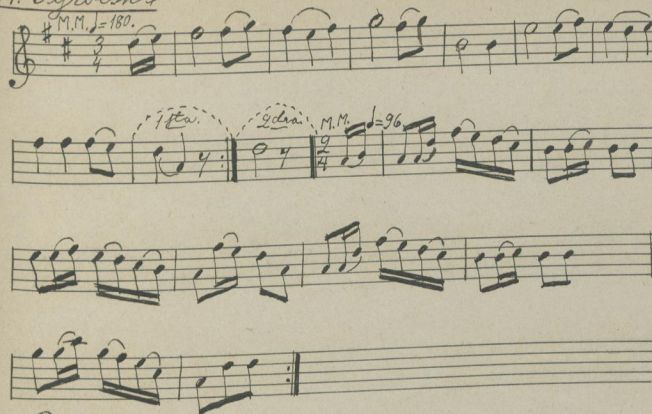

83. *Trinpolka*

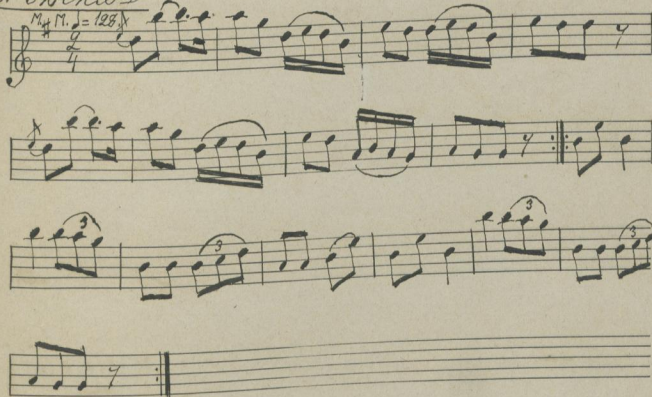

84. *Tyroisk's*

164

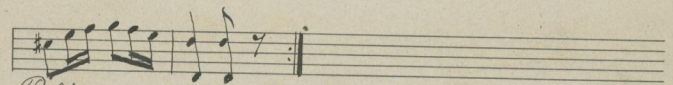
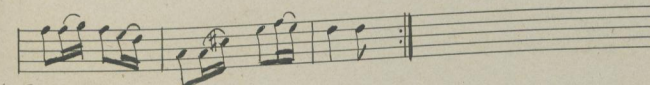
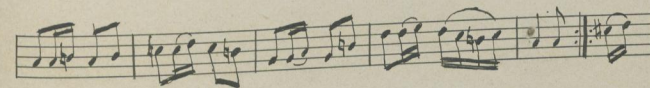
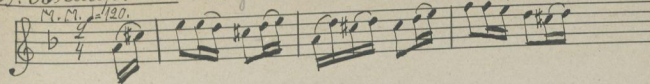
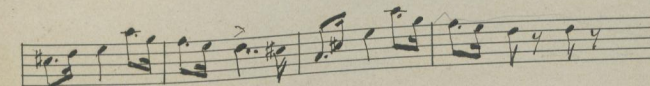
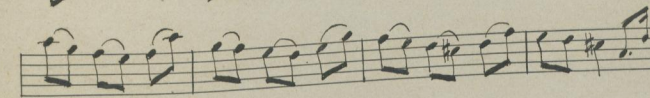
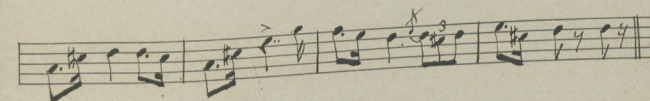
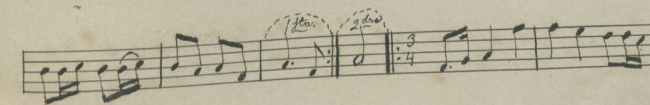
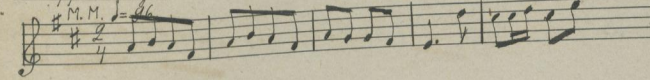

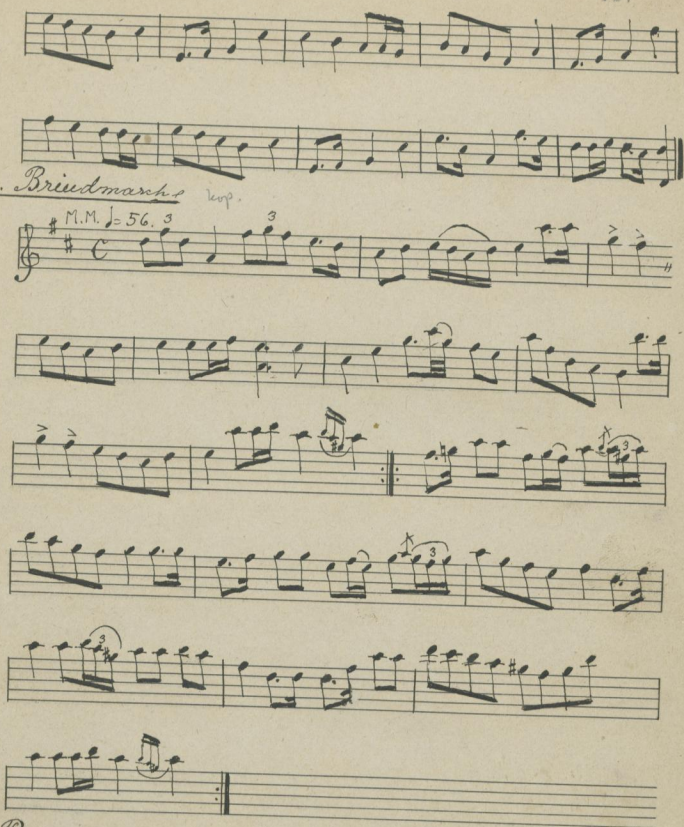
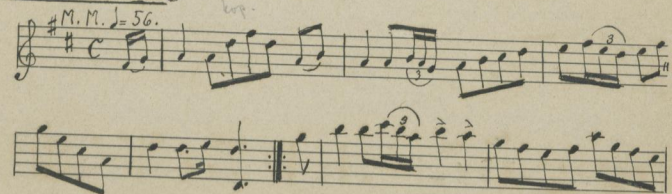
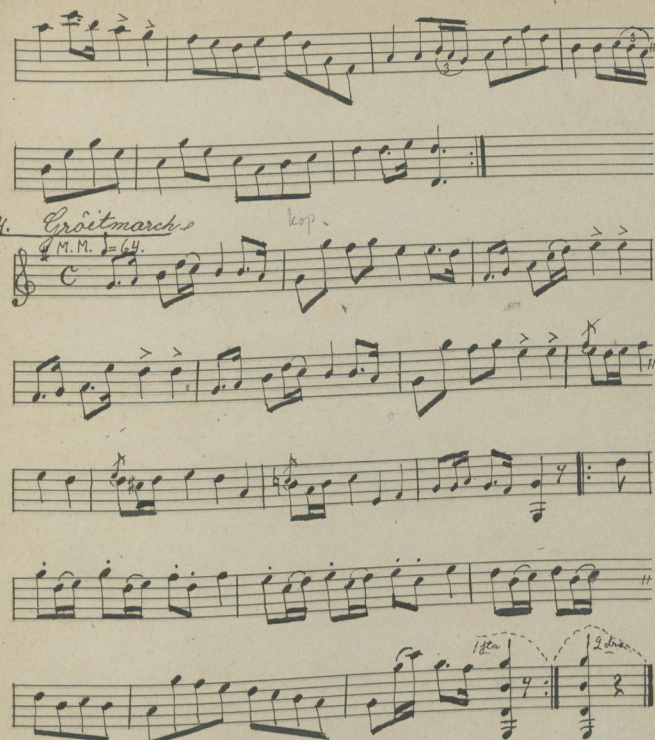
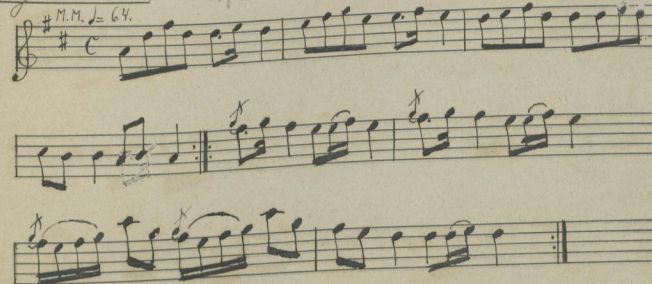
85. *Polka*

86. *Waltz*

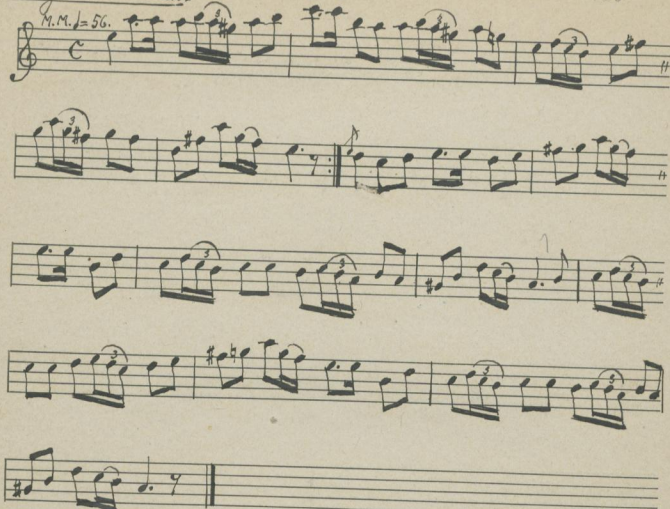

87. *Brudnolskas* *kop.*88. *Polka*89. *Brudnolskas* *kop.*90. *Polka-masolkas*91. *Kappanolasagarsis*

92. *Briedmarsch* *kop.*M.M. $\text{♩} = 56.$ 93. *Briedmarsch* *kop.*M.M. $\text{♩} = 56.$ 94. *Großmarsch* *kop.*M.M. $\text{♩} = 64.$ 95. *Großmarsch* *kop.*M.M. $\text{♩} = 64.$

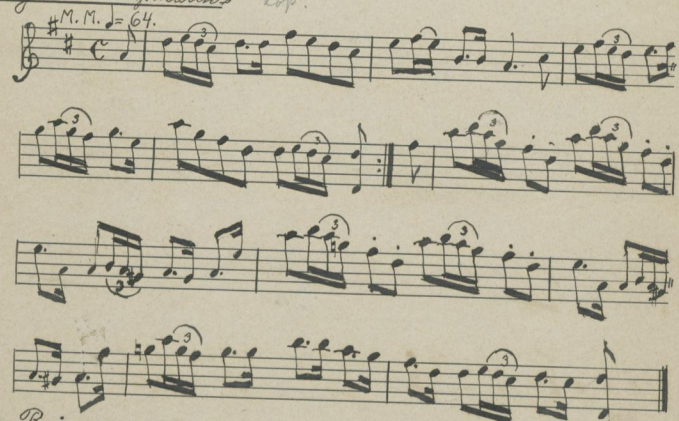
96. Bjudanmarch

169

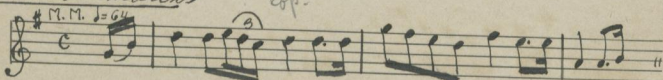
97. Gratuleringsmarch

M.M. = 64.

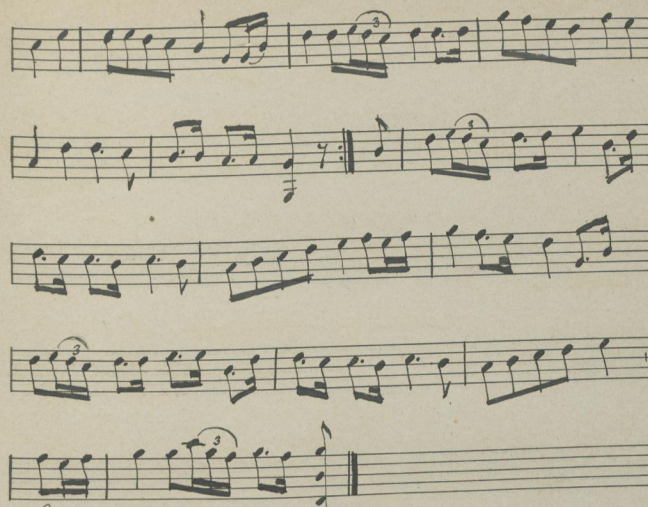

98. Beisanmarch

M.M. = 64.

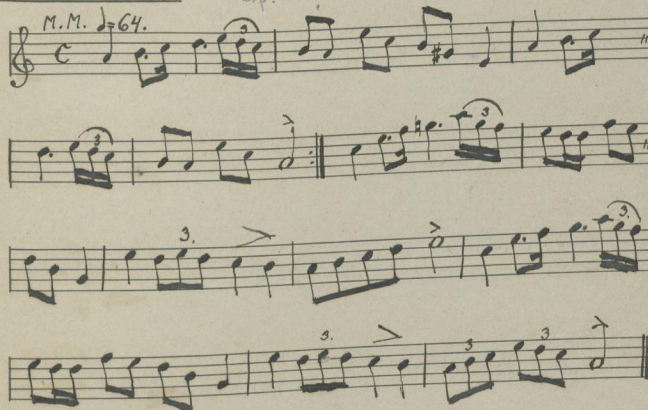

170

99. Slutmarch

M.M. = 64.

100. Slutdansmars

M.M. = 120.

Handwritten musical score on the left page of an open manuscript. The score consists of ten staves of music. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The tempo marking "M.M. 56" is written above the fourth staff. The title "Bredmarch från Reglar" is written above the fifth staff, with "lof." written above the sixth staff. The score concludes with the word "FINE." at the bottom right of the page.

